Sfântul cuvios Stelian, paflagonul - ocrotitorul copiilor şi a celor nevoiaşi

(s.v. 26 noiembrie / s.n. 09 decembrie)

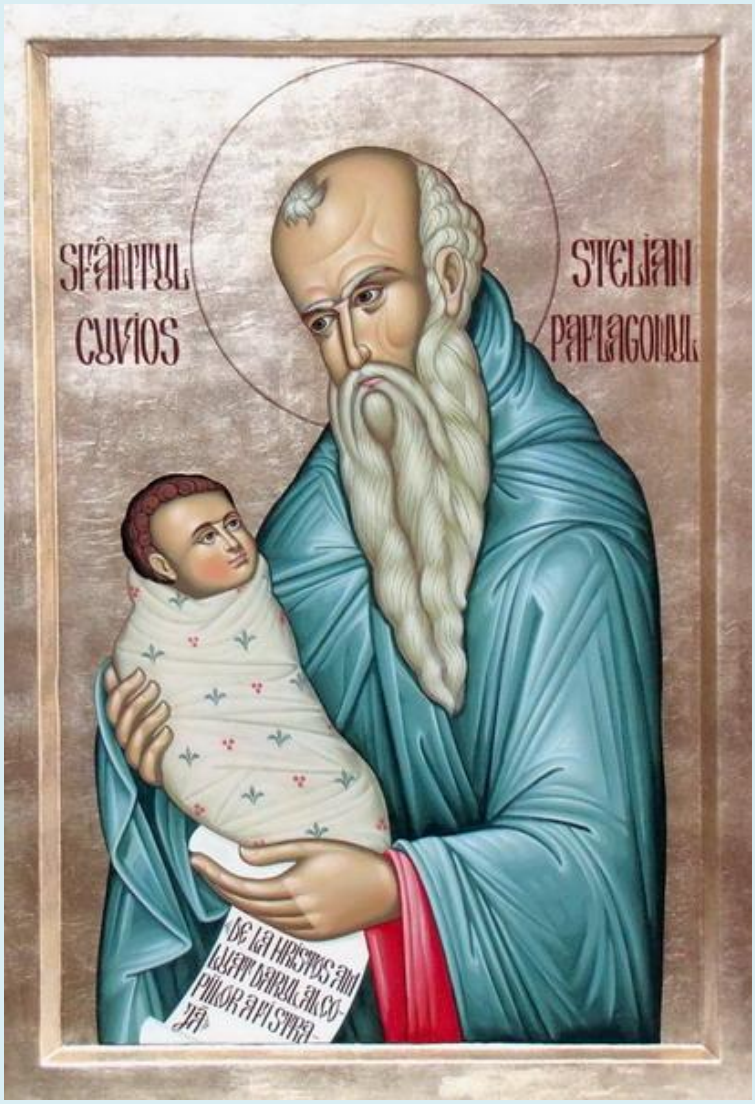

Materiale despre Sfântul cuvios Stelian, paflagonul:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20cuv.%20Stelian%20(26%20nov)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Stelian

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Stelian

***

Sfântul Stelian (latină: Stylianus, greceşte: Στυλιανός, engleză: Stylian) a fost un sfânt cuvios din secolul al VI-lea, de origine din Paflagonia (Turcia de azi). Viaţa sa de rugăciune şi râvna duhovnicească l-au învrednicit de darul facerii de minuni, vindecându-i mai ales pe copiii chinuiţi de diferite boli. Sfântul Stelian simţea orice suferinţă sufletească de la mare distanţă. Sfântul Stelian avea să devină patronul spiritual al nou-născuţilor şi al familiei în general. Grija pentru copii se reflecta mereu pe chipul său vesel. Întotdeauna era binevoitor şi plin de dragoste faţă de semeni. Biserica Ortodoxă îl pomeneşte în calendar la 26 noiembrie/ 9 decembrie.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
Slujba celui între Sfinți, părintelui nostru Stelian paflagonul, luna noiembrie, în 26 5
Acatistul Sfântului Stelian, paflagonul 26
Acatistul Sfântului cuvios Stelian (ocrotitorul de taină al copiilor) 38
Paraclisul Sfântului cuvios Stelian paflagonul (26 noiembrie) 48
Imnografie 61
Viețile Sfinților - Cuviosul părinte Stelian, paflagonul 63
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul cuvios Alipie Stâlpnicul, Nicon şi Stelian Paflagonul 66
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul cuvios Stelian Paflagonul şi Sfântul cuvios Alipie Stâlpnicul 68
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului prea cuviosului părintelui nostru Stelian [paflagonul] 76
Monahul Macarie Simonopetritul - Sinaxar - Sfântul Stelian, paflagonul 78
Viaţa şi Acatistul Sfântului cuvios Stelian, paflagonul 81
Sfântul Stelian - Sfinte moaşte 83
Slava Sfântului Duh, pogorâtă peste Sfântul Stelian 89
Magdalena Gheorghe - Sfântul Stelian, ocrotitorul copiilor 90
Ionela-Cristina Răciu - Copilul tău e pui de om și pui de Cer 93
Marius Nedelcu - Sfântul ocrotitor al copiilor, sărbătorit în Capitală - Hramul Bisericii „Sfântul Stelian“ - Lucaci 96
Semnificație nume 118
Mihai-Alex Olteanu - Sfântul cuvios Stelian, paflagonul în iconografie 119
Icoane 123

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

Matei 4, 25; 5, 1-12

25.Şi mulţimi multe mergeau după El, din Galileea, din Decapole, din Ierusalim, din Iudeea şi de dincolo de Iordan.
1. Văzând mulţimile, Iisus S-a suit în munte şi aşezându-se, ucenicii Lui au venit la El.
2. Şi deschizându-şi gura, îi învăţa zicând:
3. Fericiţi cei săraci cu duhul, că a lor este Împărăţia Cerurilor.
4. Fericiţi cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.
5. Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.
6. Fericiţi cei ce flămânzesc şi însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.
7. Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.
8. Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.
9. Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.
10. Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a lor este Împărăţia Cerurilor.
11. Fericiţi veţi fi voi când vă vor ocărî şi vă vor prigoni şi vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minţind din pricina Mea.
12. Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri, că aşa au prigonit pe proorocii cei dinainte de voi.

Apostol

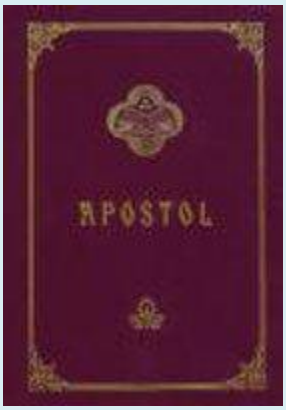

Epistola către Efeseni a Sfântului apostol Pavel

Efeseni 4, 7-13

Fraţilor,
7. Iar fiecăruia dintre noi, i s-a dat harul după măsura darului lui Hristos.
8. Pentru aceea zice: "Suindu-Se la înălţime, a robit robime şi a dat daruri oamenilor".
9. Iar aceea că "S-a suit" - ce înseamnă decât că S-a pogorât în părţile cele mai de jos ale pământului?
10. Cel ce S-a pogorât, Acela este care S-a suit mai presus de toate cerurile, ca pe toate să le umple.
11. Şi el a dat pe unii apostoli, pe alţii prooroci, pe alţii evanghelişti, pe alţii păstori şi învăţători,
12. Spre desăvârşirea sfinţilor, la lucrul slujirii, la zidirea trupului lui Hristos,
13. Până vom ajunge toţi la unitatea credinţei şi a cunoaşterii Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvârşit, la măsura vârstei deplinătăţii lui Hristos.

Slujba celui între Sfinţi, părintelui nostru Stelian paflagonul, luna noiembrie, în 26

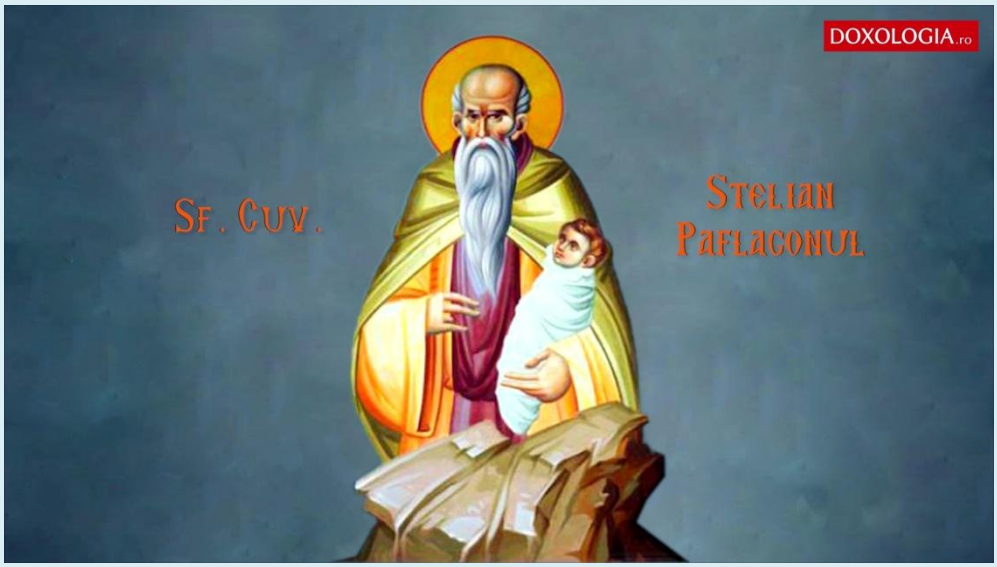

Vecernia mare

La „Doamne strigat-am...”, **stihirile** pe 8, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Glasul Domnului cel mântuitor ai ascultat, sfinte și toată deșertăciunea lumii ai urât-o, înțelepte, și din pruncie ai urmat lui Dumnezeu. Pentru aceasta, cuvioase părinte Steliane, în cer cu îngerii te bucuri. *(de două ori)*

De desfătarea lumească te-ai lepădat, cuvioase părinte Steliane, în peșteră te-ai ascuns și de la îngeri hrană ai primit. Pentru ostenelile tale făcător de minuni te-ai arătat și din patimi izbăvitor.

Mâhnirea maicilor spre bucurie ai întors-o, sfinte, dăruindu-le naștere de prunci buni și sănătate, ca unul ce ai în tine sălășluit pe Hristos, viața tuturor.

Alte **stihiri**, glas același:

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Ca un nou Samuil, de la sânul maicii tale te-ai sfințit, cuvioase părinte, căci te-ai arătat lăcaș înfrumusețat al Sfântului Duh, și viteaz biruitor peste patimi. Ție ne rugăm, cuvioase părinte Steliane, ca din toate necazurile să ne izbăvești. *(de două ori)*

Monahilor stâlp te-ai arătat, cuvioase părinte, cu privegherea trudindu-te și cu osteneli Domnului slujind. Hrană de la îngeri ai primit, precum și darul de a tămădui patimile cele grele. Pentru aceasta glas înălțăm și te cinstim, vrednicule de laudă.

Moartea cea fără de veste a pruncilor și întristarea mamelor ai contenit, cuvioase părinte Steliane, prin rugăciunile tale la Dumnezeu. Deci ne rugăm ție: ocrotește, părinte, cu rugăciunile tale la Dumnezeu, pe mame și pe prunci.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 8-lea*

Pe dumnezeiescul Stelian, lauda Paflagoniei, cel în pustie hrănit, cu laude să-l cinstim, că din pântecele maicii sale fiind sfințit, în fapte bune a strălucit și făcător de minuni s-a arătat. Celor care cu credință au înălțat rugăciuni, le-a dăruit prunci buni, iar pe mamele întristate, le-a mângâiat. Cu ale sale rugăciuni, Hristoase, Dumnezeul nostru, de moartea cea amară și fără de veste, ferește pe copiii noștri și Împărăției Tale, pe toți ne învrednicește.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *Dogmatica glasului al 8-lea*

Împăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni pe pământ s-a arătat și cu oamenii a petrecut, că din Fecioară curată trup luând, unul este Fiul, îndoit în fire, dar nu și în fețe. Pentru aceasta, pe Acesta, Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit cu adevărat să-L propovăduim, mărturisind pe Hristos, Dumnezeul nostru; pe carele roagă-L, Maică nenuntită, să miluiască sufletele noastre.

Ieşire sau Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei și Paremiile:

De la **Înțelepciunea lui Solomon**, citire:

(Cap. 3, stih 1-9)

Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, drepții sunt morți cu desăvârșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă în fața oamenilor ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jerfă de ardere întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scântei care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpâni vor fi peste popoare și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

De la **Înțelepciunea lui Solomon**, citire:

(Cap. 5, stih 15-23; Cap. 6, stih 1-3)

Cei drepți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa și cu ele va întări făptura mâinilor Sale, ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate, El își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică își va face coif. Din sfințenia Sa, va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor și râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vântura. Astfel, fărădelegea va aduce pustiire pe pământ și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați deci, împăraților și înțelegeți, luați învățătură, voi, care judecați marginile pământului. Băgați în urechi, voi cei ce stăpâniți peste mulțimi și care vă mândriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpânirea vi s-a dat de la Cel Preaînalt, care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gândurile voastre.

De la **Înțelepciunea lui Solomon**, citire:

(Cap. 4, stih 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se săvârșească, întru odihnă va fi; căci bătrâneţile sunt cinstite nu cele de mulți ani, nici cele ce cu numărul anilor se măsoară. Ci cărunteţea oamenilor este înţelepciunea, și vârsta bătrâneții - viaţa cea nepângărită. Bineplăcut lui Dumnezeu făcându-se, Domnul l-a iubit, și trăind între păcătoși, s-a mutat de pe pământ. Răpitu-s-a, ca nu cumva răutatea să schimbe cunoștința cugetului lui sau viceșugul să amăgească sufletul lui. Căci vraja răutății întunecă pe cele bune și ameţeala poftei schimbă mintea cea fără de răutate. Săvârșindu-se degrabă, cel drept a plinit ani îndelungați. Căci plăcut era Domnului sufletul său, pentru aceea s-a grăbit să-l scoată din mijlocul vicleșugului. Iar noroadele văzând, nu au chibzuit, nici și-au pus în gând una ca aceasta, căci harul și mila lui Dumnezeu sunt întru cei cuvioși ai Lui și purtarea Sa de grijă întru cei aleși ai Lui.

La Litie

Idiomelele, glas 1:

Fericite părinte, cine va spune pătimirile tale cele din sihăstrie? Și cine va grăi nevoinţele tale, luptele cu demonii și petrecerea cea rea, lacrimile și zdrobirea inimii, postirea și golătatea, chinul din pricina gerului și a vânturilor, și arsura soarelui? Ai trăit în trup ca cei fără de trup, și acum pe toți credincioșii cu pomenirea ta îi veselești. Pentru care, roagă-te lui Hristos Dumnezeul nostru, să-i izbăvească pe dânșii de ispitele celui viclean, cuvioase Steliane, cu rugăciunile tale.

Glas același: Cele pământești toate le-ai lăsat, pe cele stricăcioase și trecătoare nu le-ai luat în seamă. Cu poruncile lui Dumnezeu luminându-ți sufletul, fericite Steliane, împodobitu-te-ai cu strălucirea minții și în pustie ai voit a te sălășlui. Ai iubit cu totul pe Hristos, care, venind împreună cu Tatăl și cu Duhul, locaș a făcut întru tine; și har de vindecări și de minuni primind, ocrotitor al pruncilor făcându-te. Că te-a proslăvit pe tine, Hristos Dumnezeu, pe care roagă-L să miluiască sufletele noastre.

Glas 2: Dumnezeiasca raclă a cinstitelor tale moaște, izvorăște tămăduiri credincioșilor, sfinte părinte plin de har. Iar sfântul tău suflet, laolaltă fiind cu îngerii, cu vrednicie se veselește; având așadar, prea înțelepte, îndrăzneală către Domnul, și cântând cu sfinții în ceruri, roagă-te pentru noi, cei ce cu credință săvârșim pomenirea ta.

Glas 3: Toată mulțimea cea sfântă a celor adunați pentru săvârșirea pomenirii luminoase a sfântului, bucurați-vă, strigând într-un glas: Bucură-te, fiule cel prea frumos al Paflagoniei și lauda tuturor credincioșilor; bucură-te, cel care ai supus du-

hului carnea cea nestăpânită, și care ai potolit pornirea patimilor prin curgerea lacrimilor tale, o, Steliane! Bucură-te, lauda noastră și veselia Bisericii credincioșilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 5-lea*

Cuvioase părinte, glasul Evangheliei Domnului auzind, lumea ai părăsit, bogăția și slava întru nimic le-ai socotit. Pentru aceasta, tuturor ai strigat: iubiți pe Dumnezeu și veți afla har veșnic. Nimic să nu cinstiți mai mult, decât dragostea Lui; ca atunci când va veni întru slava Sa, să aflați odihnă cu toți sfinții, cu ale cărui rugăciuni, Hristoase Dumnezeul nostru, păzește și miluiește sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, și te slăvim după cuviință, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pre un viteaz...

Vas ales al Preasfântului Duh te-ai arătat din pântecele maicii tale, cuvioase părinte, strălucindu-ți viața prin faptele cele bune, iar nouă, cu dar dumnezeiesc, tămăduiri ne dăruiești. Pentru acestea, cu dragoste te lăudăm pe tine.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Cu ale Treimii raze, luminat fiind, părinte Steliane, dăruiește-ne nouă din darurile tale, tămăduind de boală și scoțând din necaz pe cei ce pururea săvârșim fericită pomenirea ta.

Stih: Fericit este omul cel ce se teme de Domnul.

Bun lucrător al viei te-ai arătat lui Hristos, ostenind din ceasul dintâi, și ca dinar al plății, Împărăția lui Dumnezeu ai primit. Pentru aceasta, roagă-te pentru noi, cei ce cu laude te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Ca vas ales al Sfântului Duh de la sânul maicii tale, Dumnezeu te-a sfințit și ca o stea prea luminoasă în crugul Bisericii, te-a arătat strălucitor de minuni, fericite Steliane. Ca un finic în curțile Domnului ai înflorit, cu lacrimile tale te-ai adăpat și roadă însutită lui Dumnezeu ai adus. Pentru aceasta te rugăm, nu înceta cuvioase a îmblânzi pe Stăpânul pentru noi, cei ce cu credință te fericim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *glas același*

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub sfânt acoperământul tău.

Acum slobozește..., Sfinte Dumnezeule... și celelalte.

La binecuvântarea pâinilor:

Troparul Sfântului, glasul 1: Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule părintele nostru Steliane. Cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea, cerești le daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere, slavă Celui ce te-a încununat pe tine, slavă Celui ce lucrează prin tine, mulțime de tămăduiri. (de două ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te! Ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre.

Utrenia

La Dumnezeu este Domnul..., troparul sfântului (de două ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, al Născătoarei-Învierii

Gavriil zicând ție, Fecioară: „Bucură-te!”, împreună cu glasul s-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David: Arătatu-te-ai mai

desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine, slavă Celui ce a ieșit din tine, slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi prin nașterea ta.

După Cathisma 1-a, **Sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Cu osteneli, cu post și cu rugăciuni fiind curățit, către Cel Preasfânt te apropii și te sfințești cu Duhul, o, cuvioase Steliane! În cer cu îngerii desfătându-te, sfinte, cântare întreit-sfântă Domnului înalți. Roagă-L neîncetat să ne miluiască și pe noi, cei ce te cinstim pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *asemenea*

Să năzuim noi, cei smeriți, cu osârdie către prea curata Fecioară Maria și cu pocăință din tot sufletul strigând: Stăpână, ajută-ne nouă și ne fii milosârdă, sârguiește că pierim de grozave păcate; nu părăsi pe robii tăi deșerți, că spre tine una, nădăjduim.

După Cathisma a 2-a, **Sedealna**, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Cu vărsare de lacrimi ți-ai curățit sfântul tău suflet, o, Steliane, de patimi te-ai izbăvit și cu îngerii ai petrecut; lauda Părinților, mângâierea maicilor, pe prunci din moarte grabnică i-ai izbăvit. Deci, pentru aceasta cu un glas te fericim pe tine și te lăudăm, cuvioase părinte, prăznuind cu credință sfântă pomenirea ta. Cu de-adinsul ne rugăm ție, să mijlocești la Domnul pentru noi păcătoșii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *asemenea*

Mulţumire cu laudă aducem ție, o, Stăpână, ca văduva cu cei doi bani, căci daruri ai revărsat peste mine, nevrednicul, și degrab m-ai ajutat din toate nevoile, izbăvindu-mă din primejdii și din boli. Cu grabă strig către tine, Fecioară prea curată, roagă pe Fiul tău, și al meu Stăpân Milostiv, să-mi dăruiască iertare de greșale, că spre tine mi-am pus toată nădejdea.

Megalinariile (mărimurile)

Stihira: Mărimu-te pe tine, cuvioase părinte Steliane, și cinstim sfântă pomenirea ta, lauda Părinților, mângâierea mamelor și ocrotitorul copiilor.

Altă **stihiră**: Veniți toți credincioșii, într-un glas să lăudăm pe cuviosul Stelian, zicând: pe lauda Paflagoniei.

Stihurile, caută-le la 14 octomvrie.

După Polieleu, **Sedealna**, glasul al 3-lea:

Podobie: Dumnezeieștii credințe...

Glas al Duhului Sfânt, o, părinte, te-ai arătat prin curățenia vieții tale și de patimi te-ai izbăvit, iar acum, în lăcașurile cerești sălășluiești. Cuvioase părinte Steliane, ne rugăm ție: izbăvește-ne din patimi și din nevoi, pe noi, robii tăi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *asemenea*

Lăcaș Cuvântului te-ai făcut Fecioară, Maică prea curată, pe îngeri cu curăția i-ai covârșit, iar pe noi întinații, curățește-ne, căci cu păcate grozave ne-am întinat. Izbăvește-ne de osânda viermelui neadormit și ne dăruiește, Maică prea curată, mila ta cea bogată.

Antifonul 1 al glasului 4.

Prochimen glasul al 4-lea: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă.

Toată suflarea... și Evanghelia cuviosului (vezi Evanghelia de joi din săptămâna a 4-a după Cincizecime).

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), *glas acelaşi*

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă Dumnezeule după mare mila ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegea mea.***

Idiomela, glasul al 6-lea: Mișcările cugetului tău spre paza poruncilor Duhului pornindu-le, înger în trup te-ai arătat pe pământ și cu luminoasele tale fapte bune, pe cei ce năzuiesc cu credință la tine i-ai luminat; pe cei bolnavi de patimi i-ai tămăduit cu rugăciunile tale, cuvioase părinte. Izbăvește-ne așadar și pe noi, cei ce te cinstim pe tine cu credință, și din toată nevoia și necazul scapă-ne prin rugăciunile tale, prea fericite Steliane.

Canonul Sfântului

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Ca cela ce ești strălucit cu harul Duhului, te rugăm: luminează-ne pe noi cei ce prăznuim pomenirea ta, părintele nostru Steliane, și din munca cea veșnică ne izbăvește.

Intrat-ai, Steliane, în cetatea Domnului, având povățuitor pe Duhul Sfânt, cel care și-a aflat odihnă în inima ta; lauda monahilor, roagă-te pentru noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Avut-ai smerenie înălțătoare, Steliane, părintele nostru, deci ne rugăm ție: fii nouă milostiv, și de patimi și de boală, pe noi cei ce te cinstim pe tine, izbăvește-ne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe cei căzuți i-ai ridicat, pe cei ce stau i-ai întărit, prea curată Fecioară, rogu-te, cugetul meu cel îngreuiat cu multe păcate ridică-l, Stăpâna mea, ca să te prea slăvesc.

Catavasie: Hristos Se naşte, slăviţi-L; Hristos din ceruri, întâmpinaţi-L; Hristos pe pământ, înălţaţi-vă; cântaţi Domnului tot pământul şi cu veselie lăudaţi-L, popoare, că S-a prea slăvit!

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, izvorul cel viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întărește-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Urât-ai toate acestea trecătoare și crucea pe umeri ai luat, întru munții Domnului cei neumblați te-ai suit ca oarecând Ilie, prea înțelepte Steliane.

Luat-ai putere de la Domnul, socotind ispitele vrăjmașului ca niște săgeți de copii, iar pe noi izbăvește-ne din patimi, prea fericite Steliane.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind supărați de multe patimi, spre tine năzuim, părinte, rugându-te a îmblânzi cu sfântă rugăciunea ta, pe Cel ce este iubitor de oameni, cuvioase Steliane.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Jeraticul patimilor stinge-l, prea curată Fecioară, aprinzând făclia sufletului meu, care din pricina păcatelor s-a stins cu totul și în cămara Domnului învrednicește-mă a intra.

Catavasie: Fiului, Celui Născut fără stricăciune din Tatăl mai înainte de veci şi mai pe urmă din Fecioară Întrupat fără de sămânţă, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti, Doamne.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Cu totul ai urât ale lumii deșertăciuni și numai pe Hristos L-ai iubit, cuvioase Steliane. În pustie ai locuit și cu privegherea te-ai îndeletnicit, sfinte părinte, iar

nouă tuturor pe pământ prin viața ta te-ai arătat. Cu bucurie şi cu dragoste cu toții te cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine te rugăm, o, Fecioară, lăcaş prea sfințit al Stăpânului nostru: pe noi, deznădăjduiții şi cei plini de păcate, izbăveşte-ne, căci numai tu eşti păcătoşilor ocrotitoare şi creştinilor bună nădejde.

Cântarea a 4-a

Catavasia: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al Întrupării Tale, celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

În munții cei prea înalți locuind, cornul vrăjmaşilor l-ai surpat prea înțelepte cu smerenia ta şi viteaz biruitor te-ai arătat, tu, cel ce eşti stâlp al monahilor şi ocrotitor al pruncilor.

Cu frica lui Hristos fiind într-armat, cu sabia ascuțită a Duhului ai tăiat pe cel potrivnic, biruind desăvârşit, cuvioase părinte; pentru aceasta cinstim slăvită pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe noi, cei ce sufletește rău pătimim şi la ajutorul tău alergăm, apără-ne, sfinte părinte, şi te roagă Domnului pentru noi, cei ce pururea te cinstim, cuvioase Steliane.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu buze întinate îndrăznim noi, robii tăi, Fecioară prea curată, de focul cel de veci ne izbăveşte pe noi, cei care pururea te fericim, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie: Toiag din rădăcina lui Iesei şi Floare dintr-însul, Hristoase, din Fecioară ai odrăslit, Cel Lăudat, din Muntele cel cu umbra deasă. Venit-ai, Întrupându-Te din cea neispitită de bărbat, Cel fără de trup şi Dumnezeu. Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Umblat-ai, cuvioase Steliane, pe calea cea strâmtă a Domnului, cu dumnezeiești suiri sufletul lățindu-l și desăvârșit ajungând la slava cea de sus. Cu sfinții în cer a locui te-ai învrednicit, pentru aceasta roagă-te pentru noi la Domnul.

Supusu-ți-ai trupul tău cu rugăciuni și osteneli; pentru aceasta, Domnul te-a proslăvit pe tine și te-a arătat săvârșitor de mari minuni, fericite Steliane.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De supărări grabnice, de primejdii și dureri scapă-ne pe noi, robii tăi, cuvioase părinte, căci pe tine Domnul te ascultă și te roagă Lui ca unui milostiv și îndurat, să ne dăruiască nouă, păcătoșilor, mare milă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Zburdările trupului potolește-le, Fecioară, și-mi videcă sufletul de patimi; lenevia o risipește, ca întru totul să te cinstim pe tine, Maica Domnului nostru, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară.

Catavasie: Dumnezeu fiind al păcii, Tată al îndurărilor, pe Îngerul Sfatului Tău celui Mare, dăruindu-ne pace, L-ai trimis nouă; deci, fiind povăţuiţi la lumina cunoştinţei de Dumnezeu, de noapte mânecând, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce S-a născut dintr-însa.

Copac înalt te-ai arătat, mișcările trupului veștejindu-le și multe minuni rodind, fapte bune săvârșind și pe prunci păzind, cuvioase Steliane, roagă-te pentru noi.

De îngerească ta viață, în trup fiind încă, toți s-au spăimântat. Iar îngerii, pe Domnul cel ce te-a proslăvit pe tine, cu cântări de laude pururea Îl prea slăvesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu fiarele sălbatice ai locuit și viața în pustie ai petrecut; arsura soarelui și frigul nopții ai suferit, pentru aceasta acum în cer te desfătezi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ajutătoarea tuturor, ajută-ne și ne scapă din nevoi, tinzând mâna ta, din furtuni ne izbăvește și la limanul odihnei ne călăuzește.

Catavasie: Din pântece pe Iona ca pe un prunc, l-a lepădat fiara mării, precum l-a primit. Iar Cuvântul în Fecioară sălăşluindu-Se şi Trup luând, a ieşit lăsând-o nestricată; că Cel ce n-a pătimit stricăciune pe Ceea ce L-a născut a păzit-o nevătămată.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Ca o stea prea luminoasă avându-te pe tine Biserica, Steliane prea minunate, se veselește strigând: Tu ești, părinte, laudă a sfinților!

Icos: Pe tine, cel ce din pântecele maicii tale ai fost sfințit și vas al Duhului Sfânt te-ai arătat, pe tine, care bogăția ai împărțit-o la săraci și în pustie ai locuit, pe tine, cel ce ai întrecut pe toți în osteneli, a Paflagoniei laudă, pe tine, Steliane, cel întocmai cu îngerii la viață, cine poate să te laude după vrednicie? Ci ca cel ce ai luat dar de la Dumnezeu spre a săvârși minuni și maicile mâhnite de boala și moartea pruncilor lor le-ai mângâiat, și de multe feluri de patimi tămăduitor te-ai arătat, și acum te arată grabnic vindecător și fierbinte ocrotitor copiilor și nouă, celor care pătimim sufletește și trupește, dar năzuim cu credință la tine și strigăm: Bucură-te, a părinților laudă!

Sinaxar

Întru această zi, pomenirea cuviosului și de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Stelian, cel din Paflagonia.

Acest cuvios părinte, Stelian, se naște dintr-o familie de buni creștini într-o vreme în care Răsăritul ortodox era frământat de prigoanele unor împărați ai Bizanțului, dezlănțuiți pentru defăimarea sfintelor icoane. Atunci cad victime luptătorilor contra icoanelor numeroși ierarhi, teologi, preoți, călugări și credincioși.

Părinții pruncului Stelian, oameni înstăriți, treceau însă printr-o altă durere, aceea a pierderii copiilor lor la scurtă vreme de la naștere. Singurul rămas în viață a fost Stelian, către care se îndreaptă dragostea părintească împletită cu teama de a nu-l pierde. De aceea, el va crește cu o dragoste nestinsă pentru copii și cu milă pentru cei în suferință, căci lipsa fraților și surorilor din casa părintească va lăsa urme pentru tot restul vieții cuviosului Stelian.

Aplecat spre cele duhovnicești și îndrumat în permanență de părinți pe calea bisericii, drept mulțumire pentru darul vieții primit, Stelian va găsi în biserica din orașul său o a doua casă, iar în atmosfera religioasă din timpul slujbelor bisericești, adevăratul suflu al vieții sale. De aceea, rămânând orfan prin moartea celor doi părinți ai săi, va vinde toată agoniseala părintească, va împărți tot ce avea la săraci, iar el se va îndrepta spre una din numeroasele mănăstiri care împodobeau, în vremurile de atunci, pământul creștin al Asiei Mici (Turcia de azi).

Se va stabili așadar, într-o asemenea vatră de trăire duhovnicească în provincia Paflagonia, în apropierea străvechii așezări creștine a Cezareii Capadociei, patria Sfântului Vasile cel mare.

Era o provincie muntoasă în care înflorea viața monahicească și pustnicească pe înălțimile munților sau în numeroasele peșteri. Unele din acestea, rămase pustii după năvala turcilor, păstrează până azi frumusețea picturilor creștine.

Într-o astfel de mănăstire se va adăposti și tânărul Stelian, făcând ascultare și urmărind îndeaproape sfaturile duhovnicești ale bătrânilor călugări.

Cunoscând râvna pentru trăirea monahicească și dragostea pentru Hristos, starețul rânduiește pregătirea lui Stelian pentru treapta preoției. Dar el, socotindu-se nevrednic a îmbrățișa un cin mai presus de al îngerilor, ca oarecând Sfântul Grigorie, cuvântătorul de Dumnezeu sau Sfântul Ioan cel cu Gura de Aur, cere duhovnicului îngăduința de a se pustnici într-una din peșterile din preajma mănăstirii.

Într-o asemenea peșteră va viețui ani îndelungați, în post și rugăciune necurmată. Dar starea sa aici, în mijlocul stâncilor și doar cu mintea înălțată la Domnul, nu va împiedica pe Stelian să reverse mai departe dragostea și mila sa față de creștinii în

suferință. De aceea, atunci când va afla de la credincioșii care veneau la el să-i ceară sfat duhovnicesc sau să înalțe rugăciuni pentru ei, că în părțile acelea bântuie o molimă cumplită care secera în primul rând copiii, cuviosul Stelian, amintindu-și de plânsul părinților săi, se va aprinde de milă. Atunci el își deschide inima spre Dumnezeu și înalță rugăciuni smerite pentru îndepărtarea acestei molime. Și ca un alt Ilie, care înviase pe fiul văduvei din Sarepta Sidonului, rugăciunile sale fierbinți la Dumnezeu sunt bine primite, molima încetează și mulți copii sunt salvați de la moarte.

Cunoscând căldura inimii sale iubitoare de copii și mila față de toți cei care erau în suferință, precum și puterea rugăciunilor lui Stelian pentru a câștiga, cu rugăciunile sale, sănătatea și viața copiilor lor.

Rugăciunile sale aveau atâta tărie, încât de cele mai multe ori mamele se întorceau fericite la casele lor.

Faima sa crește tot mai mult și se răspândește în ținuturile învecinate, dar smerenia lui Stelian depășea cu mult cinstirea pe care încercau oamenii să i-o aducă.

În această stare de dragoste aprinsă către Dumnezeu și de milă jertfitoare în rugăciune, pentru toți cei care suferă, cuviosul Stelian va trece la cele veșnice, dar minunile săvârșite în peștera în care a trăit nu vor înceta. Trupul său neputrezit, va fi adus în biserica mănăstirii sale de metanie și va avea aceeași tărie în vindecări, ca atunci când Stelian se afla în viață.

Cunoscând evlavia mulțimilor, puterea dragostei cu care acestea înconjurau memoria cuviosului, precum și minunile care se săvârșeau înaintea moaștelor sale, Biserica hotărăște canonizarea sa, adică trecerea sa în rândul cuvioșilor făcători de minuni, rânduind ca zi de pomenire, 26 noiembrie, ziua trecerii sale la cele veșnice.

Atunci când peste provincia Paflagonia se abat năvălirile turcilor, care vor trece prin foc și sabie așezările creștine, călugării rămași în viață vor părăsi mănăstirea trecând în Grecia, la Muntele Athos, purtând cu ei, printre alte odoare, moaștele cuviosului Stelian.

De aici, o parte din aceste moaște vor fi aduse în Țara Românească de mitropolitul țării, Ștefan al II-lea, atunci când el va înălța o biserică, la anul 1736, în marginea de atunci a târgului Bucureștilor, în „mahalaua Lucaciului”. Aici fusese o biserică mai veche, surpată de trecerea timpului, iar Ștefan mitropolitul, va ridica o biserică din zid închinată Sfântului Nicolae.

Odată cu moaștele Sfântului Stelian, același ierarh va îmbogăți ctitoria sa cu moaștele Sfinților Haralambie și Elefterie împreună cu ale cuviosului Onufrie cel mare.

Biserica mitropolitului Ștefan al II-lea va cădea la cutremurul din 1838, iar preotul paroh de atunci, Ioan Călărășanul, va înălța actuala biserică Lucaci cu ajutorul a doi negustori bogați macedoneni, Anghel Hagi Pandele și Constantin Athanasiu. Această nouă biserică, rămasă până astăzi în picioare, a fost sfințită de mitropolitul Nifon al Țării Românești în anul 1842.

În secolul nostru, râvna pentru cinstirea cuviosului Stelian va crește, iar în timpul celui de-al doilea război mondial, credincioșii vor contribui la depunerea moaștelor acestui cuvios într-o raclă separată. De atunci, biserica va începe să fie numită: Biserica Sfântul Stelian Lucaci.

Evlavia credincioșilor în fața raclei cuviosului Stelian nu a încetat, întrucât toți cunoaștem puterea cu care acest sfânt a fost înzestrat de Dumnezeu pentru râvna sa duhovnicească, pentru smerenia desăvârșită și pentru dragostea sa fără de margini.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin!

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului şi groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Să se bucure îngerii și oamenii să salte, căci astăzi noi prăznuim pe îngerul pământesc și omul cel ceresc, pe cuviosul Stelian, spre slava Ziditorului și folosul nostru al tuturor.

Cunoscutu-te-ai a fi lăcaș al Sfântului Duh, ales fiind de ochiul lui Dumnezeu, și pruncilor sprijinitor și apărător te-ai învrednicit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind supărați de patimi sufletești și trupești, degrabă ne izbăvește, părinte Steliane, pe noi, robii tăi, ca să cântăm: Doamne Dumnezeul nostru, bine ești cuvântat!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Domnul Iisus Hristos, născându-L, prea curată Fecioară, roagă-te Lui pentru noi, ca să ne dăruiască îndreptarea vieții, nouă, celor ce pătimim de grijile lumești.

Catavasie: Tinerii, fiind crescuţi în dreapta credinţă, păgânească poruncă nebăgând-o în seamă, de groaza focului nu s-au înspăimântat; ci, în mijlocul văpăii stând au cântat: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca să te proslăvească Domnul, hrană cerească ți-a trimis prin înger, petrecându-ți viața în peșteră cu multă osteneală. Duhul Sfânt te-a umbrit pe tine, cuvioase Steliane, că multe minuni ai săvârșit, proslăvind pe Dumnezeu prin faptele tale.

Gândul de patimi curățindu-ți, cu Domnul te-ai unit, părinte, și în ceruri locuiești, cântându-i Lui cu cetele îngerești: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L prea înălțați pe Dânsul întru toți vecii.

Pedepse și boli pe noi ne-au cuprins și cu deadinsul ne rugăm ție: Degrab izbăvește-ne, cuvioase părinte, iar pe prunci de boală și de moarte îi scapă, ca să te cinstim pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt slăvind împreună cu îngerii, toți credincioșii cu un glas să cântăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeul nostru, întru o putere și o împărăție!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Arătatu-te-ai mai înaltă decât cerurile, o, Fecioară, pe Domnul născându-L în chip de negrăit. Pe Acela roagă-L, Maică prea curată, biruitor de patimi să ne arate pe noi, nevrednicii, robii Săi.

Catavasie: Cuptorul cel răcorit a închipuit Chipul Minunii celei mai presus de fire, că n-a ars pe tinerii pe care i-a primit, precum nici Focul Dumnezeirii n-a ars

pântecele Fecioarei în care a intrat. Pentru aceasta, cântând să strigăm: să laude toată făptura pe Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc...

Înger pe pământ fiind, Sfinte Steliane, cu dar dumnezeiesc patimile trupului le-ai biruit și cu îngerii în ceruri împreună locuind, slava cea gătită sfinților o privești, de lumină cerească umplându-te.

Acum de Hristos apropiindu-te, nu ne uita pe noi, robii tăi, cei ce înălțăm cântare, și cere cu îndrăzneală, cuvioase Steliane, iertare de păcate să ne dăruiască și lăcaș întru împărăția Sa.

Trupul cel sfințit și dumnezeiesc, în biserică strălucind, de boale ne izbăvește și taberele diavolilor de-a pururea le arde, slăvite Steliane, cu dar dumnezeiesc izvorând tămăduiri celor ce cu credință te fericesc pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel Preaînălțat, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, Unule Dumnezeu, pe noi, pe toți robii tăi, ne miluiește; pe cei mâhniți de moartea pruncilor lor îi mângâie și le dăruiește iarăși câștigare de prunci buni, ca un Milostiv, pentru rugăciunile plăcutului Tău, Stelian.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Miluiește-mă, Doamne, miluiește-mă când mă vei judeca, și să nu mă osândești în focul iadului celui înfricoșător; căci Maica Ta, care Te-a născut pe Tine, cuvioșii și cetele mucenicilor, dimpreună cu Sfântul Stelian, Te roagă pentru noi, păcătoșii.

Catavasie: Taină minunată şi neobişnuită văd, cer fiind peştera, scaun de Heruvimi Fecioara, ieslea sălăşluire, întru care S-a culcat Cel Neîncăput, Hristos Dumnezeu, pe care, lăudându-L Îl slăvim.

Luminânda

Podobie: Cu Duhul în biserică...

Mai presus de cuget a fost răbdarea ta, pentru aceasta și plată ți-ai luat însutit de la Domnul Dumnezeu, Steliane prea fericite; deci pe noi, care te cinstim pe tine, slobozește-ne din patimi cu rugăciunile tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu smerenie ne închinăm și cu credință sărutăm icoana ta, prea curată Născătoare de Dumnezeu, iar sufletul și trupul nostrum primește izbăviri din patimi, din ispitiri și din primejdii.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Cu ostenelile tale cele pustnicești ți-ai curățit sufletul și cu harul lui Dumnezeu te-ai luminat, feicite Steliane, căci ai urât deșertăciunea lumii și pe vrăjmașul privegherilor cu săgeata l-ai biruit. Pe tine te lăudăm și te prăznuim, cinstite Steliane. *(de două ori)*

Pruncilor le dăruiești viață și pe maici de întristarea cea amară le izbăvești cu darul tău, cuvioase părinte, dând sănătate pruncilor, căci tu din pruncie ai fost sfințit și vas al Domnului te-ai arătat. Pentru aceasta cerem ție: Roagă-te la Hristos, Dumnezeul nostru, să dobândim și noi Împărăția Sa.

Cuvioase părinte Steliane, pravila duhului ai urmat cu râvna ta și pe Hristos Domnul l-ai iubit și mirul sfințeniei alcătuind, bună mireasmă Domnului ai adus cu osteneli și privegheri îndelungate. Ție ne rugăm: fii nouă milostiv.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuvioase Steliane, tu pe calea cea strâmtă a smereniei, din pruncie ai umblat și în peșteră întunecată ai strălucit, câștigând Împărăția Soarelui dreptății; pentru aceea te bucuri acum împreună cu cetele cele fără de trup. Ție ne rugăm în ziua prăznuirii tale: Roagă-te lui Dumnezeu, ca să ne izbăvească de văzuții și nevăzuții vrăjmași,

să îndepărteze de la noi toată patima vătămătoare, ca să prăznuim cu cinste pomenirea ta, slăvind pe Dumnezeu, care este minunat întru sfinții Lui.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fericimu-te pe tine, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, că dintru tine a ieșit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, cel ce are mare milă.
Doxologia mare, troparele, ecteniile și apolisul.

La Liturghie

La Fericiri, cântările a 3-a și a 6-a din canonul sfântului. Evanghelia cuviosului: În vremea aceea, a stat Iisus la loc șes...,(vezi Evanghelia de la Liturghia din 6 decembrie).

Chinonicul: Întru pomenire veșnică va fi dreptul de grăire de rău nu se va teme. Aliluia!

Acatistul Sfântului Stelian, paflagonul

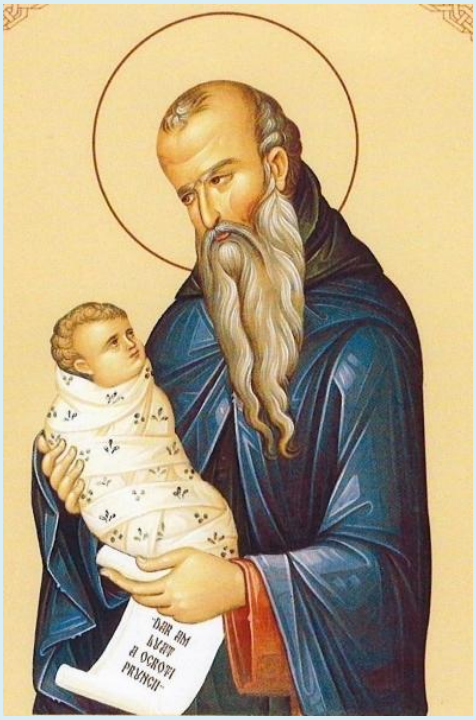

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfântului cuvios Stelian - Ocrotitorul pruncilor - 26 noiembrie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=Jew458US3sI

&&&

Condacele şi Icoasele

Condacul 1
Iubite al lui Hristos, făcătorule de minuni, grabnic ajutătorule al nostru, cuvioase părinte, slăvind pe Dumnezeu, cel ce te-a sfinţit pe tine din sânul maicii tale, cele de laudă aducem ţie. Din toate nevoile scapă-ne pe noi, cei ce grăim către tine: ***Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!***

Icosul 1
Făcătorul îngerilor şi al oamenilor te-a ales pe tine dintru început ca să prea măreşti cu viaţa ta îngerească numele Sfintei Treimi şi lepădând purtarea de grijă a lumii, ca o rază prea luminoasă a Soarelui dreptăţii strălucind viaţa ta, noi privind prea cinstitele tale nevoinţe, cu smerenie şi cu bucurie zicem unele ca acestea:
Bucură-te, cinstea Bisericii sfinte;
Bucură-te, stâlpul cel puternic al Paflagoniei;
Bucură-te, rugătorul cel mare al pustiei;
Bucură-te, îndreptătorul credinţei şi al iubirii;
Bucură-te, chipul cel blând al smereniei;

Bucură-te, mângâierea credincioşilor;
Bucură-te, îndreptătorul cel bun al păcătoşilor;
Bucură-te, alinarea cea blândă a bolnavilor;
Bucură-te, lauda cea curată a credincioşilor;
Bucură-te, îngrădirea cea lină a pustnicilor;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 2

Văzându-te pe tine Dumnezeu a fi sămânţă sfântă şi aleasă, de la sânul maicii tale te-a sfinţit pe tine, şi vas al Sfântului Duh te-a arătat. Îndreptându-ţi viaţa spre însingurare, cu Sfânta Cruce pe care ai purtat-o până la sfârşitul vieţii, ai însemnat dragostea cea mare pentru noi a lui Hristos-Dumnezeu, căruia Îi aduci cântare: ***Aliluia!***

Icosul 2

Înţelegere cerească s-a dăruit ţie, părinte Stelian, că din tinereţile tale necontenit ai cugetat la cele înalte şi împărţind averea ta la săraci ai aflat adăpostire peştera întunecată, pe care luminând-o cu sfintele tale rugăciuni, auzi de la noi unele ca acestea:
Bucură-te, lauda cea vestită a pământului Paflagoniei;
Bucură-te, strălucirea monahilor cea dorită;
Bucură-te, floarea cuvioşiei de Dumnezeu împodobită;
Bucură-te, frumuseţea sfinţilor cea strălucită;
Bucură-te, cel ce pentru Domnul Hristos lumea ai părăsit;
Bucură-te, cel ce în peşteră ai locuit;
Bucură-te, că din tinereţe lui Dumnezeu ai urmat;
Bucură-te, că în viaţă fiind, de trup te-ai depărtat;
Bucură-te, cel ce până la moarte cu Crucea Domnului ai biruit;
Bucură-te, cel ce numai pe Hristos în tot locul şi în tot chipul ai slujit;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 3

Spre tine nădăjduind, de multe boli sufleteşti şi trupeşti ne-ai tămăduit şi ne-ai ferit de primejdii şi necazuri pe noi cei care ne rugăm ţie. Năzuind la tine cu lacrimi cerem să duci la tronul Celui Preaînalt rugăciunile celor ce slăvesc pe Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul 3

Având osârdie spre lupta vieţii monahiceşti şi iubind sihăstria, într-o peşteră luminată doar de dragostea lui Dumnezeu ţi-ai făcut chilie şi acolo hrană de la înger ai

primit sfârşindu-ţi viaţa cea bine plăcută lui Dumnezeu în nevoinţe, în post şi în rugăciune. Iar noi, minunându-ne de ostenelile tale cele sfinte, aducem aceste cântări:
Bucură-te, cel ce de cele pieritoare te-ai lepădat;
Bucură-te, că de Împărăţia cerească cu dorul inimii ai fost legat;
Bucură-te, că pe Hristos Domnul cu toată inima L-ai iubit;
Bucură-te, cel ce mintea şi inima prin rugăciune întru Domnul le-ai întărit;
Bucură-te, înţelepte al înţelepţilor luminător;
Bucură-te, cald binevestitor al bucuriei cereşti;
Bucură-te, izvorul de viaţă purtător al pustiei;
Bucură-te, glasul cel puternic risipitor al trândăviei;
Bucură-te, grabnicule mângâietor al necazurilor şi al durerilor sufleteşti;
Bucură-te, grabnicule tămăduitor al suferinţelor trupeşti;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 4
Viforul ispitelor celor rele alungând, ai trecut calea cea strâmtă şi cu suferinţe de multe feluri purtând jugul lui Hristos, jugul tăcerii şi al privegherii de multe nopţi cu darul lui Dumnezeu te-ai suit pe calea desăvârşirii, învrednicindu-te ca împreună cu îngerii să slăveşti pe Dumnezeu cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 4
Auzind şi văzând viaţa ta cea curată şi sfântă, cuvioase părinte Steliane, toată ceata monahilor din ţara Paflagoniei s-a minunat şi s-a întrecut în a te lăuda pe tine; iar noi, credincioşii cu credinţă şi bucurie grăim aşa:
Bucură-te, cel ce la înălţimea sfinţeniei ai ajuns;
Bucură-te, crin ales cu bună mireasmă al pustiei;
Bucură-te, cel ce eşti a cerului minune şi vas de cinste al Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, ostaşule al lui Hristos cu daruri cereşti înarmat;
Bucură-te, înainte rugător al nostru la tronul marelui Împărat;
Bucură-te, sluga bună a Domnului cel spre bine folositor;
Bucură-te, ostenitorule prea plăcut al lui Dumnezeu;
Bucură-te, sprijinitorul nostru cel tare şi grabnic ajutător;
Bucură-te, că lui Hristos Domnul cu smerenie ai slujit;
Bucură-te, că ai întărit pe credincioşi în rugăciunile lor
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 5
Năpraznică moarte a pruncilor ai contenit, Sfinte Stelian, punându-i în afară de primejdie şi de moarte prin chemarea numelui tău şi prin zugrăvirea icoanei tale; şi

atunci maicile cele mâhnite s-au bucurat de vederea fiilor lor şi au slăvit pe Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul 5

Mâhnirea maicilor în bucurie ai prefăcut, Sfinte Stelian, dând lor naştere de prunci buni şi ridicând din boli pe cei bolnavi cu rugăciuniie tale, ca cel ce ai în tine sălăşluirea harului dumnezeiesc; pentru aceasta noi credincioşii, cunoscând faptele tale cele minunate şi sfinte, cântăm către tine aşa:
Bucură-te, cela ce cu blândeţea ai depărtat duhul cel rău;
Bucură-te, că ai mângâiat pe maicile mâhnite de boala fiilor lor;
Bucură-te, că ai ridicat din boli pe mulţi prunci;
Bucură-te, că prin aceasta ocrotitor al copiilor te-ai arătat;
Bucură-te, că la tine copiii neîncetat au alergat;
Bucură-te, că lucrător al dragostei lui Dumnezeu te-ai arătat prin faptele tale;
Bucură-te, liniştirea celor înfricoşaţi;
Bucură-te, pururea ajutător al familiilor noastre;
Bucură-te, pururea ocrotitor al pruncilor;
Bucură-te, pustnice, înarmat cu daruri cereşti;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 6

Ţinutul Paflagoniei laudă şi astăzi luptele şi nevoinţele tale, Sfinte Stelian, că locurile cele neumblate ale pustiei, cu rugăciunile tale le-ai umplut de bună mireasmă, ca un alt Ilie Tesviteanul, odrasla pustiei arătându-te; pentru aceasta, laudă aducem lui Dumnezeu şi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 6

Ca un luceafăr strălucind, întunericul necredinţei ai risipit, şi cu numele tău cel sfinţit pe mulţi din umbra păcatului la lumina mântuirii i-ai ridicat; pentru aceasta şi darul de a face minuni de la Domnul ai primit. Pentru ale tale osteneli şi daruri duhovniceşti cântăm către tine aşa:
Bucură-te, văzătorule de Dumnezeu prea luminat;
Bucură-te, locaş prea înfrumuseţat al Sfântului Duh;
Bucură-te, prin care se împodobesc cuvioşii;
Bucură-te, prin care se întăresc credincioşii;
Bucură-te, că ai gustat dulceaţa Raiului, aflându-te în trup stricăcios;
Bucură-te, că te-ai îndulcit de pâinea vieţii;
Bucură-te, că te-ai adăpat cu apa vieţii;
Bucură-te, că ne-ai arătat nouă calea la cer;
Bucură-te, focule care arzi taberele demonilor;

Bucură-te, mângâierea celor întristaţi;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 7

Toată firea omenească s-a minunat de viaţa ta cea însingurată, cuvioase Stelian, îmbrăcat fiind în haina smereniei celei adevărate şi de la Domnul învrednicindu-te de mari daruri; pentru aceea, împreună cu tine slăvim pe Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul 7

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor prin tine, cuvioase părinte, prin tine care toată viaţa pentru Domnul Hristos în pustie ai petrecut, cu smerenie gândind spre cele înalte şi cu rugăciunea izvor de daruri îmbelşugând. Iar noi, cei întunecaţi cu grijile şi patimile, cu umilinţă lăudăm dragostea ta cea curată şi sfântă pentru Dumnezeu şi cu bucurie cântăm către tine aşa:
Bucură-te, trandafir înmiresmat cu mirosul cel de taină;
Bucură-te, izvor nesecat de bunătate;
Bucură-te, rugător fierbinte pentru cei cuprinşi de patimi;
Bucură-te, păstorul nostru cel prea bun;
Bucură-te, părintele nostru cel milostiv şi blând;
Bucură-te, vindecătorul suferinţelor noastre;
Bucură-te, călăuzitorul vieţii noastre;
Bucură-te, mângâietorul sufletelor întristate;
Bucură-te, liniştitorul sufletelor tulburate;
Bucură-te, ridicarea celor căzuţi în păcat;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 8

În trup fiind tu încă toţi s-au bucurat de îngerească ta viaţă, iar acum, în slăvile cereşti fiind, înaintea Împăratului Hristos stând, nu ne uita pe noi cei ce săvârşim pomenirea ta; ci te roagă pentru noi, cerând pentru noi iertare de păcate şi împărtăşire de veşnicele bunătăţi, ca să cântăm împreună cu tine în veci: ***Aliluia!***

Icosul 8

Văzându-te pe tine vas ales al Sfântului Duh, din locuri îndepărtate la tine au alergat mulţimile de credincioşi, şi de la tine au cerut ajutor; cărora vindecări revărsând, auzi de la noi unele ca acestea:
Bucură-te, rugătorule spre mântuire al celor ce te cinstesc;
Bucură-te, tămăduirea celor bolnavi şi a celor suferinzi;
Bucură-te, cel ce ai biruit cu rugăciunea săgeţile vrăjmaşului;

Bucură-te, că Dumnezeu a sălăşluit în inima ta curată;
Bucură-te, că nevoinţele tale pe îngeri au veselit;
Bucură-te, că prin ele pe diavol ai biruit;
Bucură-te, că ai izbăvit pe credincioşi de vrăjmaşi cu rugăciuniie tale;
Bucură-te, stâlpul cel drept al monahilor;
Bucură-te, cinstea şi podoaba credincioşilor;
Bucură-te, cel ce te rogi necontenit pentru toţi către Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 9

Când ai ajuns la sfârşitul ostenelilor tale cele mântuitoare, cuvioase Stelian, ţi-ai încredinţat sufletul tău curat în mâinile lui Dumnezeu; iar sfinţii îngeri l-au purtat la tronul cel mai presus de ceruri cântând cântare de laudă către Dumnezeu, care este minunat întru sfinţii Lui: ***Aliluia!***

Icosul 9

Înţelepţii cei bine vorbitori nu pot lăuda cum se cuvine puterea dragostei tale către Dumnezeu, că ai miluit cu rugăciunea şi cu fapta, arătându-te: bună călăuzire celor rătăciţi, bolnavilor tămăduire, maicilor rămase fără de prunci mângâiere; iar noi, bucurându-ne de darul acesta minunat dat ţie, cu mulţumire cântăm:
Bucură-te, că din lume în pustie te-ai ascuns ca pe Dumnezeu să-L lauzi;
Bucură-te, că şi acum nu încetezi a te ruga pentru noi;
Bucură-te, că Dumnezeu ţi-a dat ţie darul facerii de minuni;
Bucură-te, că pe maicile mâhnite de moartea pruncilor cu rodire iarăşi le-ai mângâiat;
Bucură-te, că te-ai arătat tămăduitor de multe patimi;
Bucură-te, doctor grabnic tămăduitor;
Bucură-te, ajutătorul nostru cel fierbinte;
Bucură-te, cel ce aperi pe prunci de boli;
Bucură-te, mare folositor al celor ce-ţi poartă numele;
Bucură-te, grabnicule ajutător al celor ce te cinstesc pe tine;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 10

Având îndrăzneală către Hristos, Dumnezeul nostru, pe acesta roagă-L, Sfinte Stelian, pentru noi cei ce săvârşim cu dragoste pomenirea ta, prea slăvind pe Dumnezeu şi cântând: ***Aliluia!***

Icosul 10

Cu smerenie ne închinăm lui Dumnezeu şi cu credinţă sărutăm sfântă icoana ta, cuvioase părinte Stelian; şi sufletul nostru şi trupul nostru primesc ajutor şi izbăvire de patimi, de ispite şi de primejdii; pentru aceasta te lăudăm cântând:
Bucură-te, mirul cel bun mirositor al lui Hristos;
Bucură-te, că ale tale rugăciuni sunt bine primite;
Bucură-te, că prin ele credincioşii primesc har;
Bucură-te, cel ce biruieşti ispitele de tot felul;
Bucură-te, cel ce doreşti mântuire sufletelor noastre;
Bucură-te, curăţitorule de patimi al trupurilor noastre;
Bucură-te, ocrotitorul celor din primejdii;
Bucură-te, că tu ne eşti apărător la Judecată;
Bucură-te, cel ce prin împărtăşire eşti fiu al lui Dumnezeu
Bucură-te, înălţarea credincioşilor spre mântuire;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 11
Cuvioase părinte Stelian, tu care toată viaţa te-ai arătat împlinitor al poruncilor Domnului, dă-ne şi nouă ajutor ca să fim lucrători poruncilor Sale şi moştenitori ai Împărăţiei cerurilor făcându-ne, să cântăm împreună cu tine în veci: ***Aliluia!***

Icosul 11
Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm în biserica Domnului şi să ne rugăm cuviosului Stelian, pe care, cinstindu-l cu cântări duhovniceşti şi cu făclii aprinse, să cântăm aşa:
Bucură-te, înger de trup purtător;
Bucură-te, omule cu îngerii vorbitor;
Bucură-te, că viaţa toată Domnului o ai închinat;
Bucură-te, că prin aceasta slugă bună a Domnului te-ai arătat;
Bucură-te, că tu cununa nemuririi de la Dumnezeu ai primit;
Bucură-te, că fericirea cerească cu toţi sfinţii ai moştenit;
Bucură-te, că de acolo pe noi ne priveghezi;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale pe noi ne întăreşti;
Bucură-te, că şi acum la ajutorul tău alergăm;
Bucură-te, învăţătorul tinerilor şi sprijinitorul bătrânilor;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 12
Lăudând proslăvirea ta te fericim toţi credincioşii, ***cuvioase părinte Stelian, lauda Bisericii şi podoaba monahilor; roagă pe Milostivul Dumnezeu să ocrotească Biserica şi pe credincioşii robii Săi de toată reaua întâmplare; ocroteşte casele***

noastre cu căldura rugăciunilor tale ca împreună să cântăm cântare sfântă*: *Aliluia!

Icosul 12

Ca un trandafir neveştejit cu bună mireasmă a darului lui Dumnezeu ai umplut, cuvioase părinte, marginile lumii; umple de bună mireasmă duhovnicească pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta şi ţi-au alcătuit laude ca acestea:
Bucură-te, cel ce cu iubirea ta pe credincioşi ai luminat;
Bucură-te, cel ce cu dar dumnezeiesc pe bolnavi ai vindecat;
Bucură-te, izvor nesecat al laudei celei sfinte;
Bucură-te, desfătarea celor minunate şi negrăite;
Bucură-te, alinarea cea dulce a pruncilor celor iubiţi;
Bucură-te, că pe toţi îi mângâi, făcându-i fericiţi;
Bucură-te, că toţi primim îndemnurile tale;
Bucură-te, că toţi urmându-ţi pilda vieţii ne mântuim;
Bucură-te, mângâierea celor ce cer la tine ajutor;
Bucură-te, sprijin şi sfânt ocrotitor al creştinilor;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 13 (de trei ori)

O, prea fericite, sfinte şi făcătorule de minuni părinte Stelian, primind această puţină rugăciune ce se înalţă întru lauda ta, mijloceşte la Bunul Dumnezeu pentru noi cei ce te cinstim pe tine, iertare de păcate să ne dăruiască, sănătate nouă şi copiilor noştri, pace lumii şi linişte caselor noastre, ale celor ce slăvim pe Dumnezeu şi cântăm: ***Aliluia !***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi al oamenilor te-a ales pe tine dintru început ca să prea măreşti cu viaţa ta îngerească numele Sfintei Treimi şi lepădând purtarea de grijă a lumii, ca o rază prea luminoasă a Soarelui dreptăţii strălucind viaţa ta, noi privind prea cinstitele tale nevoinţe, cu smerenie şi cu bucurie zicem unele ca acestea:
Bucură-te, cinstea Bisericii sfinte;
Bucură-te, stâlpul cel puternic al Paflagoniei;
Bucură-te, rugătorul cel mare al pustiei;
Bucură-te, îndreptătorul credinţei şi al iubirii;
Bucură-te, chipul cel blând al smereniei;
Bucură-te, mângâierea credincioşilor;
Bucură-te, îndreptătorul cel bun al păcătoşilor;

Bucură-te, alinarea cea blândă a bolnavilor;
Bucură-te, lauda cea curată a credincioşilor;
Bucură-te, îngrădirea cea lină a pustnicilor;
Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!

Condacul 1

Iubite al lui Hristos, făcătorule de minuni, grabnic ajutătorule al nostru, cuvioase părinte, slăvind pe Dumnezeu, cel ce te-a sfinţit pe tine din sânul maicii tale, cele de laudă aducem ţie. Din toate nevoile scapă-ne pe noi, cei ce grăim către tine: ***Bucură-te, Sfinte Steliane, mare făcător de minuni!***

Apoi se zice această:

Rugăciune

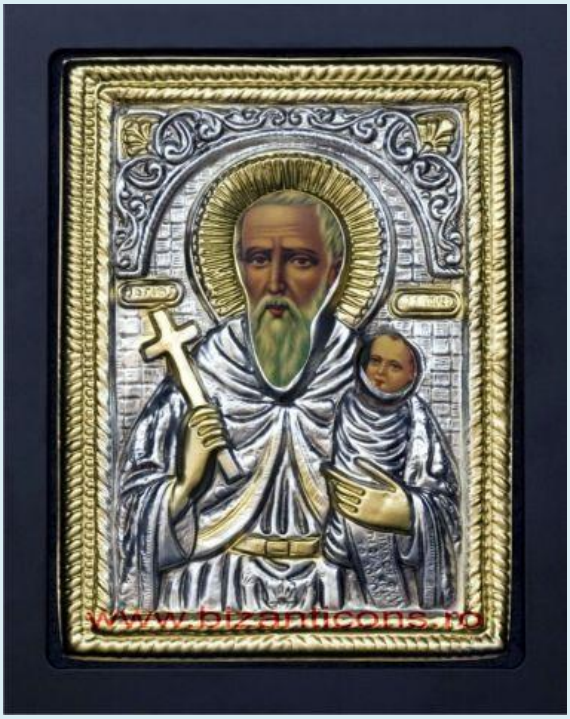

Cuvioase părinte Stelian, sprijinitorul şi călăuzitorul în rugăciunile noastre, patimile trupeşti biruind şi împreună cu îngerii locuind, priveşti neîncetat mărirea cea gătită sfinţilor, de lumină cerească umplându-te. Acum, în mărirea cerească vieţuind şi înaintea Împăratului Hristos stând, nu uita pe credincioşii care cu îndrăzneală înalţă rugăciuni şi cer sprijinul tău.

Cel ce de la sânul maicii tale ai fost sfinţit, şi vas ales al Duhului Sfânt te-ai arătat, luând sub ocrotirea ta pe mame şi pe copii, ferindu-i de întristare şi de boală,

arată-te grabnic vindecător al suferinţelor şi al bolilor sufleteşti şi trupeşti ale celor ce te laudă pe tine.

Cel ce din pustiul Paflagoniei ai făcut loc de prea mărire a Sfintei Treimi, fă şi din pustiul inimilor noastre ţarină bine plăcută a harului dumnezeiesc, în care să înflorească crinii cei mântuitori ai credinţei şi să se înmulţească roadele sfinţitoare ale faptelor bune;

Ocroteşte cu rugăciunile tale familiile şi pe copiii noştri, cerând de la Milostivul Dumnezeu iertare de păcate, sănătate şi mântuire, ca prin tine şi împreună cu tine să lăudăm numele cel sfânt al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Acatistul Sfântului cuvios Stelian (ocrotitorul de taină al copiilor)

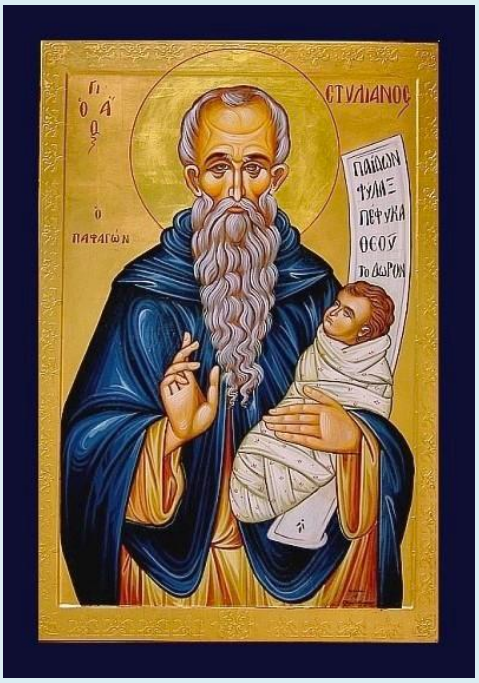

prăznuire în 26 noiembrie

Sfântul cuvios Stelian este cunoscut ca sfântul de taină al ocrotirii pruncilor, copiilor şi al celor tineri. Este sfântul care dezvăluie „taina dumnezeiască" din fiecare făptură care se naşte la viaţă. Nu numai familiştii îl cinstesc în mod deosebit, ci şi toţi căutătorii de „nevinovăţia divină", ce este Însuşi chipul lui Dumnezeu.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zice: Troparul din Minei, apoi:

Condacul 1

Negrăită este taina copiilor ce se nasc, prin care Dumnezeu creează noi făpturi şi lumea pe sine se creşte, şi aşa, Împărăţia unirii de sus cu cea de jos se face. Acestui chip de taină fiind părtaşi şi noi, cu mare cinstire cântăm: ***Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!***

Icosul 1

Însuşi Fiul dumnezeiesc copil în braţele Fecioarei S-a făcut şi iată icoana cea mai înfricoşătoare şi totodată cea de bucurie, căreia se închină toată făptura. Acestei taine sfinte, Steliane, părtaşi fiind, şi noi te lăudăm:
Bucură-te, cel din pruncie alesul lui Hristos;
Bucură-te, cel de copil iubitorul de Dumnezeu;
Bucură-te, că văzând icoana Maicii Domnului, Pruncul dumnezeiesc de inimă ţi s-a lipit;
Bucură-te, că pe Hristos în acest chip ai văzut;
Bucură-te, că de atunci totul în tine s-a prefăcut;
Bucură-te, că de copil taina lumii ţi s-a descoperit;
Bucură-te, că toată viaţa ta a fost taina acestui chip;

Bucură-te, că Întruparea dumnezeiască aşa ai înţeles;
Bucură-te, că la sfinţenia acestui Chip ai ajuns;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul al 2-lea

Dumnezeu revarsă chipurile iubirii Sale în chipuri de făpturi, şi aşa, în fiecare, ca iubire de Dumnezeu şi de făptură se unesc, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Această creştere în chipuri de făptură este marea taină a vieţii lumii, şi chipul de copil este icoana cea sfântă, în care Dumnezeu şi lumea se oglindesc.
Bucură-te, copilul cel sfânt al lumii;
Bucură-te, că ai văzut pe Hristos copil în braţele Maicii Preasfinte;
Bucură-te, că te-a înfricoşat această taină;
Bucură-te, că înţelegerea acesteia ai căutat;
Bucură-te, cel luminat de Duhul PreaSfânt;
Bucură-te, că toată Scriptura prin aceasta ai tâlcuit;
Bucură-te, că şi darul acestui chip ai primit;
Bucură-te, prin care şi noi ne descoperim chipul din adânc;
Bucură-te, sfântul icoanei Noului Testament;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul al 3-lea

Viaţa călugărească ai ales din tinereţe, ca să păstrezi nevinovăţia de copil, că zice Mântuitorul Hristos că „doar în chipul copilului Împărăţia lui Dumnezeu se primeşte”, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Însuşi Dumnezeu Se pleacă în fiecare naştere şi creştere de făptură, şi aşa şi noi ne închinăm acestei taine.
Bucură-te, înfricoşată coborâre dumnezeiască;
Bucură-te, înfricoşată revărsare de iubire de sus;
Bucură-te, cutremurătoare naştere de făpturi;
Bucură-te, unire mai presus de grăire;
Bucură-te, cea deodată dezvăluire;
Bucură-te, răsad ce creşte pom mare;
Bucură-te, sămânţă mică ce rodeşte înmulţit;
Bucură-te, rod ce nu se mai sfârşeşte;
Bucură-te, icoana întrupării dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul al 4-lea

În pustie de asemenea această taină ai învăţat, că şi la făpturile naturii naşterea şi creşterea este un fapt prea minunat, ce în chipuri nenumărate se arată, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

De la cele mai mici gâze până la păsările Cerului, toate în taina naşterii sunt fără răutate şi doar în bucuria vieţii celei binecuvântate.
Bucură-te, bucuria vieţii însăşi;
Bucură-te, chipul vieţii, Însuşi chipul lui Dumnezeu;
Bucură-te, taina ce lucrează din adâncuri;
Bucură-te, darul de Duh PreaSfânt;
Bucură-te, cuvânt ce se face trup;
Bucură-te, suflare nemuritoare;
Bucură-te, binecuvântarea pe veci pecetluită;
Bucură-te, ieşirea din nevăzut;
Bucură-te, văzutul peste „hotarele” înseşi;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul al 5-lea

Şi în viaţa călugărească nevinovăţia copilărească ai căutat să o câştigi, ca nici un vicleşug să nu mai ai, ci doar cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Păcatul căderii din Rai a adus „moartea şi groaznicul desfrâu”, ce batjocoreşte naşterea şi creşterea şi acest amestec pe care toţi îl avem, tu sfinte, l-ai curăţat.
Bucură-te, părtaşul tainei din început;
Bucură-te, că ai recâştigat Chipul dintâi;
Bucură-te, curăţirea de păcat;
Bucură-te, dezvăluirea chipului uitat;
Bucură-te, înfăţişarea de Rai;
Bucură-te, firea fără înşelarea căderii;
Bucură-te, privirea doar de lumină;
Bucură-te, ochii doar senini;
Bucură-te, grai doar de bucurie;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul al 6-lea

Monah iscusit te-ai făcut, şi cu aspre nevoinţe te-ai curăţit de toată întinăciunea, şi aşa la chipul curat al nevinovăţiei ai ajuns, asemănarea Pruncului dumnezeiesc din braţele Maicii Domnului, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Ca un crin mai alb decât zăpada în pustie ai crescut şi darul PreaSfântului Duh te-a pătruns, şi plămada veşniciei ai primit.
Bucură-te, înger omenesc;
Bucură-te, nevinovăţie fără răutate;
Bucură-te, doar chip luminos;
Bucură-te, frumuseţe fără pată;
Bucură-te, cel încununat cu virtuţile de Rai;
Bucură-te, cel plin de darurile sfinte;
Bucură-te, bucuria ce nu se mai pierde;
Bucură-te, bucuria peste Cer şi Pământ;
Bucură-te, veselia peste plânsul păcatului;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul al 7-lea

Cu râvnă duhovnicească, pustia ai lăsat şi vestitorul chipului lui Hristos te-ai făcut, că vedeai cum în lume copiii sunt lipsiţi tocmai de chipul lor sfânt, fără cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Aşa, părintele de taină al copiilor ai devenit, că prin darul tău pe toţi i-ai atras, şi ocrotitorul lor să fii ai primit.
Bucură-te, vestitorul tainei lui Hristos;
Bucură-te, că icoana copiilor ai dezvăluit;
Bucură-te, că pe copii la închinarea cea sfântă i-ai chemat;
Bucură-te, că i-ai învăţat însăşi taina lor;
Bucură-te, că le-ai descoperit adâncurile sfinte;
Bucură-te, că asemănarea Pruncului dumnezeiesc le-ai dat;
Bucură-te, că din nou i-ai născut;
Bucură-te, că prin apa Hristos i-ai spălat;
Bucură-te, că din duhul Vieţii i-ai reînnoit;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul al 8-lea

Copiii lumii sunt lipsiţi de chipul părintesc, că sunt născuţi mai mult din patimi şi desfrâu, şi taina sfântă de copil este pătată şi stricată, fără cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

De aceea, înrăirea şi sălbăticirea repede chipul nevinovat năpădesc, şi otrava morţii şi patimilor amare îl cuprind, şi creşterea se face cu viermi şi roduri stricate.

Bucură-te, apostolul lui Hristos pentru copii;
Bucură-te, iubitorule de Chipul cel sfânt al lumii;
Bucură-te, că icoana Pruncului dumnezeiesc ţi s-a făcut însăşi inima ta;
Bucură-te, mintea cea nevinovată;
Bucură-te, simţirea fără patimă;
Bucură-te, viaţă fără pete şi rupturi;
Bucură-te, de acum slujitorul Chipului curat;
Bucură-te, prinos la Cer ridicat;
Bucură-te, părintele copiilor renăscuţi;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul al 9-lea

Vai şi amar de cel ce ucide un prunc şi un copil, sau o făptură cât de mică ce se naşte, că chipul lui Hristos omoară şi toată cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

În toată lumea, doar chipul de copil sfânt de la început este, şi de neiertat este păcatul ce-l batjocoreşte, de aceea, Sfinte Steliane, în lume ai coborât din liniştea pustiei, ca icoana cea sfântă a lumii să o salvezi.

Bucură-te, cel ce iarăşi zugrăveşti icoana sfântă a lumii;
Bucură-te, că o speli de murdăria patimilor;
Bucură-te, că o faci oglinda cea dintâi;
Bucură-te, că aşa descoperi taina din adânc;
Bucură-te, că arăţi faţa cea adevărată;
Bucură-te, că dezvălui înfăţişarea fără înşelare;
Bucură-te, purtătorul icoanei lui Hristos;
Bucură-te, purtătorul şi al icoanei de făptură;
Bucură-te, sfântul serafim omenesc;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul al 10-lea

„Până nu veţi fi ca un copil în curăţenie şi nevinovăţie, nu veţi putea vedea Împărăţia a lui Dumnezeu”, a zis Mântuitorul Hristos, taină ce te-a înfricoşat pe tine, Sfinte Steliane, care neîncetat cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Cel crescut nu se mai face copil, dar chipul copilăresc rămâne, ca însăşi firea pe care Dumnezeu a creat-o şi ca scânteia dumnezeiască ce a suflat, ca izvorul însuşi al Vieţii.
Bucură-te, vestitorul apostolesc al copiilor;
Bucură-te, că tu însuţi acest chip ai recâştigat;
Bucură-te, cel de acum în chipul de taină;
Bucură-te, cel de acum în slavă de sus;
Bucură-te, cel împodobit cu cele cereşti;
Bucură-te, cel încununat cu darurile sfinte;
Bucură-te, strălucire de taină;
Bucură-te, lumină dincolo de cea creată;
Bucură-te, lumină cu ochi peste toate;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul al 11-lea
Râvna ta, Sfinte Steliane, a fost să redai copiilor oropsiţi ai lumii chipul lor cel sfânt, să-l speli de murdăria patimilor şi batjocoririle păcatului, şi aşa părintele de taină al copiilor te-ai făcut, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Cine vede în chipul de copil patima păcatului, fără taina dumnezeiască, el însuşi este pătimaş şi necurăţat, ce trebuie să se izbăvească prin chipul lui Hristos cel Întrupat.
Bucură-te, chipul sfânt al făpturii;
Bucură-te, chipul sfânt al lumii;
Bucură-te, întâlnirea dintre Dumnezeu şi făptura Sa;
Bucură-te, adâncul ce nu se poate atinge de păcat;
Bucură-te, adâncul care rămâne pecetea lui Dumnezeu;
Bucură-te, mărgăritarul cu străluciri orbitoare;
Bucură-te, comoara ce nu se strică;
Bucură-te, chipul - Biserica firii;
Bucură-te, aurul dumnezeiesc;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul al 12-lea
Sfinte Steliane, toţi te ştim ca sfântul ocrotitor al copiilor, dar eşti mai mult, eşti şi dezvăluirea chipului nostru din adânc, prin care şi noi putem primi chipul lui Hristos, în cântarea de: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Toţi suntem copiii lui Dumnezeu prin chipul Fiului dumnezeiesc întrupat şi prin acesta ne naştem şi creştem şi ne împlinim, şi doar prin taina Sa de păcat ne izbăvim.
Bucură-te, Sfinte Steliane, nume de taină;
Bucură-te, Sfinte Steliane, pomenire de sfinţenie;
Bucură-te, cel ce din slava cerească nu ne uiţi;
Bucură-te, că iubirea lui Hristos şi peste noi o reverşi;
Bucură-te, plăcutul lui Dumnezeu;
Bucură-te, omul înger iubit de oameni;
Bucură-te, omul cel sfânt ce umblă pe pământ;
Bucură-te, icoana celor mici;
Bucură-te, şi icoana celor mari;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea fericite Sfinte Steliane, părintele de taină, cu pruncii lumii în braţe, icoana ta şi noi o cinstim şi ne vedem între cei ce sunt sub ocrotirea ta, în cântarea de: ***Aliluia!***

Se citesc apoi din nou:

Icosul 1
Însuşi Fiul dumnezeiesc copil în braţele Fecioarei S-a făcut şi iată icoana cea mai înfricoşătoare şi totodată cea de bucurie, căreia se închină toată făptura. Acestei taine sfinte, Steliane, părtaşi fiind, şi noi te lăudăm:
Bucură-te, cel din pruncie alesul lui Hristos;
Bucură-te, cel de copil iubitorul de Dumnezeu;
Bucură-te, că văzând icoana Maicii Domnului, Pruncul dumnezeiesc de inimă ţi s-a lipit;
Bucură-te, că pe Hristos în acest chip ai văzut;
Bucură-te, că de atunci totul în tine s-a prefăcut;
Bucură-te, că de copil taina lumii ţi s-a descoperit;
Bucură-te, că toată viaţa ta a fost taina acestui chip;
Bucură-te, că Întruparea dumnezeiască aşa ai înţeles;
Bucură-te, că la sfinţenia acestui Chip ai ajuns;
Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!

Condacul 1
Negrăită este taina copiilor ce se nasc, prin care Dumnezeu creează noi făpturi şi lumea pe sine se creşte, şi aşa, Împărăţia unirii de sus cu cea de jos se face. Acestui

chip de taină fiind părtaşi şi noi, cu mare cinstire cântăm: ***Bucură-te, Sfinte cuvioase Steliane, ocrotitorul de taină al copiilor!***

(Extras din cartea: Ieromonah Ghelasie Gheorghe - Imnografie II - Acatistier ediţie îngrijită şi adăugită de Ierom. Ghelasie şi Ierom. Valerian - Editura Platytera, Colecţia Isihasm)

Paraclisul Sfântului cuvios Stelian paflagonul (26 noiembrie)

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte ttare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Şi iarăşi:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău.

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău.

Duhul Tău Cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia (de trei ori)

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Troparul: Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Steliane, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. al Născătoarei de Dumnezeu

Niciodată nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a vesti noi nevrednicii puterile tale; că de nu ai fi stătut înainte, rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea primejdii sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi; de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că pe robii tăi pururea îi izbăvești din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfântului Stelian

Cântarea I

Irmos: Pe Faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel fugăritul şi mergătorul pedestru l-a izbăvit; pe cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Stih: *Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Cu nevoințele sihăstriei încununându-te și vas ales al Sfintei Treimi făcându-te, mare ocrotitor al pruncilor te-ai făcut și acum cu razele rugăciunilor tale pe noi cei ce întru nedesăvârșirea noastră duhovnicească suntem prunci la minte, dă-ne din destul darul Duhului ca să începem a împleti cu înțelepciune cununi de laude întru prea cinstită prăznuirea ta.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorul de Hristos te-a făcut să ieși din pământul viețuirii în lume și către limanul dulce al monahilor te-ai îndreptat, următor făcându-te marelui Păstor, pe care Îl roagă pentru sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Averea ta o ai dat în mâinile săracilor și ai luat din mâna lui Hristos bogăția cea necheltuită a cerești măriri, desfătându-te acum întru Lumina cerească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Împreună cu Sfântul Stelian roagă-te Preacurată, ca să ne facem și noi lăcașuri vii ale pocăinței și iubirii de Dumnezeu.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu profetul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dn pruncie ai fost sfințit vas ales al Ziditorului, cel ce te-a ales pe tine rugător pentru lumea ce zăcea în multe și grele necazuri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Deșertăciunile lumii ai părăsit, râvnind după viețuirea cea sihăstrească, la limanurile căreia ajungând, te-ai dat cu totul în mâinile Făcătorului Tău, cel ce te-a arătat lăcaș sfințit al darurilor Sale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În peșteră te-ai adăpostit, dorind a căuta mai adânc în peștera inimii tale pe Hristos-Pruncul cel smerit, care a binevoit a te și arăta pe tine mare tămăduitor al pruncilor nevinovați.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Din valurile grijilor lumeşti mă slobozeşte, ca Una ce ai născut pe Cel ce a chemat toate popoarele la limanul mântuirii.

Apoi aceste **stihiri:**

De toate grijile lumești te-ai depărtat și te-ai făcut vas al Treimii pe care o roagă să păzească sufletele noastre de toată asuprirea celui rău.

Maica Luminii, alungă de la mine întunericul cel cumplit al neştiinţei şi mă arată vrednic slujitor al Cuvântului.

Sedealna: Ca unul ce ești ocrotitor pruncilor și al tuturor celor necăjiți, de toate primejdiile ne izbăvește pe noi cu ale tale grabnice rugăciuni.

Cântarea a IV-a

Irmos: Nepăzind poruncile Tale Stăpâne, cu mintea mea intrând în patimile desfătărilor, am fost golit de har şi pentru răni zac gol; ci mă rog Ţie, Mântuitorule, mântuieşte-mă!

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu undița rugăciunii ai pescuit din adâncurile inimii mărgăritarele gândurilor dumnezeiești cu care ți-ai împodobit cămara sufletului, depărtându-te de toată grija lumească.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un soare te-ai arătat în mijlocul pustiei, încălzind cu razele rugăciunii tale pe cei întunecați de multe ispite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cumplita boală a pruncilor o au depărtat maicile cele ce erau cu evlavie către tine și icoana ta o zugrăveau cu credință.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Cu mâna ta cea tare doboară pe vrăjmaşii care ne necăjesc şi întoarce-i la pocăinţă pe cei ce multe necazuri ne pricinuiesc.

Cântarea a V-a

Irmos: Căutând cu ochiul Tău cel neadormit, milostiveşte-Te spre mine, cel cuprins de dormitarea trândăviei şi care slujesc somnului desfătărilor în patul patimilor; Cel ce ţi-ai plecat capul pe Cruce şi Te-ai trezit de bunăvoie, micşorând Hristoase, noaptea păcatului, cel ce eşti lumina dreptăţii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe noi, cei ce aducem înaintea icoanei tale cereri și mulțumiri, păzește-ne de toată viclenia celui rău cu săgețile rugăciunilor tale de foc.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din pruncie iubind rugăciunea te-ai făcut sălaș al darurilor ei, mângâind multe suflete necăjite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dă-ne mână de ajutor nouă, celor ce suntem în primejdii și risipește norii cei grei ai răutății.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Scoate-mă de la vrăjmaşii mei prea fericită, ca Una ce prin naşterea ta ai biruit pe vrăjmaşii nevăzuţi, deschizând nouă porţile Împărăţiei cerurilor.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din primejdii izbăveşte pe cei ce te cheamă în ajutor şi departe de noi alungă duhurile răutăţii cu puterea rugăciunii tale.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu lacrimile tale ţi-ai gătit pahar de veselie în cer şi cu suspinurile cele îndelungate ai agonisit viaţa cea veşnică întru lumina Treimii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întru tine S-a prea slăvit Hristos, cel ce a binevoit a te arăta pe tine stâlp al rugăciunii pentru poporul necăjit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Maica Cuvântului, aşează cuvântul Vieţii în cartea inimii mele şi mă povăţuieşte către viaţa cea întru fapte bune.

Apoi aceste **stihiri:**

Păzeşte pe pruncii noştri de toată răutatea, ca unul ce ai luat dar de la Hristos a veghea întru rugăciune liniştea făpturilor lui Dumnezeu.

Preacurată, care prin cuvânt negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul: Cu curăţie sufletească dumnezeiască într-armându-te şi cu neîncetata rugăciune, şi ca o suliţă tare în mâini ţinând-o, ai junghiat taberele drăceşti, Steliane, părintele nostru, neîncetat roagă-te pentru noi toţi.
Prochimenul, Evanghelia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glas 2*

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stihira:

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Din mâna celui rău scoate-ne pe noi, înălțând mâinile tale la rugăciune și oprind dreapta mânie a Ziditorului pentru mulțimea păcatelor noastre.

Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului cuvios Stelian, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.

Doamne, miluieşte (de 12 ori).

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că, în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din valurile necazurilor scoate pe cei necăjiți, ca să îți aducă ție laudă cu prisosință.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce stai cu îngerii înaintea Făcătorului a toate, cere să se lumineze şi sufletele noastre adâncite în păcat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce eşti rod sfinţit al pustiei, fă să înflorească şi în inimile noastre roadele faptelor bune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Pe tine te punem înainte rugătoare, prea curată Fecioară, ca să ne slobozeşti pe noi din cursele vrăjmaşului.

Cântarea a VIII-a

Irmos: Văzându-Te soarele întins pe Cruce, şi-a strâns razele şi tot pământul s-a clătinat cu cutremur, Împărate al tuturor, văzându-Te de voie pătimind, Cel ce eşti din fire nepătimitor. Pentru aceasta, Te rog Hristoase: Tămăduieşte ca un doctor patimile sufletului meu!

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbrăţişând rugăciunea cea smerită, te-ai lepădat cu totul de orice dorire pământească şi te-ai făcut stâlp de foc al credinţei.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Caută sfinte, cu milostivire spre noi, cei împovăraţi cu grele păcate, şi ne dă nouă a vieţui cu adâncă pocăinţă până la sfârşitul vieţii noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce ai aflat îndrăzneală către Hristos, roagă-L să dea iertare răutăţilor noastre şi să ne facă părtaşi părţii celor mântuiţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ca Una ce eşti podoaba fecioarelor, cu miresmele rugăciunilor tale îndulceşte şi sufletele noastre cele ce au pierdut frumuseţea cea dintâi a curăţiei.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bogăția cea lumească ai disprețuit și comoara duhovnicească ai aflat, dând din destul și celor necăjiți tămăduiri și mângâiere sufletelor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Stelian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Voilor Stăpânului ai urmat și de toată slava lumii te-ai lepădat, rugându-te acum pentru lumea care zace în păcat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izvor de minuni te-ai arătat maicilor celor necăjite și bucurie pruncilor celor încercați de boală, de tirania căreia păzește-ne pe toți, fericite Stelian.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

În ceasul sfârşitului meu să te am pe tine Preacurată, ocrotitoare nebiruită, alungând pe vrăjmaşii nevăzuţi care cumplit vor căuta să tulbure sufletul meu.

Apoi: *Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.*

Bucură-te, podoaba sihăstriei, lumina monahilor, bucuria maicilor, mângâierea pruncilor, sălaşul darurilor dumnezeieşti, nu înceta a te ruga pentru cei ce cu evlavie prăznuiesc luminată pomenirea ta.

Fiindu-ți milă de făptura mâinilor dumnezeiești, ai revărsat râuri de vindecări prin rugăciunile tale celor ce erau cuprinși de neputințe trupești.

Numele tău prea dorit este maicilor celor iubitoare de Hristos, căci prin ale tale mijlociri se revarsă râuri de tămăduiri.

Blândețea și smerenia inimii tale să ne povățuiască și pe noi la pocăință, îmblânzind patimile noastre cele de ocară.

Fiind mângâierea multor suflete, milostivește-te și spre noi, cei greșiți, și cere nouă de la Hristos iertare, pace și mare milă.

Fiind al pruncilor scut nebiruit de apărare, păzește-ne și pe noi de săgețile celui rău și ne dă a petrece în pace vremea acestei vieți.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos, cu Sfântul cuvios Stelian şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de față, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Caută cu blândețe spre sufletele noastre cele necăjite de multe ispite și oglinda inimii noastre o curățește cu roua pocăinței, ca să închipuiască pe Hristos, Împăratul păcii.

Fiind cununa pustnicilor, cu ale tale rugăciuni păzește pe robii tăi de toată suflarea viforului ispitelor și de răutatea celor potrivnici.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub sfânt acoperământul tău.

Sursa:
https://doarortodox.com/2013/11/25/troparul-sf-cuvios-stelian-paflagonul-26-noiembrie/

Imnografie

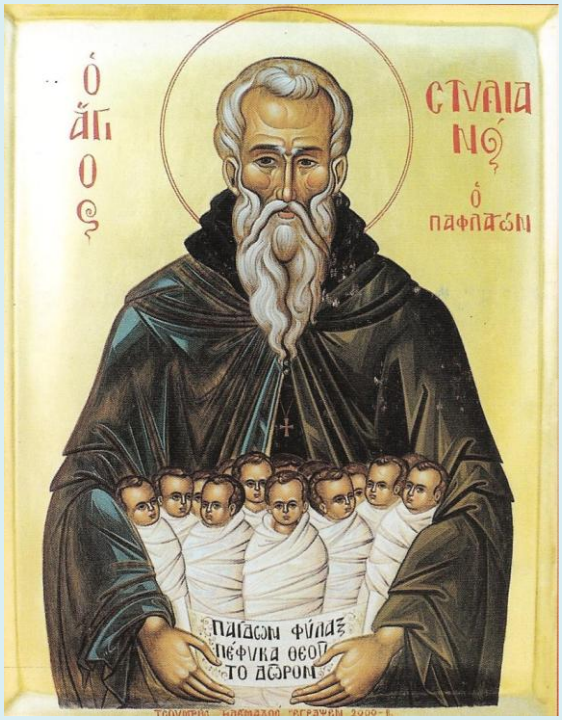

Troparul Sfântului cuvios Stelian paflagonul, glasul al 8-lea: Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Steliane, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului cuvios Stelian paflagonul, glasul al 2-lea: Cu curăţie sufletească dumnezeiască într-armându-te şi cu neîncetata rugăciune, şi ca o suliţă tare în mâini ţinând-o, ai junghiat taberele drăceşti, Steliane, părintele nostru, neîncetat roagă-te pentru noi toţi.

Troparul Sfântului cuvios Stelian paflagonul: Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, părintele nostru Steliane; cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea, cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

(Video) Troparul Sfântului cuvios Stelian paflagonul - Interpret: Otilia Simeria: **https://doxologia.ro/cantari/video-troparul-sfantului-cuvios-stelian-paflagonul-26-noiembrie**

Sfantul Cuvios

Stelian Paflagonul

(26 noiembrie)

Troparul

Glasul al 3-lea

Ἦχος γ΄. Γα

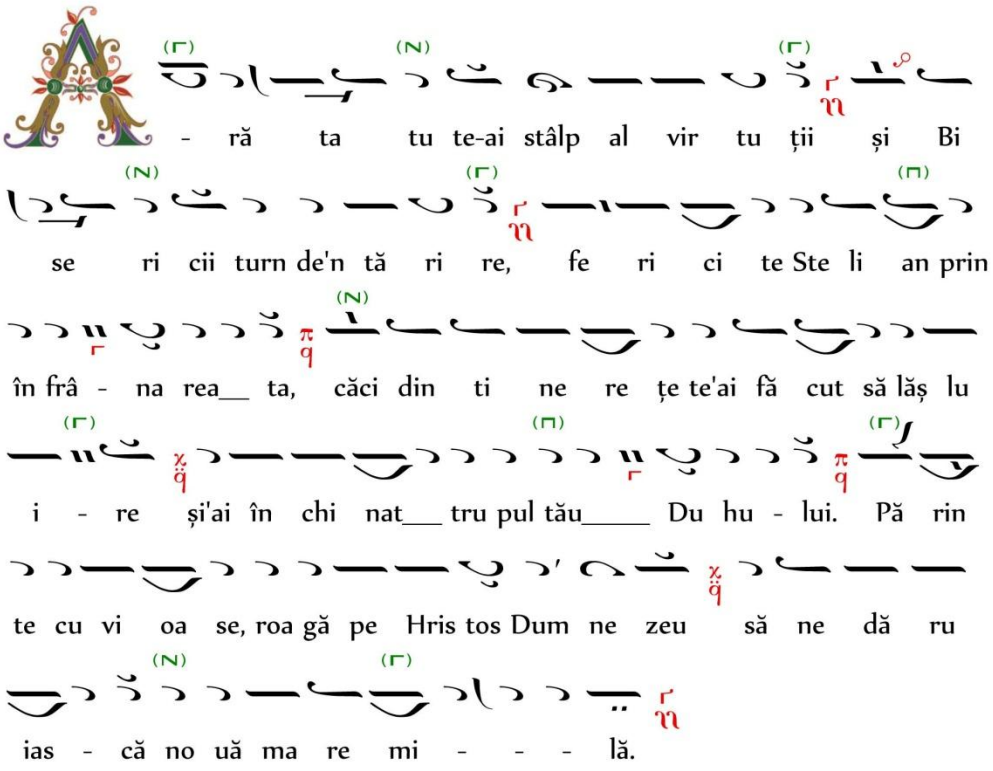

Vieţile Sfinţilor - Cuviosul părinte Stelian, paflagonul

Acesta a fost sfinţit şi s-a făcut locaş al Duhului Sfânt încă din pântecele maicii sale. Pentru aceasta împărţindu-şi bogăţia ce avea la săraci şi făcându-se monah, a întrecut pe toţi monahii de atunci prin aspra vieţuire şi ostenitoarea sihăstrie. Apoi s-a dus în pustie şi a intrat într-o peşteră în care primea hrană de la dumnezeiescul înger.

Şi s-a făcut doctor de multe feluri de boli nevindecate. Căci când venea boala aducătoare de moarte şi mureau într-una pruncii iar părinţii rămâneau fără de copii, atunci câte maici chemau cu credinţă numele acestui Sfânt Stelian şi zugrăveau sfânta lui icoană, iarăşi dobândeau alţi prunci, iar pe pruncii bolnavi îi scăpa de boală.

Deci, astfel vieţuind pururea pomenitul şi multe vindecări şi minuni săvârşind, s-a mutat către Domnul.

http://ita.calameo.com/read/000137417c42b73764938

Viaţa Sfântului Stelian, paflagonul

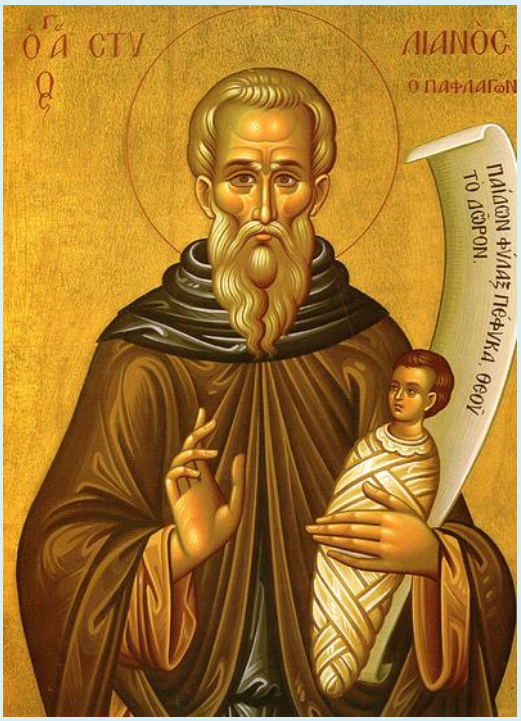

Cuvant Ortodox - Cuviosul părinte Stelian, paflagonul - 26 noiembrie:
https://www.youtube.com/watch?v=9XG-zreYU7Q

***

Sfântul Stelian paflagonul s-a născut în veacul al șaselea în Adrianopole, în provincia Paflagonia (în Turcia de astăzi) într-o familie foarte bogată. ***La o vârstă fragedă, Stelian s-a alăturat eremiţilor din pustie, cu gândul de a-și curăți sufletul printr-o perioadă de meditaţie și rugăciune precum și prin vieţuirea alături de oameni care, precum el însuși, doreau a-și dărui viața Domnului Iisus Hristos.***

Spre deosebire de alți pustnici însă, el nu s-a retras complet din lume, preferând să meargă între oameni pentru diverse faceri de bine, pentru a se întoarce apoi în mica lui peșteră pentru liniştire și rugăciune.

***Conform tradiţiei**, rugându-se într-o noapte pentru îndrumare în a-i ajuta pe ceilalți, Sfântul Stelian a simțit o prezență dumnezeiască, fiind cuprins de slava cea mare a Sfântului Duh. A doua zi, a ieșit din peștera sa cuprins de o bucurie și pace duhovnicească pe care nu le mai cunoscuse înainte.*

În peregrinările lui obișnuite, în care sfătuia și mângâia, s-a simțit atras să-și așeze mâna pe un copil rănit, ceea ce înainte nu îndrăznise să facă; a simțit puterea Domnului trecând asupra copilașului suferind prin mâna sa cea întinsă. Copilul și-a revenit imediat, iar de atunci Sfântul Stelian a fost căutat de către fiecare suflet aflat în suferință din împrejurimi, tineri sau bătrâni. Peștera sa a devenit un loc de atracție pentru bolnavi și oameni aflați în diverse suferințe, mulți dintre ei primind vindecări complete nu doar prin puterea lui, ci chiar și prin propria lor credință, fără de care oricum cel care suferea nu putea fi ajutat.

În această perioadă, ***Sfântul Stelian s-a preocupat în principal de copii, nu doar de cei neputincioși trupește, ci și de cei care aveau nevoie de îndrumare duhovnicească.*** Familii din toate categoriile sociale se spune că au încredințat Sf. Stelian educarea copiilor lor, iar el a fost constrâns să caute un spațiu mai mare și să aleagă dintre prietenii săi ermiți asistența de care avea nevoie pentru a se îngriji de atât de mulți oameni. El a creat probabil prima grădiniță din lume, unde mamele își puteau lăsa copiii în siguranță, în timp ce se îngrijeau de treburile zilnice.

Stelian va deveni și sfântul protector al copiilor încă nenăscuți, ***datorită povestirilor despre rugăciunile sale miraculoase pentru o tânără femeie care îl ajuta cu îngrijirea copiilor, dar care nu putea avea copii. Când femeia a rămas însărcinată, soțul ei a răspândit vestea despre această minune și femei care nu puteau naște de mulți ani au venit la pustnic. Cele care au avut credință adevărată în Mântuitorul Iisus Hristos au primit darul naşterii de prunci.***

Bucuria senină a chipului Sfântul Stelian a fost caracteristica sa definitorie, pentru că zâmbea mereu. Conform povestirilor orale, a fost căutat de către mercenari lacomi și ispitit cu tot felul de propuneri pentru a-și vinde darurile și a-l jefui de bogăția sa cea curată, dar pentru acești oameni, el a avut întotdeauna același răspuns: că a fost plătit în avans pentru munca sa când pacea Sfântului Duh a venit peste dânsul. Iar în timp ce ei se îndepărtau, el continua să zâmbească.

A trăit până la adânci bătrânețe și ***se spune că atunci când a fost înmormântat, chipul său încă păstra strălucirea unui zâmbet discret al luminii Domnului.***

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul cuvios Alipie Stâlpnicul, Nicon şi Stelian Paflagonul

Sfântul Alipie Stâlpnicul (†640) a trăit în vremea împăratului Heraclie (610-641) fiind din cetatea Adrianopole a Paflagoniei. Din fragedă vârstă s-a arătat râvnitor pentru poruncile Evangheliei, astfel că a fost hirotonit diacon, slujind lui Dumnezeu cu credinţă şi evlavie. După o vreme, a simţit chemarea să vieţuiască în linişte şi găsind un loc nu departe de Adrianopole s-a suit pe un stâlp, asemenea Sfântului Simeon Stâlpnicul, dorind ca toate să le rabde, din dragoste pentru Domnul: frigul, ploile, căldura puternică, grindina ş.a. Astfel s-a nevoit Sfântul Alipie vreme de 53 de ani, pătimind pe stâlp ca şi când ar fi fost răstignit pe cruce. Şi veneau la el mulţi oameni, care ascultau cuvintele sale pline de mireasmă duhovnicească şi cu dorinţa de a se vindeca de diferite boli. Căci încă din timpul

vieţii sale se făcuse atât de plăcut lui Dumnezeu încât tot trupul lui era luminat ca de o lumină cerească şi multe minuni făcea. La urmă, căpătând o rană la un picior a zăcut 13 ani până şi-a dat cinstitul său suflet în mâinile Domnului.

Sfântul cuvios Stelian a fost închinat lui Dumnezeu încă din pântecele maicii sale şi s-a făcut locaş Duhului Sfânt. El, împărţindu-şi la săraci bogăţia ce avea şi făcându-se monah, covârşea pe toţi prin aspra lui vieţuire şi anevoioasă sihăstrie.

S-a dus apoi în pustie şi vieţuia într-o peşteră şi primea hrană de la înger. Acolo, s-a învrednicit şi de darul doctorilor fără de arginţi şi tămăduia multe şi grele suferinţe, mai ales pe timp de molime, când mureau mulţi copii. Era rugător pentru sănătatea copiilor şi pentru familiile creştine care-i cereau ajutorul duhovnicesc.

Astfel, el era socotit sprijinitorul şi ajutătorul copiilor. Deci, pururea pomenitul, Stelian, aşa vieţuind, vindecări şi multe minuni săvârşind, la adânci bătrâneţi s-a mutat către Domnul.

Nu se cunoaşte timpul vieţuirii sale. Unii socotesc că Sfântul a trăit în Paflagonia (Asia Mică) în vremea domniei împăratului Heraclie (610-641).

Astăzi, Biserica Ortodoxă îl pomeneşte şi pe Sfântul cuvios Nicon.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul cuvios Stelian Paflagonul şi Sfântul cuvios Alipie Stâlpnicul

1. Sfântul cuvios Stelian a fost închinat lui Dumnezeu încă din pântecele maicii sale şi s-a făcut locaş Duhului Sfânt. El, împărţindu-şi la săraci bogăţia ce avea şi făcându-se monah, covârşea pe toţi prin aspra lui vieţuire şi anevoioasă sihăstrie.

S-a dus apoi în pustie şi vieţuia într-o peşteră şi primea hrană de la înger. Acolo, s-a învrednicit şi de darul doctorilor fără de arginţi şi tămăduia multe şi grele suferinţe, mai ales pe timp de molime, când mureau mulţi copii. Era rugător pentru sănătatea copiilor şi pentru familiile creştine care-i cereau ajutorul duhovnicesc.

Astfel, el era socotit sprijinitorul şi ajutătorul copiilor. Deci, pururea pomenitul, Stelian, aşa vieţuind, vindecări şi multe minuni săvârşind, la adânci bătrâneţi s-a mutat către Domnul.

Nu se cunoaşte timpul vieţuirii sale. Unii socotesc că Sfântul a trăit în Paflagonia (Asia Mică) în vremea domniei împăratului Heraclie (610-641).

O parte din sfintele sale moaşte se găseşte şi în ţara noastră, la biserica Sfântul Stelian-Lucaci din Bucureşti.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

2. Alipie, sluga lui Hristos, îşi avea patria în cetatea Adrianopole, ce este în părţile Paflagoniei. Domnul l-a ales chiar din pântecele maicii sale, fiindcă maica sa când era îngreuiată cu dânsul şi aproape de naştere, a văzut într-o noapte o vedenie ca aceasta. I se părea că ţine în mâinile sale un miel foarte frumos care avea în coarnele sale două făclii aprinse şi ardea luminat. Iar când avea să se nască pruncul, o mare lumină dumnezeiască a umplut casa. Acesta era semnul luminării faptelor lui celor bune, căci avea să fie lumina lumii.

După naştere, adormind maica sa, iarăşi a văzut o vedenie în acest chip: I se părea că vede tot poporul acelei cetăţi adunându-se în casa ei şi cu psalmi şi cu cântări a înconjurat pe pruncul care se născuse. Aceste vedenii le avea maica sa puse în inima sa şi zicea: „Ce are să fie copilul acesta?”

Nu după multă vreme murind bărbatul ei, petrecea în văduvie, în post şi rugăciuni, nevrând să se mai mărite după al doilea bărbat. Ci vieţuia lui Hristos în curăţie, dându-se pe sine şi pe fiul său în a Lui purtare de grijă, căci El este părinte al orfanilor şi al văduvelor.

Deci, înţărcând pe copil, l-a adus în biserică şi l-a dat pe el Sfântului Teodor, episcopul acelei cetăţi, care, cunoscând cu duhul darul lui Dumnezeu ce era în copil, l-a iubit pe el foarte mult şi l-a învăţat dumnezeiasca Scriptură.

Venind în vârstă şi sporind cu înţelepciunea mai mult decât alţii, s-a făcut iubit lui Dumnezeu şi oamenilor, pentru obiceiul său cel bun şi pentru faptele lui cele bune şi mari. Căci Alipie era plin de frica lui Dumnezeu, de smerenie şi de blândeţe. În vârsta tinereţelor sale arăta înţelepciunea căruntelor şi avea viaţa neprihănită. Drept aceea a fost pus econom al bisericii, apoi hirotonit diacon şi slujea lui Dumnezeu cu credinţă şi evlavie.

După câtăva vreme i-a venit dorinţă ca să vieţuiască deosebit în singurătate, ca fiind în linişte, mai cu osârdie să slujească lui Dumnezeu şi să se îndulcească de neîncetate gândiri către El. Deci, a descoperit această dorinţă a inimii sale fericitei sale maici, care, asemănându-se proorociţei Ana, nu se depărta de la biserică slujind ziua şi noaptea cu post şi cu rugăciune. Apoi şi-a împărţit toată averea la săraci şi s-a făcut mireasa lui Hristos, fiind diaconiţă.

Acestei plăcute de Dumnezeu i-a spus gândul său Sfântul Alipie, zicând: „Voiesc să mă duc în părţile Răsăritului, căci aud că mulţi sfinţi vieţuiesc acolo prin pustie, în linişte. Deci, mă voi sălăşlui împreună cu dânşii şi, uitându-mă la viaţa lor cea plăcută, voi urma cu ajutorul lui Dumnezeu faptelor lor celor bune. Iar tu maica

mea, roagă-te pentru mine ca să-mi îndrepteze Domnul calea după voia Sa cea sfântă şi ca să-I fie plăcută Lui viaţa mea”.

Iar ea, nesupărându-se de despărţirea fiului, şi-a ridicat mâinile în sus şi s-a rugat lui Dumnezeu cu sârguinţă pentru dânsul. După aceea, binecuvântându-l, l-a slobozit cu pace şi a ieşit fericitul din cetatea Adrianopoli, neştiind nimeni, fără numai maica sa. Şi alerga ca şi cerbul spre izvoarele apelor, avându-şi inima aprinsă cu dorinţă dumnezeiască. Apoi înştiinţându-se episcopul de plecarea lui, s-a supărat foarte şi toţi clericii şi mirenii se mâhniseră că s-au lipsit de un convieţuitor bun ca acela, care cu chipul faptelor bune şi cu viaţa se asemăna îngerilor. Căci împodobea Biserica lui Dumnezeu şi mult folos aducea credincioşilor, deşteptându-i pe ei către nevoinţă.

Deci îndată a trimis episcopul pretutindeni să caute pe fericitul Alipie, şi după multe zile aflându-l în Evhaita, în ziua prazniculuiSfântului mucenic Teodor, abia l-a putut întoarce iarăşi în patria sa, pe de o parte cu rugăminte, iar pe de alta cu îngrozire, Dumnezeu mai înainte văzând cele bune, ca să nu se lipsească ţara Paflagoniei de un luminător ca acela, prin care mulţi se povăţuiau să se întoarcă de la întunericul păcatelor, la lumina vieţii celei cu plăcere de Dumnezeu.

Întorcându-se fericitul întru ale sale, se mâhnea foarte tare căci i s-a împiedicat nevoinţa şi i s-a tăiat dorinţa lui. Ci Dumnezeul a toată mângâierea, l-a mângâiat prin oarecare arătare dumnezeiască. Căci a văzut fericitul în vedenie un bărbat prea minunat, iar mai bine zis, pe îngerul lui Dumnezeu, zicând către dânsul: „Nu te supăra, Alipie, pentru că te-ai întors din calea cea dorită de tine; să ştii bine că acolo este loc sfânt, unde, iubind omul pe Dumnezeu îşi alege a vieţui cu bună credinţă şi cu plăcere de Dumnezeu”.

Cu acest fel de vedenie mângâindu-se Alipie, a încetat de a se mai mâhni şi petrecea după aceea în viaţa călugărească, nevoindu-se cu dinadinsul şi slujind lui Dumnezeu. Dar avea dorinţă neschimbată de a vieţui deosebit la un loc. Drept aceea, de multe ori ieşind din chilia sa, înconjura munţii cei dimprejur, câmpiile şi pădurile, căutând un loc ca acela în care i-ar fi cu înlesnire a petrece în gândire la Dumnezeu.

Deci, mergând într-un munte ce era de cetate la partea de miazăzi şi, văzând acolo un loc înalt şi frumos, liber de toată tulburarea, i-a plăcut şi, aducând unelte de săpat, a făcut o fântână pentru apă şi nu atât cu sapa pe cât cu buzele rugându-se cu dinadinsul către Dumnezeu, a scos apă din pământ sus în munte.

Apoi, mergând la episcop, l-a rugat să-i dea voie să vieţuiască acolo şi să zidească o biserică. Iar episcopul, deşi nu l-a oprit de la dorirea lui, însă trimiţând pe ascuns, a astupat izvorul cu pietre mari şi l-a umplut cu pământ, căci nu voia să locuiască fericitul în acel munte, pentru că muntele era înalt şi cu greu de suit celor ce voiau să vină la dânsul şi foarte departe de cetate; ci voia să vieţuiască mai aproape, la un loc mai lesnicios. Iar fericitul Alipie, văzând izvorul astupat, a lăsat muntele acela şi, umblând împrejurul cetăţii, îşi căuta alt loc.

Era înaintea cetăţii aceleia o pustie în care se aflau de demult o mulţime de morminte elineşti în care vieţuiau şi duhuri necurate. Pentru această era tuturor înfricoşat locul acela şi nimeni nu putea să treacă pe acolo pentru îngrozirile cele drăceşti. Iar fericitul Alipie, văzând că toţi oamenii fug de pustia aceea, s-a sălăşluit acolo într-un mormânt elinesc şi era deasupra un stâlp de piatră, iar deasupra un idol.

Sfărâmând cuviosul idolul ca pe un vas de lut, a pus în locul lui cinstită Cruce şi aşa, netemându-se de înfricoşările şi năpădirile diavolilor, a început a vieţui acolo, izgonind cu arma Crucii şi cu săgeţile rugăciunilor sale, cetele diavoleşti. Apoi dormind, a văzut în vedenie doi bărbaţi cinstiţi, cu veşminte preoţeşti îmbrăcaţi, care au zis către dânsul: „Până când ne-ai lăsat să te aşteptăm pe tine aici, o, omule al lui Dumnezeu? Apoi de eşti tu Alipie cel mai înainte rânduit de Dumnezeu ca să sfinţeşti locul acesta şi să înmulţeşti peste dânsul binecuvântarea Lui, fără de zăbavă fă ceea ce se cade ţie a face”.

Deşteptându-se cuviosul din somn, se mira de cuvintele bărbaţilor care se arătaseră şi nu pricepea cine sunt bărbaţii aceia şi ce are de făcut în locul acela, ca să poată înmulţi peste dânsul binecuvântarea lui Dumnezeu.

După aceasta Teodor, episcopul lui, avea trebuinţă să meargă la împărat şi era de nevoie ca Sfântul Alipie, ca un cleric bisericesc ce era, să călătorească împreună cu episcopul său. Deci, a pornit cu dânsul, făcând voia arhiereului său şi l-a petrecut până la Calcedon.

Iar când era să intre episcopul în corabie, ca să meargă pe apă către Constantinopol, Alipie a intrat într-o biserică ce era acolo aproape de mare şi, rugându-se într-însa, a şezut jos şi a adormit puţin. Şi iată că i s-a arătat în vedenie o fecioară prea frumoasă, strălucind ca soarele şi zicându-i: „Scoală degrabă Alipie!”.

Iar el, mirându-se de frumuseţea ei, a întrebat-o: „Cine eşti tu, doamna mea? Şi pentru ce-mi porunceşti a mă scula degrabă?”

Dar ea a zis către dânsul: „Eu sunt muceniţa Eufimia, roaba lui Hristos. Deci, scoală-te şi dacă voieşti să mergi în patria ta, voi merge şi eu împreună cu tine şi, vrând Dumnezeu, voi fi ţie împreună călătoare şi ajutătoare”.

Acestea zicând sfânta, Alipie s-a deşteptat şi n-a văzut pe nimeni înaintea sa, decât numai a aflat inima sa plină de bucurie duhovnicească şi a cunoscut că voieşte Dumnezeu să se întoarcă la linişte. Deci, lăsând pe episcop, s-a întors în patria sa, având împreună călători cu dânsul în chip nevăzut, ajutorul şi rugăciunile Sfintei marei muceniţe Eufimia, a cărei minunată vedere şi vorba cea dulce avându-le în mintea sa, se veselea cu duhul.

Venind către Adrianopol, la locul său de linişte, s-a gândit să zidească o biserică în numele Sfintei Eufimia. Dar, neavând avere pentru acest lucru - căci n-a câştigat nici aur, nici argint, nici aramă, ci era sărac cu trupul şi cu duhul, urmând Domnului Celui ce a sărăcit pentru noi - a rugat pe nişte cetăţeni cunoscuţi ai săi şi vecini că să-l ajute. Iar aceia, înţelegând dorinţa lui, i-au dat cu bunăvoinţă toate cele de trebuinţă. Şi degrab, sfinţind locul în mijlocul mormintelor elineşti, a săpat temelie, ca să zidească biserica Sfintei muceniţe Eufimia.

Fiind săpată temelia, i s-au arătat iarăşi acei doi bărbaţi, mai sus pomeniţi, în veşminte preoţeşti, dintre care unul ţinea în mână o cădelniţă şi cădea temelia, însemnând în ce chip va fi biserica; iar celălalt cânta „Osana” împrejurul locului aceluia. Dar cine erau bărbaţii aceia, nicidecum nu se ştie, ci după câtăva vreme s-au aflat acolo nişte moaşte nestricate şi cu bună mireazmă, ale unor bărbaţi care erau în chipul cum i-a văzut în două rânduri cuviosul Alipie în vedenie. Şi au fost puse acele sfinte moaşte în aceeaşi biserică, după porunca sfântului.

Mai înainte de sfinţirea bisericii, văzând cetele cele diavoleşti că prin sârguinţă Sfântului Alipie, în locul unde era locaşul lor se va face sălăşluire a sfinţilor, şi unde erau nălucirile şi înfricoşările lor, acolo va începe să fie darul lui Dumnezeu, s-au pornit asupra chiliei sfântului şi asupra bisericii celei din nou zidită, cu mare strigare şi zgomot, vrând ca să răstoarne biserica din temelie şi pe sfântul bărbat înfricoşându-l să-l izgonească de acolo.

Deci strigau cu felurite glasuri şi se iuţeau ca nişte războinici mânioşi sau ca nişte fiare întărâtate. Dar ostaşul lui Hristos îndată a stat la rugăciune şi cu aceea într-armîndu-se, ca şi cu o armă nebiruită, a biruit puterea cea diavolească şi a fugit cu ruşine şi ca nişte praf spulberat de vânt.

Fiind sfinţită biserica, au început a veni oameni din cetate, spre lauda lui Dumnezeu, ca să audă învăţăturile sfântului cele folositoare. După aceasta, întrarmîndu-se cuviosul mai tare asupra vrăjmaşilor celor nevăzuţi, s-a suit pe un stâlp, asemănându-se Sfântului Simeon stâlpnicul cel dintâi. Şi a stat pe dânsul ca de strajă, luând seamă de departe la cetele diavoleşti, care năvăleau asupră-i, luptându-se cu dânsele cu bărbăţie ziua şi noaptea. Iar aceia, deşi erau biruiţi de dânsul totdeauna, însă iarăşi se ispiteau fără de ruşine a năvăli asupra lui.

Într-o noapte au început duhurile cele înrăutăţite a năvăli cu pietre asupra sfântului şi a-l răni tare. Iar sfântul, răbdând loviturile pietrelor, zicea către diavoli: „Ce aveţi cu mine, o, pierzătorilor şi urâtorilor de oameni diavoli? Pentru ce vă tulburaţi în deşert şi cu toată răutatea vă sculaţi asupra robului lui Dumnezeu? Vedeţi pietrele pe care le aruncaţi asupra mea, acestea vor mărturisi răutatea şi îndrăzneala voastră cea fără de ruşine înaintea Hristosului meu, în ziua venirii Lui celei de a doua. Şi să ştiţi că eu nu iau în seamă aruncarea voastră cu pietre asupra mea, ci o socotesc ca o jucărie copilărească.

Iată, am să arunc jos aceste scânduri mici, care sunt acoperământ deasupra capului meu, ca mai cu înlesnire să primesc de la voi lovirile cu pietre şi să rabd pentru Domnul meu acestea, cum a răbdat şi Sfântul Ştefan, întâiul mucenic, pe care l-aţi ucis voi prin mâinile iudeilor; căci împreună cu acei jidovi veţi moşteni focul gheenei”.

Iar ei, auzind cuvintele acestea şi cunoscând că este gata pătimitorul cel nebiruit, ca toate să le rabde pentru Dumnezeu, au fugit cu totul din locul acela.

Auzind acestea unii dintre oamenii care treceau pe acolo în noaptea aceea şi care au întâmpinat pe diavoli fugind din locul acela suspinând şi strigând cu tânguire: „Alipie ne-a izgonit din locaşul nostru! Deci, unde ne vom duce, neavând loc nicăieri?” Iar cuviosul Alipie, aruncând acel acoperământ de pe stâlp, ce era deasupra capului său, stătea acolo având acoperământ cerul şi răbdând cu vitejie toate schimbările vremii şi ale văzduhului: iarna, zăduful, ploile, grindină, zăpada, gerul şi gheaţa.

Astfel s-a făcut singur de voia sa mucenic, nu numai un an, ci cincizeci şi trei de ani a pătimit pe acel stâlp, stând ca şi cum ar fi fost pironit pe Cruce. Şi se adună la dânsul mulţime de popor, bărbaţi şi femei, bătrâni şi tineri, ca să asculte de la dânsul cuvinte folositoare şi să se tămăduiască de neputinţele cele sufleteşti şi trupeşti; iar alţii voiau să vieţuiască lingă dânsul. Pentru aceea a poruncit sfântul să zidească două mănăstiri lângă stâlpul lui, una pentru bărbaţi şi alta pentru femei, de

o parte şi de cealaltă a stâlpului. Iar el, în mijloc pe stâlp, stând ca o făclie în sfeşnic, lumina amândouă mănăstirile cu învăţătura sa şi cu chipul vieţii sale îngereşti.

Apoi cu rugăciunile sale le apăra şi le dădea legile şi rânduielile vieţii călugăreşti, ca să se păzească cu dinadinsul de meşteşugirile diavoleşti. Dar mai ales femeilor le poruncea să nu fie văzute niciodată de ochi bărbăteşti. Şi vieţuia în mănăstirea de fecioare şi maica fericitului Alipie împreună cu fiica sa Maria, sora lui, şi cu altele din femeile cele de bun neam ale acelei cetăţi, între care erau două, Eufimia şi Euvula, care, lăsându-şi averile lor, copii, rudenii, prieteni şi toată lumea aceasta deşartă şi plăcerile, s-au îmbrăcat în chipul îngeresc şi chiar îngerilor s-au asemănat cu viaţa lor.

Iar maica cuviosului, fiind cu rânduiala diaconiţă, deşi vieţuia călugăreşte în mijlocul călugăriţelor, însă nu voia să se îmbrace în chipul lor, zicând că tot aceeaşi este a fi diaconiţă ori călugăriţă. Şi o rugă adeseori cuviosul să se îmbrace în chipul călugăresc, dar ea nu-l asculta până când, fiind certată printr-o vedenie, a rugat pe fiul său să o îmbrace în chipul acela. Căci a văzut odată în vedenie nişte palate foarte frumoase şi auzea într-însele un glas prea dulce al celor ce cântau şi slăveau pe Dumnezeu.

Apoi, voind să intre şi ea acolo, un bărbat cinstit şi purtător de lumină care străjuia intrarea acelor palate, a oprit-o, zicând: „Nu vei intra, pentru că aici dănţuiesc roabele Domnului care I-au slujit în chip călugăresc, iar tu nu ai îmbrăcăminte asemenea lor. Deci nu poţi intra aici şi nici să te împărtăşeşti de veselia lor”. Aceste cuvinte auzindu-le maica sfântului, s-a ruşinat foarte şi deşteptându-se din somn, l-a rugat cu dinadinsul ca s-o îmbrace în chipul călugăresc.

Fiind îmbrăcată în chipul călugăresc, a început îndoit a se nevoi, adăugând osteneli peste osteneli, apoi nevoindu-se mulţi ani în viaţa călugărească, bine a plăcut lui Dumnezeu şi s-a mutat către El.

Iar fiul ei, cuviosul Părintele nostru Alipie, atât de plăcut s-a făcut lui Dumnezeu, încât chiar în viaţa sa era luminat cu lumina cerească. Căci de multe ori se arăta peste capul lui un stâlp prea luminat ca de foc şi tot locul acela îl lumină. Şi aceasta se făcea uneori ziua, iar alteori noaptea, când erau tunete şi fulgere. Atunci acea lumină cerească se arăta peste sfântul, mai sus de stâlpul acela.

Aceasta mulţi s-au învrednicit a o vedea adesea, dintre cei bine credincioşi şi care vieţuiau cu sfinţenie. Iar unii, cărora li se întâmpla de vedeau de departe acea

minune, li se părea că arde stâlpul sfântului cu foc nematerialnic; iar cei vrednici priveau luminat la acea lumină de negrăită slavă cerească. Căci aşa prea mărea Dumnezeu pe plăcutul Său.

Multe minuni a făcut sfântul, cu darul lui Hristos. Pe cei bolnavi a tămăduit, pe diavoli din oameni a izgonit şi cele ce erau să fie a proorocit. Iar mai înainte de sfârşitul lui, cu paisprezece ani, au fost lovite cu nişte răni cumplite picioarele lui, încât nu era cu putinţă a sta pe picioarele sale; ci aşa a zăcut pe o parte până la moartea sa.

Şi când voiau ucenicii lui să-l întoarcă vreodată şi pe partea cealaltă, el nicidecum nu-i lăsa, ci răbda ca alt Iov, mulţumind lui Dumnezeu, către Care s-a şi mutat cu bucurie. Iar după mutarea lui, multe tămăduiri dădeau sfintele lui moaşte, spre slava lui Hristos Dumnezeul nostru, Cel prea mărit, împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt în veci. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului prea cuviosului părintelui nostru Stelian [paflagonul]

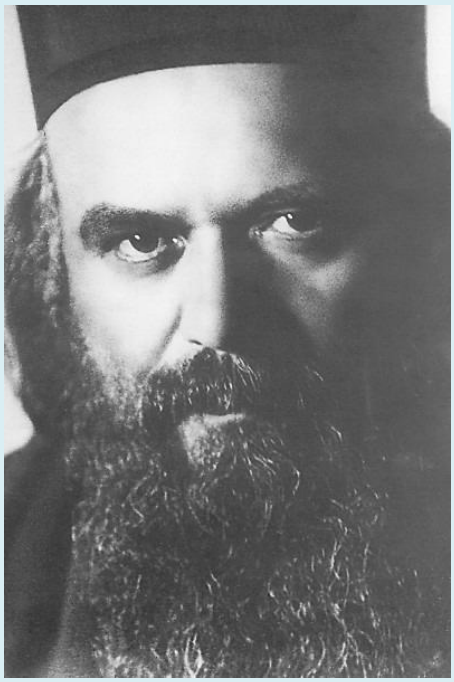

El a fost din Paflagonia, concetăţean şi contemporan al Sfântului Alipie, stâlpnicul. Iubindu-L desăvârşit pe Domnul Hristos, el s-a dăruit pe sine cu totul celor mai aspre vieţuiri pustniceşti.

El s-a lepădat desăvârşit de toate pentru dragostea lui Hristos.

Mai înainte de sfântă adormirea lui, s-au pogorât din cer înger spre a duce sufletul lui la cer, iar faţa lui a strălucit ca soarele.

Sfântul Stelian a fost mare făcător de minuni şi în timpul vieţii, şi după a lui moarte.

Rugăciunile lui sunt mai cu seamă grabnic ajutătoare când este vorba de copii bolnavi şi de familii fără de copii. *("Acesta a fost sfinţit din pântecele maicii sale şi s-a făcut locaş Duhului Sfânt. Pentru aceasta împărţindu-şi bogăţia la săraci şi făcându-se monah, a covârşit pe toţi monahii cei de atunci prin nevoinţă obositoare şi vieţuire aspră. Apoi s-a dus în pustie şi a intrat într-o peşteră în care primea hrană de la un dumnezeiesc înger. Şi s-a făcut doctor de felurite nevindecate patimi. Căci când urma boală aducătoare de moarte şi mureau pruncii, şi părinţii rămâneau fără de copii, atunci câte maici chemau cu credinţă numele acelui sfânt*

Stelian şi zugrăveau sfânta lui icoană, iarăşi năşteau alţi prunci, însă şi prunci bolnavi izbăvea de boală. Deci aşa vieţuind pururea pomenitul şi vindecări şi minuni multe săvârşind, s-a mutat către Domnul." - Sinaxarul Sfântului din Minei (Bucureşti: Editura Inst. Bibi. şi de Misiune al B. O. R., 1983, p. 365).)

Monahul Macarie Simonopetritul - Sinaxar - Sfântul Stelian, paflagonul

Sfântul Stelian paflagonul, icoană grecească, secolul al XVIII-lea

Ales fiind din pântecele maicii sale şi renunţând la toate cele pământeşti şi la deşertăciunea lumii acesteia, Sfântul Stelian şi-a împărţit toată averea celor săraci şi a îmbrăţişat viaţa monahală.

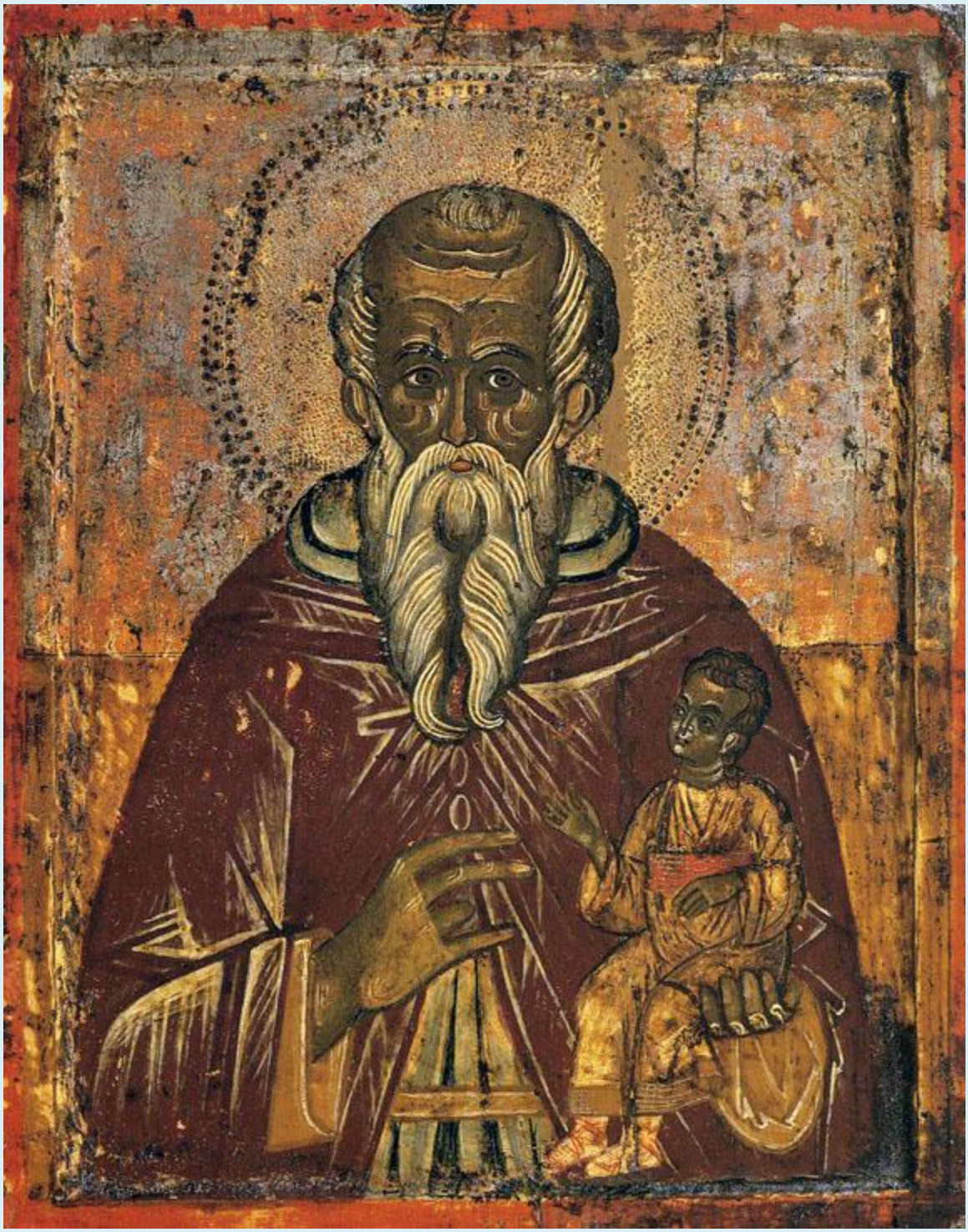

Sfântul Stelian, paflagonul, icoană athonită, secolul al XVIII-lea

S-a remarcat pentru bărbăţia sa duhovnicească. După ce a vieţuit pentru o perioadă într-o mănăstire de obşte, mai apoi a părăsit mănăstirea pentru a se dedica mai mult rugăciunii în singurătate, mergând să locuiască într-o peşteră. Acolo, un înger venea şi îi aducea hrană şi în curând, el a urcat pas cu pas pe treapta virtuţilor,

făcându-se mijlocitor la Dumnezeu pentru mulţimea de bolnavi şi în special pentru copiii care venea şi îi cereau ajutorul şi pentru femeile care nu puteau dobândi prunci.

În astfel de pricini, sfântul este grabnic ajutător, până astăzi, tuturor celor care îi cer ajutorul cu credinţă.

(Sursa: Ierom. Macarie Simonopetritul, Nou Sinaxar al Bisericii Ortodoxe, Edit. Indiktos, Tom. 3, Noiembrie, p. 287-288.)

Viaţa şi Acatistul Sfântului cuvios Stelian, paflagonul

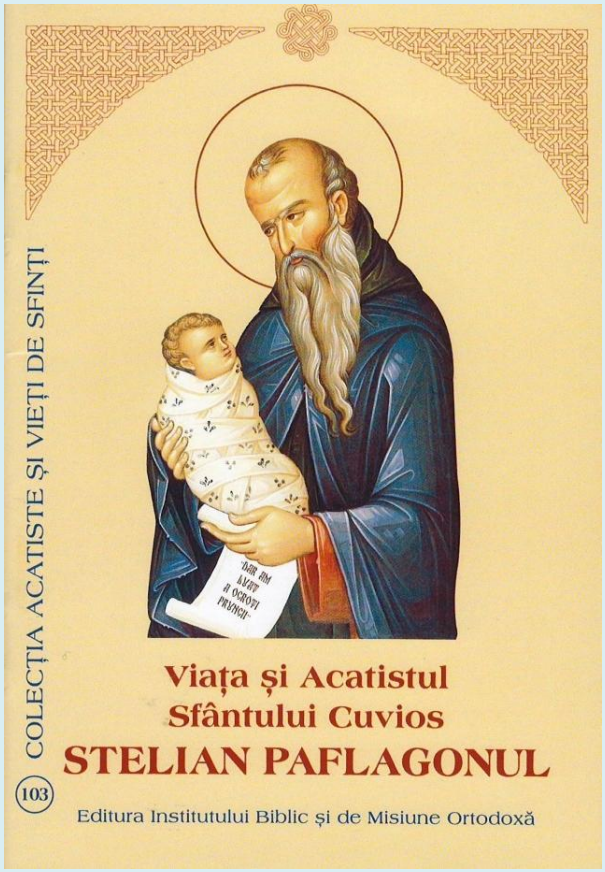

La Editura Institutului Biblic şi de Misiune Ortodoxă a apărut recent Viaţa şi Acatistul Sfântului cuvios Stelian, paflagonul în colecţia Acatiste şi vieţi de sfinţi.

Sfântul Stelian, paflagonul este unul dintre sfinţii cei mai apropiaţi copiilor şi este considerat ocrotitor al pruncilor şi al familiei creştine.

Viaţa sa de rugăciune, râvna şi iubirea de Dumnezeu l-au învrednicit de darul facerii de minuni, tămăduindu-i mai ales pe copiii bolnavi.

Sfântul Stelian s-a născut în secolul al VI-lea, la Adrianopolis, în provincia Paflagonia din Asia mică (pe teritoriul Turciei de astăzi), într-o familie foarte bogată.

La o vârstă potrivită, plin de iubire dumnezeiască şi povăţuit de Duhul Sfânt, el şi-a împărţit averea săracilor şi s-a retras în pustiu, pentru a se adânci în rugăciune şi cunoaşterea lui Dumnezeu. A intrat într-o peşteră unde primea hrană de la înger. Dar, spre deosebire de alţi pustnici, el nu s-a retras cu totul din lume, ci, din

dragoste pentru oameni, mergea printre ei şi îi ajuta, întorcându-se apoi la chilie pentru odihnă.

Pentru viaţa de curăţie şi rugăciune, Dumnezeu l-a învrednicit de darul tămăduirii. Într-unul din drumurile sale, Sfântul Stelian a pus mâna pe creştetul unui copil suferind şi acesta s-a tămăduit imediat şi de atunci sfântul a început să fie căutat de oameni aflaţi în suferinţă, copii, tineri sau bătrâni. Aceştia, prin rugăciunea sfântului, dar şi prin rugăciunea şi credinţa lor, luau tămăduire de la Dumnezeu.

Astfel, prin grija faţă de copii şi familii, prin tămăduirea copiilor, dar şi prin ajutorul dat mamelor, Sfântul Stelian avea să devină ocrotitorul copiilor şi al familiei în general.

Grija sa pentru copii se vedea mereu pe chipul său. Era mereu blând, binevoitor, plin de dragoste pentru cei din jur, având mereu un cuvânt de mângâiere pentru fiecare.

Sfântul Stelian - Sfinte moaşte

În zilele noastre, mai multe biserici şi mănăstiri din România au hramul Sfântului Stelian.

Sfântul a fost ales şi ca ocrotitor al multor centre, asociaţii, fundaţii etc. sociale şi filantropice din România, el ***fiind binecunoscut ca mai ales ca ocrotitor al copiilor, dar şi de ajutor tuturor celor nevoiaşi.***

Sfinte moaşte ale Sfântului Stelian se păstrează la Biserica Sfântul Stelian - Lucaci din Bucureşti (str. Logofăt Udrişte nr. 6-8), ***unde se află din anul 1736***, fiind dăruite acestei biserici de către mitropolitul Ştefan al Ţării Româneşti, ctitorul acesteia. În ziua de pomenire a sfântului, racla este scoasă în curtea sau pridvorul bisericii, spre închinare credincioşilor.

Fragmente ale moaştelor Sfântului mai sunt şi la:

- ***Biserica Mihai-Vodă***

- *şi la Biserica Icoanei din Bucureşti*

Sfantul Stelian
Sfantul Trifon
Sfantul Modest
Dreptul Ghedeon

Narcis Stupcanu - Sfântul Stelian Paflagonul (sec. IV) - Ocrotitorul pruncilor şi al familiei creştine - creatorul primului centru social creştin pentru copii

Sfântul Stelian este considerat protector al pruncilor şi al familiei creştine în general. ***Viaţa sa de rugăciune şi râvna duhovnicească l-au învrednicit de darul facerii de minuni, vindecându-i mai ales pe copiii chinuiţi de diferite boli.***

S-a născut la Adrianopolis, în provincia Paflagonia din Asia Mică (pe teritoriul Turciei de astăzi). Provenind dintr-o familie săracă, Stelian a fost nevoit să-şi câştige singur existenţa. Însă ceva în adâncul sufletului îl îndemna să se retragă din lume şi să-i slujească lui Dumnezeu, cel care nu-l părăsise niciodată la nevoie.

Nu e lipsit de importanţă faptul că Sfântul Stelian a trăit în „secolul de aur" al creştinismului, caracterizat, printre altele, de încetarea persecuţiilor, de sistematizarea adevărurilor de credinţă şi de o viaţă ascetică înfloritoare. Cu toate că singurătatea îl atrăgea, Stelian nu s-a îndepărtat întru totul de societate, datorită dragostei lui pentru semeni, preferând să fie printre ei spre a-i ajuta şi abia apoi să se întoarcă în chilia sa, pentru a se odihni.

Într-o noapte, în timp ce se ruga, Stelian a simţit prezenţa lui Dumnezeu şi a fost copleşit de slava Duhului Sfânt. Nu se ştie exact ce s-a întâmplat atunci în chilia lui, însă cert este faptul că în ziua următoare chipul său iradia de o bucurie profundă şi era copleşit de o linişte sufletească pe care n-o mai cunoscuse până atunci.

Totul avea să se desluşească atunci când Stelian a întâlnit un copil bolnav, pe care încerca să-l consoleze, ca de obicei, iar când şi-a pus mâna peste creştetul copilului, a simţit puterea lui Dumnezeu trecând prin mâna sa. Copilul şi-a revenit imediat şi de atunci înainte, Sfântul Stelian simţea orice suferinţă sufletească de la mare distanţă.

În scurt timp, chilia lui a devenit un adevărat loc de pelerinaj pentru bolnavi şi suferinzi, dintre care mulţi se însănătoşeau, nu numai prin puterea mâinii sale, ci şi prin credinţa lor puternică, fără de care ar fi rămas fără nici o speranţă de vindecare.

Deşi nu studiase la şcoli înalte, Stelian s-a dovedit a fi şi un învăţător erudit. Se spune că multe familii îşi încredinţau copiii lui Stelian spre a fi călăuziţi către Dumnezeu. Şi probabil că acesta a constituit primul centru social, unde mamele îşi puteau lăsa copiii, în timp ce se ocupau de alte treburi casnice.

Astfel, ***Sfântul Stelian avea să devină patronul spiritual al nou-născuţilor şi al familiei în general. Grija pentru copii se reflecta mereu pe chipul său vesel. Întotdeauna era binevoitor şi plin de dragoste faţă de semeni. Aşa l-au ajuns bătrâneţile pe Sfântul Stelian, care a trecut la Domnul într-o linişte sufletească deosebită, dându-i slavă lui Dumnezeu pentru toate.***

Biserica Ortodoxă îl pomeneşte în calendar la 26 noiembrie.

Slava Sfântului Duh, pogorâtă peste Sfântul Stelian

Conform tradiţiei, rugându-se într-o noapte pentru îndrumare în a-i ajuta pe ceilalţi, Sfântul Stelian a simţit o prezenţă dumnezeiască, fiind cuprins de slava cea mare a Sfântului Duh. A doua zi, a ieşit din peştera sa cuprins de o bucurie şi de pace duhovnicească pe care nu le mai cunoscuse înainte.

În peregrinările lui obişnuite, în care sfătuia şi mângâia, s-a simţit atras să-şi aşeze mâna pe un copil rănit, ceea ce înainte nu îndrăznise să facă. A simţit puterea Domnului trecând asupra copilaşului suferind - prin mâna sa cea întinsă. Copilul şi-a revenit imediat, iar de atunci Sfântul Stelian a fost căutat de către fiecare suflet aflat în suferinţă.

Peştera sa a devenit un loc de pelerinaj, mulţi dintre bolnavi primind vindecări complete prin puterea lui şi prin marea lor credinţă în Dumnezeu.

Magdalena Gheorghe - Sfântul Stelian, ocrotitorul copiilor

Unul dintre sfinţii cei mai apropiaţi copiilor este prăznuit în luna noiembrie, pe data de 26. Este vorba de Sfântul Stelian, paflagonul, considerat ocrotitor al pruncilor şi al familiei creştine. Viaţa sa de rugăciune, râvna şi iubirea de Dumnezeu l-au învrednicit de darul facerii de minuni, tămăduindu-i mai ales pe copiii bolnavi.

Sfântul Stelian s-a născut în secolul al VI-lea, la Adrianopolis, în provincia Paflagonia din Asia mică (pe teritoriul Turciei de astăzi), într-o familie foarte bogată.

La o vârstă potrivită, plin de iubire dumnezeiască şi povăţuit de Duhul Sfânt, el şi-a împărţit averea săracilor şi s-a retras în pustiu, pentru a se adânci în rugăciune şi cunoaşterea lui Dumnezeu. A intrat într-o peşteră unde primea hrană de la înger. Dar, spre deosebire de alţi pustnici, el nu s-a retras cu totul din lume, ci din dragoste pentru oameni, mergea printre ei şi îi ajuta, întorcându-se apoi la chilie pentru odihnă.

Pentru viaţa de curăţie şi rugăciune, Dumnezeu l-a învrednicit de darul tămăduirii. Într-o noapte, în timp ce se ruga, Sfântul Stelian a simţit prezenţa lui Dumnezeu şi a fost copleşit de Duhul Sfânt. În ziua următoare, chipul său strălucea arătând o bucurie profundă şi o linişte sufletească pe care nu o mai cunoscuse până atunci.

Într-unul din drumurile sale obişnuite în care mângâia şi alina, Sfântul Stelian a pus mâna pe creştetul unui copil suferind şi a simţit cum puterea lui Dumnezeu trece prin mâna sa întinsă asupra copilului bolnav. Copilul s-a tămăduit imediat şi de atunci sfântul a început să fie căutat de oameni aflaţi în suferinţă, copii, tineri sau bătrâni. Aceştia, prin rugăciunea sfântului, dar şi prin rugăciunea şi credinţa lor, luau tămăduire de la Dumnezeu.

Multe familii îi încredinţau Sfântului Stelian educaţia copiilor lor şi astfel a luat naştere un loc unde mamele îşi puteau lăsa copiii cât timp ele se ocupau de treburile zilnice.

Astfel, prin grija faţă de copii şi familii, prin tămăduirea copiilor, dar şi prin ajutorul dat mamelor, Sfântul Stelian avea să devină ocrotitorul copiilor şi al familiei în general. Grija sa pentru copii se vedea mereu pe chipul său. Era mereu blând, binevoitor, plin de dragoste pentru cei din jur, având mereu un cuvânt de mângâiere pentru fiecare.

Aşa că, dragii mei, să nu uitaţi să îi cereţi mereu ajutorul acestui sfânt atât de iubitor.

Iată un fragment din Acatistul Sfântului Stelian, pe care îl puteţi rosti ori de câte ori gândul vi se îndreaptă către el:
Mâhnirea maicilor în bucurie ai prefăcut, Sfinte Stelian, dând lor naştere de prunci buni şi ridicând din boli pe cei bolnavi cu rugăciunile tale, ca cel ce ai în tine sălăşluirea harului dumnezeiesc. Pentru aceasta, noi, credincioşii, cunoscând faptele tale cele minunate şi sfinte, cântăm către tine aşa:
Bucură-te, cel ce cu blândeţea ai depărtat duhul cel rău,
Bucură-te, că ai mângâiat pe maicile mâhnite de boala fiilor lor,
Bucură-te, că ai ridicat din boli pe mulţi prunci,
Bucură-te, că prin aceasta ocrotitor al copiilor te-ai arătat,
Bucură-te, că la tine copiii neîncetat au alergat,
Bucură-te, că lucrător al dragostei lui Dumnezeu te-ai arătat prin faptele tale,
Bucură-te, liniştirea celor înfricoşaţi,
Bucură-te, pururi ajutător al familiilor noastre,
Bucură-te, pururi ocrotitor al pruncilor,

Bucură-te, pustnice înarmat cu daruri cereşti,
Bucură-te, Sfinte Stelian, mare făcător de minuni!

Ionela-Cristina Răciu - Copilul tău e pui de om și pui de Cer

Grădinița de copii a lui Dumnezeu are locuri nelimitate, iar prichindeii sunt hrăniți cu Viață și mângâiați cu Lumină, cresc armonios și învață că adevărații eroi ai vieții sunt oamenii care știu să aleagă binele, chiar și atunci când asta nu-i la îndemână. Învață, de fapt, lecția fundamentală pe care orice părinte o vrea învățată: Copilul meu, tu ești făcut pentru a iubi și a fi iubit!

***

Prima colindă pe care am auzit-o anul aceasta am ascultat-o dimineață, în drum spre Liturghie, pe-o vreme de ploaie care nu se-ndura să se prăvale peste oraș. Frig și abur la fiecare vorbă și răsuflare. În fața mea cu trei-patru pași - mama, tata și-o copiliță. Fetița-și scosese nasul din fular și, ca un omuleț mic ce era „ambalat” bine într-o geacă de fâș, mă așteptam să spună că-i e ori prea cald, ori încă frig. Cu toate

astea, din copilul acela n-a ieșit vreo urmă de nemulțumire, ci un glas subțire s-a ridicat ca un fuior, în aer: fetița începuse să colinde, cu voce tare, pe stradă, legănând, în ritm, mâna mamei și mâna tatei - cele două aripi care fac orice copil să-și pornească armonios zborul în viață.

M-a cutremurat colinda asta, și nu pentru că era prima pe care o auzeam pe anul acesta, ci pentru curăția glasului de copil și frumusețea acelui moment de taină - petrecut, culmea, în plină stradă. Și, mai mult decât orice, pentru că mama și tatăl fetiței zâmbeau și n-au avut nici o tresărire când m-au auzit că îi ajung din spate. N-au rostit nici un „mai încet!”, nici un „mai bine cânți acasă!”, nici un „te aude doamna, ssst...!”.

Fiecare copil care se naște a existat, mai întâi, în intenția iubitoare a lui Dumnezeu. E pui de om și pui de Cer, așa cum spune o colindă din străbuni. Iar Dumnezeu îl dăruiește unei femei și unui bărbat, investind în ei încrederea de a-l naște, de a-l crește și de a-l forma sufletește, emoțional și intelectual. Dumnezeu alege o mamă și un tată și vrea să facă echipă cu ei, în marea Lui smerenie și iubire: „Haideți, oameni buni, să fiți prietenii Mei, colegii Mei, și să creștem împreună sufletul acesta - să ajungă lumina și bucuria voastră, dar și a tuturor celor care vreodată îl vor întâlni”.

Cred din suflet că dacă părinții ar primi cu toată inima vestea nașterii unui copil, apoi responsabilitatea de a-l crește și forma ca om adevărat, lumea ar începe să-și schimbe fața asta plină de bube pe care ne-o tot arată în ultima vreme. Bucățica de cer pe care Domnul o rupe și-o împarte cu părinții, atunci când dăruiește un copil, este șansa la fericire nu doar pentru familia aceea, ci pentru întreaga umanitate.

Încă din copilărie, am un prieten care a fost crescut cu multă dragoste şi cu mâini lucrătoare pentru cei în suferinţă. Moartea fraţilor şi surorilor din casa părintească a sădit în firea lui mila de copii, pentru tot restul vieţii sale. Aplecat spre cele duhovniceşti şi îndrumat în permanenţă de părinţi pe calea bisericii, drept mulţumire pentru darul vieţii primite, băiatul acesta a găsit în biserica din oraşul său o a doua casă. Iar când a rămas orfan prin moartea ambilor părinți, a vândut toată averea, dăruind banii săracilor, apoi și-a adus durerea în fața Domnului, ca El s-o transforme în bucurie; așa a devenit monah. Rugător smerit, s-a retras în pustnicie, dar nu s-a despărțit nici o clipă de sufletele celor rămași în lume, ci iubirea lui a continuat să lucreze. Aflând de o epidemie care secera copii nevinovați, s-a rugat pentru încetarea molimei, iar Dumnezeu a salvat pruncii din pericol. Acesta a fost momentul în care peștera în care monahul locuia a devenit loc de pelerinaj pentru mamele de prunci aflați în suferință. Prietenul aceasta al

meu este, de altfel, foarte cunoscut: se numește Sfântul Stelian și este unul dintre cei mai mari sfinți ocrotitori ai copiilor. Cunosc personal atâtea și atâtea familii care fie au primit în dar de la Sfântul Stelian darul nașterii de prunci, atunci când medicii nu dădeau nici o șansă, fie s-au bucurat de însănătoșirea vreunui copil pe care au fost la un pas de a-l pierde, fie pur și simplu mărturisesc cu mare recunoștință câte minuni a făcut sfântul în viața lor, trimițându-le casă, masă, ajutor, povățuire și daruri, pentru a-și crește cu bine familia numeroasă.

În casa în care se aude zilnic chemarea numelui Sfântului Stelian vine și binecuvântarea lui Dumnezeu. Iar părinții care-și iubesc copiii și vor tot ce-i mai bun pentru ei simt cu adevărat ajutorul și îndrumarea lui, atunci când își încredințează fiii și fiicele purtării de grijă a sfântului.

Protectori ai copiilor și ai familiei sunt mulți sfinți: Sfântul ierarh Nicolae, Sfântul Efrem cel nou, Sfinții și Dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana, și atâția alții. Cu toții abia așteaptă să sară în ajutorul părinților obosiți, trași în atâtea direcții, care nu mai au putere sau răbdare atunci când ajung acasă și, după o zi de muncă și alergătură, abia mai apucă să dea ochii cu copiii lor... Părinți dragi, nu așteptați să ajungeți la ultima picătură de răbdare sau energie pentru a vă aminti că sunteți, de la început, colegii și prietenii lui Dumnezeu în creșterea copilului vostru.

Astfel încât, pe lângă atât de modernele cărți despre creșterea corectă a copiilor, cursuri de nutriție sănătoasă și orice altă formă în care vă auto-educați să fiți părinți cât mai buni, folosiți cu nădejde și „consultanța” și ajutorul pe care Domnul și sfinții vi le oferă. E nevoie, într-adevăr, de puțină bunăvoință, însă nu-i așa că pentru puiul vostru vreți ce-i mai bun pe lume? Nu a-i oferi totul „pe tavă” copilului este dovada supremă de iubire, ci a-l împrieteni cu Cel care poate avea grijă de copil oricând, oricât, oriunde, pentru totdeauna: Dumnezeu, Cel care-a spus cu dragoste „Lăsați copiii să vină la Mine!”. Grădinița de copii a lui Dumnezeu are locuri nelimitate, iar prichindeii sunt hrăniți cu Viață și mângâiați cu Lumină, cresc armonios și învață că adevărații eroi ai vieții sunt oamenii care știu să aleagă binele, chiar și atunci când asta nu-i la îndemână. Învață, de fapt, lecția fundamentală pe care orice părinte o vrea învățată: Copilul meu, tu ești făcut pentru a iubi și a fi iubit!

Marius Nedelcu - Sfântul ocrotitor al copiilor, sărbătorit în Capitală - Hramul Bisericii „Sfântul Stelian“- Lucaci

Sute de credincioşi bucureşteni l-au prăznuit pe 26 noiembrie, pe Sfântul cuvios Stelian, paflagonul, la Biserica Lucaci din Bucureşti, de pe strada Logofătul Udrişte, unde se află o părticică din sfintele sale moaşte.

Prăznuirea luminoasă a Sfântului cuvios Stelian, paflagonul, care a trăit în secolul al VI-lea în nordul Asiei mici, Anatolia de astăzi, a început la biserica sa din Bucureşti, marţi seara, când a avut loc o procesiune cu sfintele sale moaşte, care au fost aşezate într-un loc special amenajat spre a fi cinstite de credincioşi. În ziua hramului, credincioşii s-au închinat după cuviinţă sfintelor odoare şi apoi au participat la Sfânta Liturghie.

Cântările liturgice au fost date de corul Parohiei „Sfântul Stelian"-Lucaci. La Sfânta Liturghie au participat zeci de elevi din cadrul parohiei, care s-au închinat la racla cu moaştele Sfântului Stelian, cunoscut şi ca ocrotitor al copiilor, precum şi la părticele din moaştele Sfinţilor Pantelimon, Onufrie, Haralambie şi Elefterie, care se află în interiorul bisericii. Cei mici au primit iconiţe cu chipul Sfântului Stelian.

În cuvântul de învăţătură rostit în cadrul Sfintei Liturghii, Preasfinţitul Părinte Ieronim a arătat că trebuie să învăţăm de la sfântul cuvios strădania de a ne curăţa de păcate, mai ales în perioada postului. „Ştim că, în toate sfintele posturi, noi, creştinii răsăriteni, acordăm toată atenţia pregătirii sufletului în vederea apropierii de Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Care S-a apropiat primul de noi şi ne-a adus darul cel mare al Euharistiei, Trupul şi Sângele Său, care ni se oferă sub chipul pâinii şi al vinului, elemente necesare vieţii noastre trupeşti, dar care, sfinţite şi transfigurate, devin hrană a vieţii veşnice. De aceea, ne pregătim atât de intens, ne mărturisim păcatele şi cerem părintelui nostru duhovnic să ne dezlege pentru ca atunci când ne apropiem de Sfintele Taine să ne unim cu Mântuitorul Iisus Hristos cu cuget curat", a spus PS Ieronim Sinaitul.

La sfârşitul slujbei, părintele consilier patriarhal Florin Şerbănescu, parohul Bisericii „Sfântul Stelian“-Lucaci, i-a dăruit Preasfinţitului Părinte Ieronim o icoană cu sfântul ocrotitor al parohiei, o carte despre viaţa şi activitatea psaltului şi compozitorului Anton Pann, lucrare de doctorat a părintelui Zaharia Matei, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Bucureşti, publicată de curând la Editura BASILICA a Patriarhiei Române, precum şi un buchet cu flori.

„Este o bucurie deosebită să întâmpinăm şi în anul acesta praznicul Sfântului Stelian, hramul bisericii noastre, cu căldură în suflete, rugăciune comună şi slujire arhierească, cum a fost astăzi în biserica noastră“, a spus părintele Florin Şerbănescu.

© Irina Isacescu

SF. CV.
STELIAN

© Irina Isacescu

© Irina Isacescu

© Irina Isacescu

© Irina Isacescu

© Irina Isacescu

© Irina Isacescu

© Irina Isacescu

© Irina Isacescu

SĂ CREDEM ÎN DUMNEZEU
FĂRĂ INTERES ȘI FĂRĂ VĂLVĂ
© Irina Isacescu

© Irina Isacescu

SF.
GRIGORIE DECAPOLITUL
SF. MC.
IRINA
© Irina Isacescu

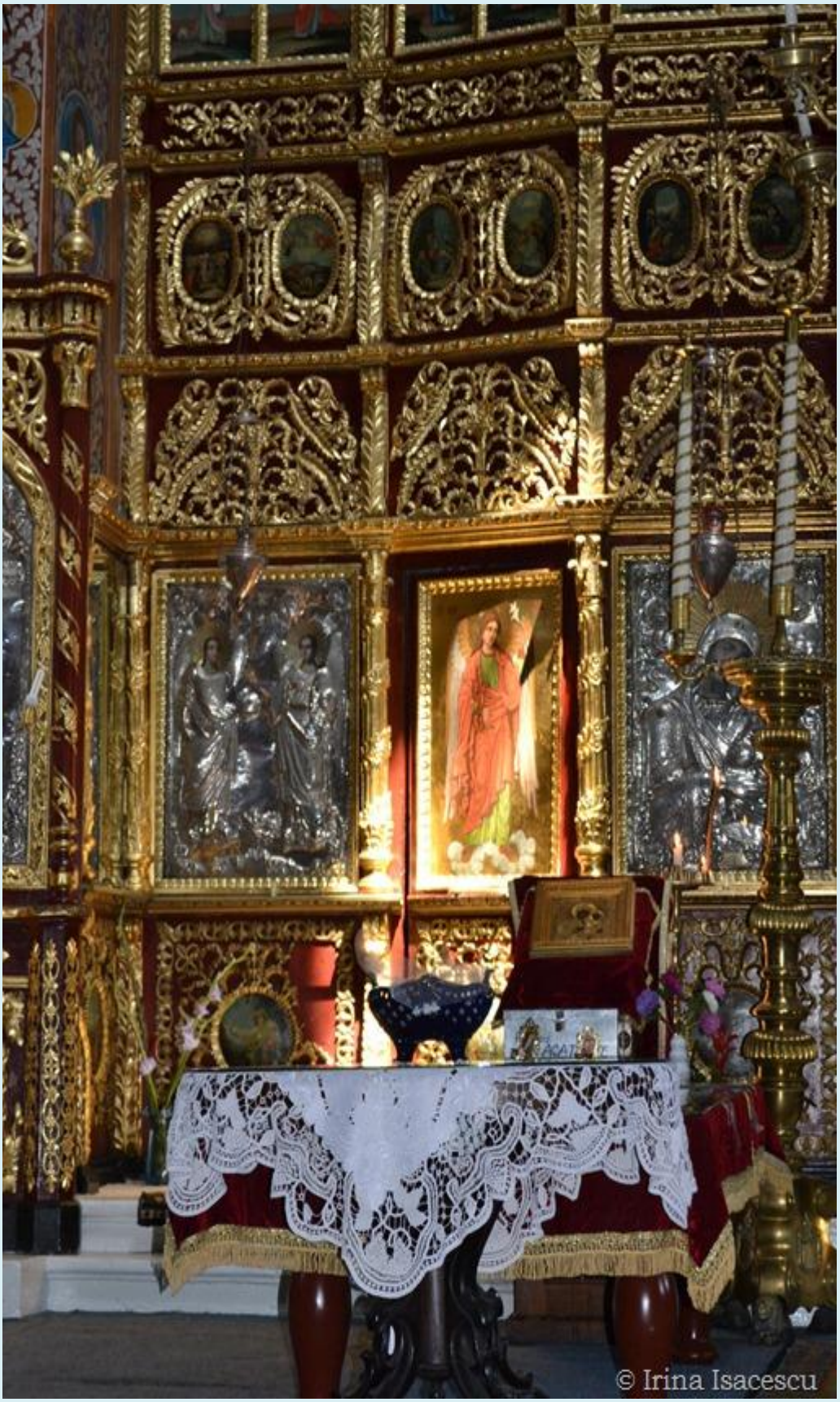
© Irina Isacescu

© Irina Isacescu

© Irina Isacescu

LUI
ANTON PANN
1798 - 1854
MONUMENT
RIDICAT PRIN
SUBSCRIPTIE PUBLICA
DE UN COMITET
SUB PRESEDENTIA
DLUI C. F. ROBESCU
FOST PRIMAR AL CAPITALEI
SI CU CONCURSUL E NEVOITOR
AL DLUI GR. ALEXANDRESCU
PAVEL NEGREANU
SI INGINIER C. R. MIRCEA
© Irina Isacescu

CÂNTĂ, MĂI FRATE, ROMÂNEȘTE
PE GRAIUL ȘI LIMBA TA
ȘI LASĂ CELE STRĂINE
EI DE A ȘI LE CÂNTA
© Irina Isacescu

Semnificaţie nume

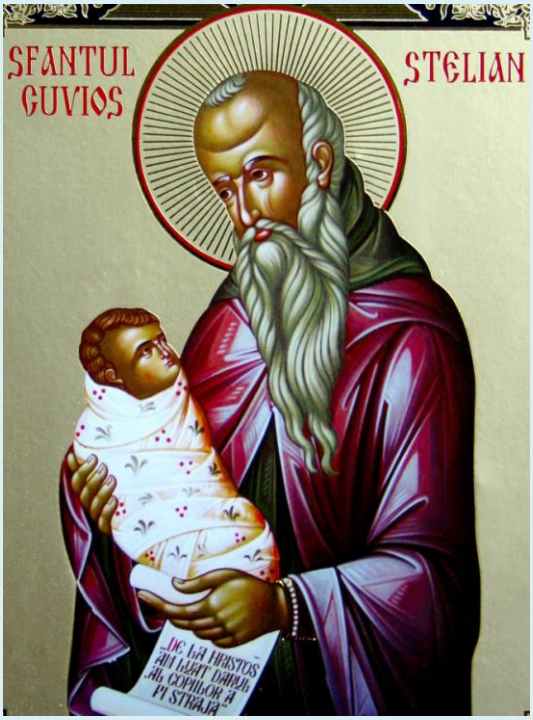

Stelian, Steliana – nume devoţional de origine greacă, corespunde numelui personal Stylianós, format pe baza substantivului stylos, „stâlp” şi desemnează practica ascetică a „stâlpnicilor”.

Nume calendaristic creştin.

Intermediar slav.

Forme vechi atrestate la noi încă din sec. al XV-lea: Stelea, Stele, Stilea, Stilian, Tilian, Stelică (frecvent astăzi) etc.

Mihai-Alex Olteanu - Sfântul cuvios Stelian, paflagonul în iconografie

Considerat protectorul copiilor şi al familiei creştine, Sfântul cuvios Stelian, paflagonul este zugrăvit în iconografia ortodoxă ţinând în mâini un prunc înfăşat.

Sfântul cuvios Stelian, paflagonul este pictat asemenea celorlalţi cuvioşi, bătrân cu figură ascetică şi cu barbă albă, potrivit de lungă. El este reprezentat cu fruntea înaltă (simbol al înţelepciunii) şi cu puţin păr alb în centru. În mâini ţine pe lângă pruncul înfăşat un papirus pe care e scris un text din Noul Testament, o cruce sau un şirag de metanii, ca mărturie a vieţii sale ascetice.

Peste anteriu, Sfântul Stelian poartă schima monahală, prinsă în jurul taliei cu brâu, peste care are mantia (melota monahală).

De obicei, Sfântul cuvios Stelian, paflagonul este zugrăvit în cadrul programului iconografic în registrul din pronaos, alături de alţi sfinţi cuvioşi, dar şi în icoana de hram de pe catapeteasmă, atunci când acesta este ocrotitorul acelui lăcaş de cult.

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI

103

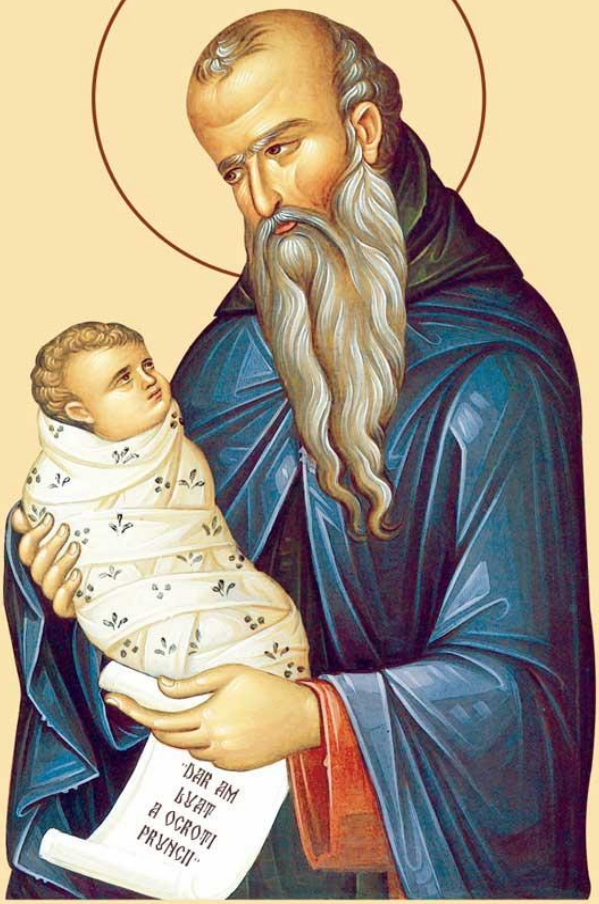

Viața și Acatistul Sfântului Cuvios
STELIAN PAFLAGONUL

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

„Întru tine, Părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că, luând crucea, ai urmat lui Hristos și, lucrând, ai învățat să nu se uite la trup că este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Părinte Steliane, duhul tău.”

Troparul Sfântului Cuvios
Stelian Paflagonul

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-343-2

Icoane

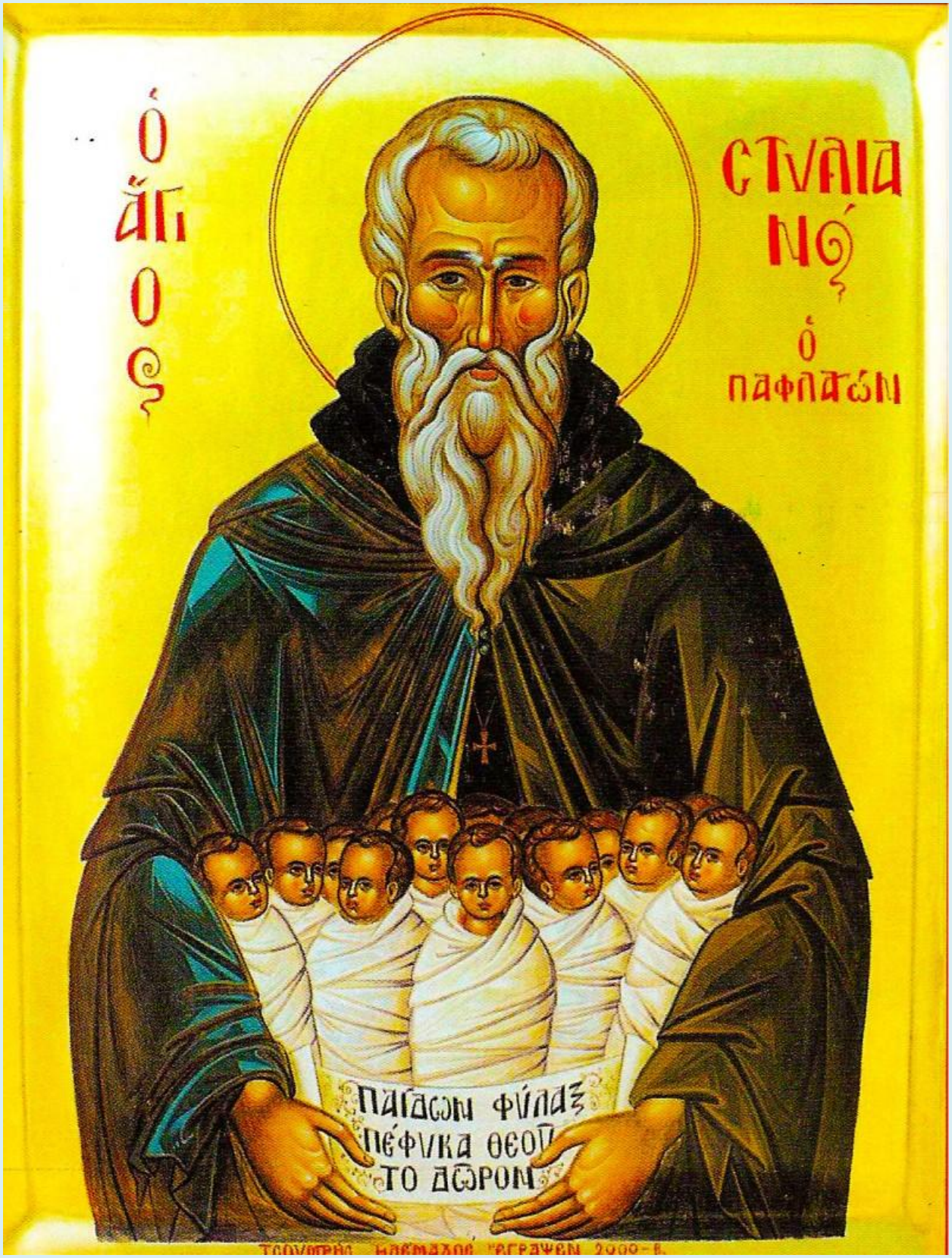
Ο ΑΓΙΟΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ
Ο ΠΑΦΛΑΓΩΝ
ΠΑΙΔΩΝ ΦΥΛΑΞ
ΠΕΦΥΚΑ ΘΕΟΥ
ΤΟ ΔΩΡΟΝ

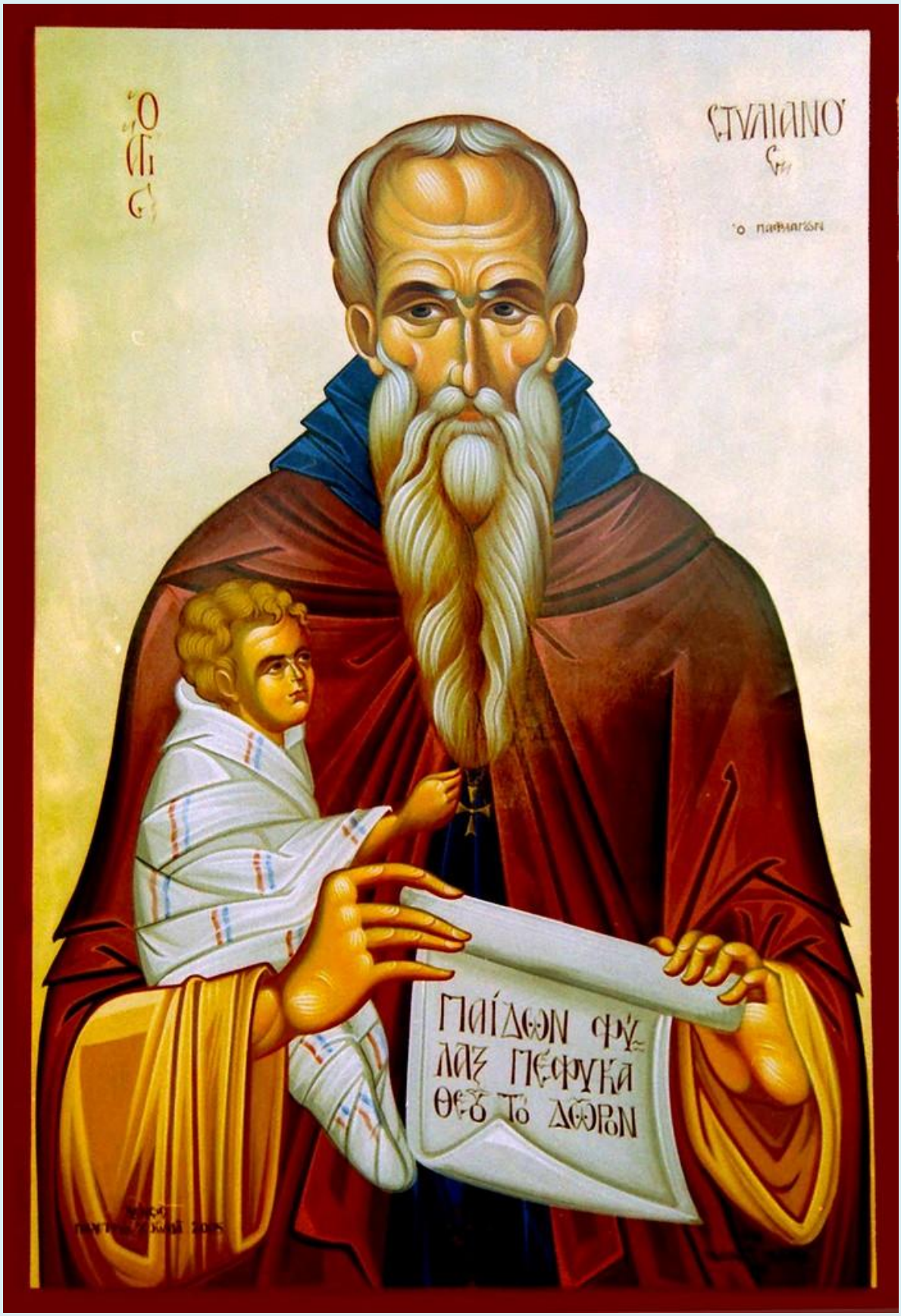
ΠΑΙΔΩΝ ΦΥΛΑΞ ΠΕΦΥΚΑ ΘΕΟΣ ΤΟ ΔΩΡΟΝ

Ο ΑΓΙ
ΟΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ
Ο
ΠΑΦΛΑΓΩΝ
ΠΑΙΔΩΝ
ΦΥΛΑΞ
ΠΕΦΥΚΑ
ΘΕΟΥ
ΤΟ ΑΩ
ΡΟΝ.

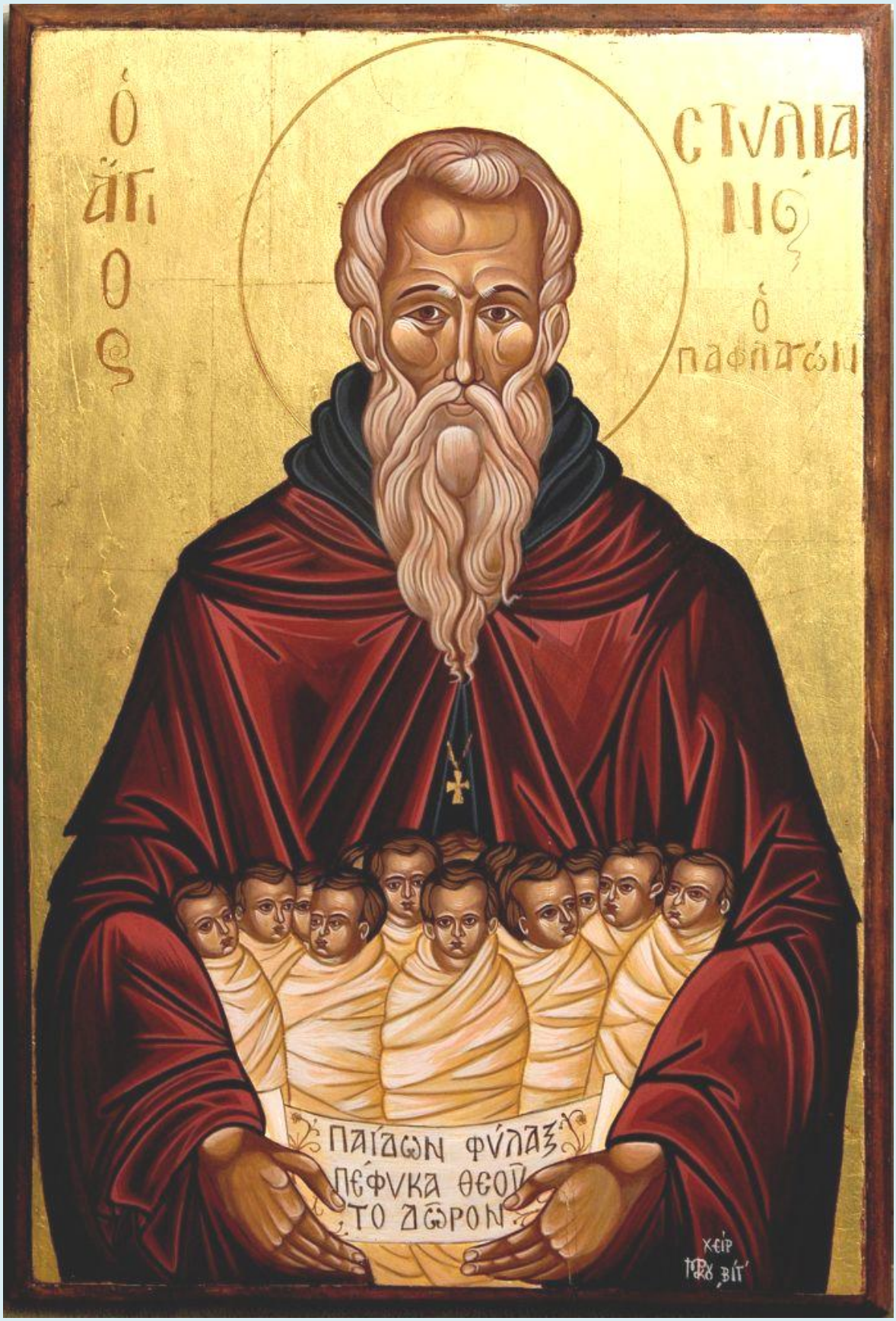
Ὁ ἅγιος
Στυλιανὸς
ὁ Παφλαγών
παίδων φύλαξ
πέφυκα θεοῦ
τὸ δῶρον

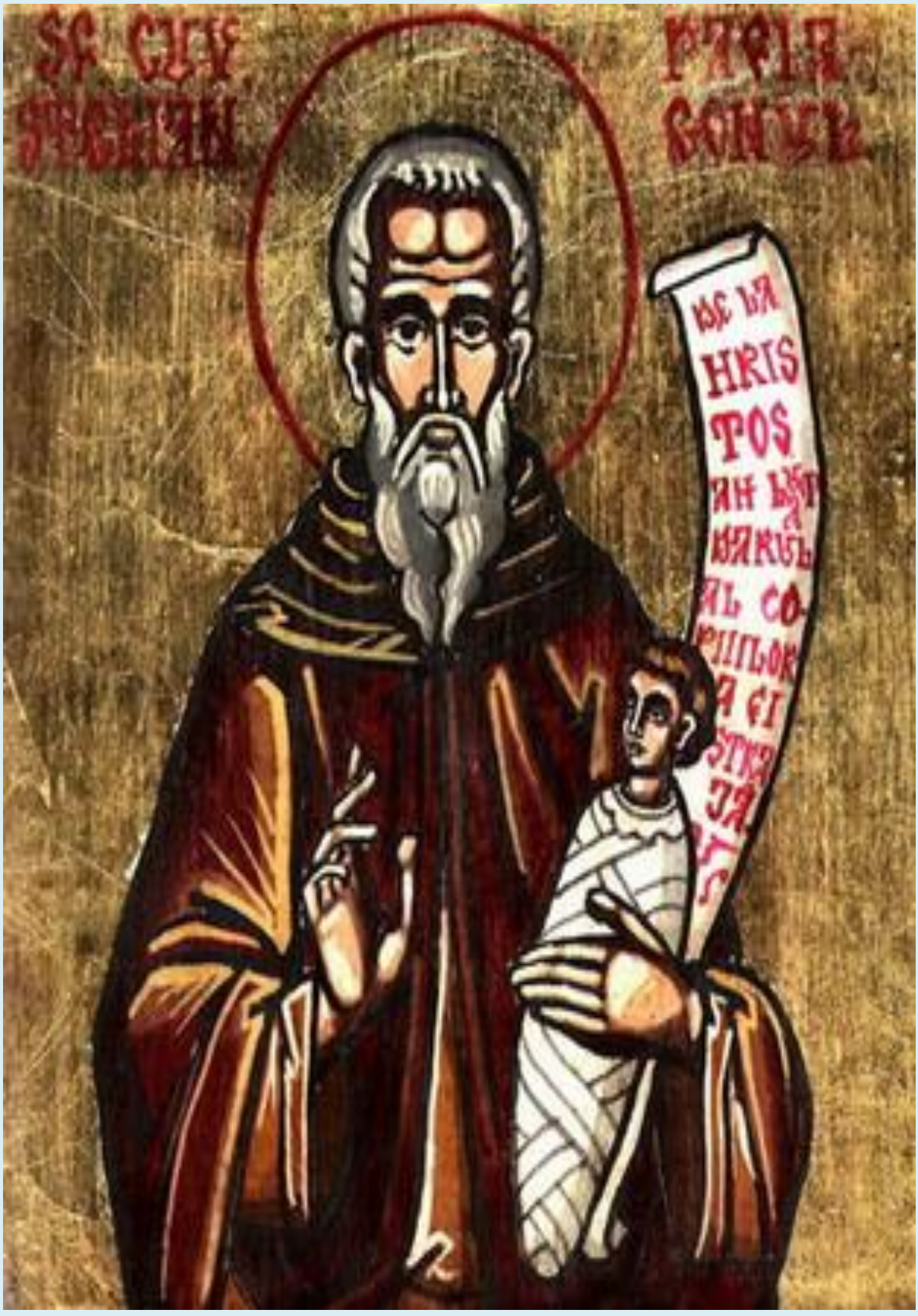
HRIS
TOS

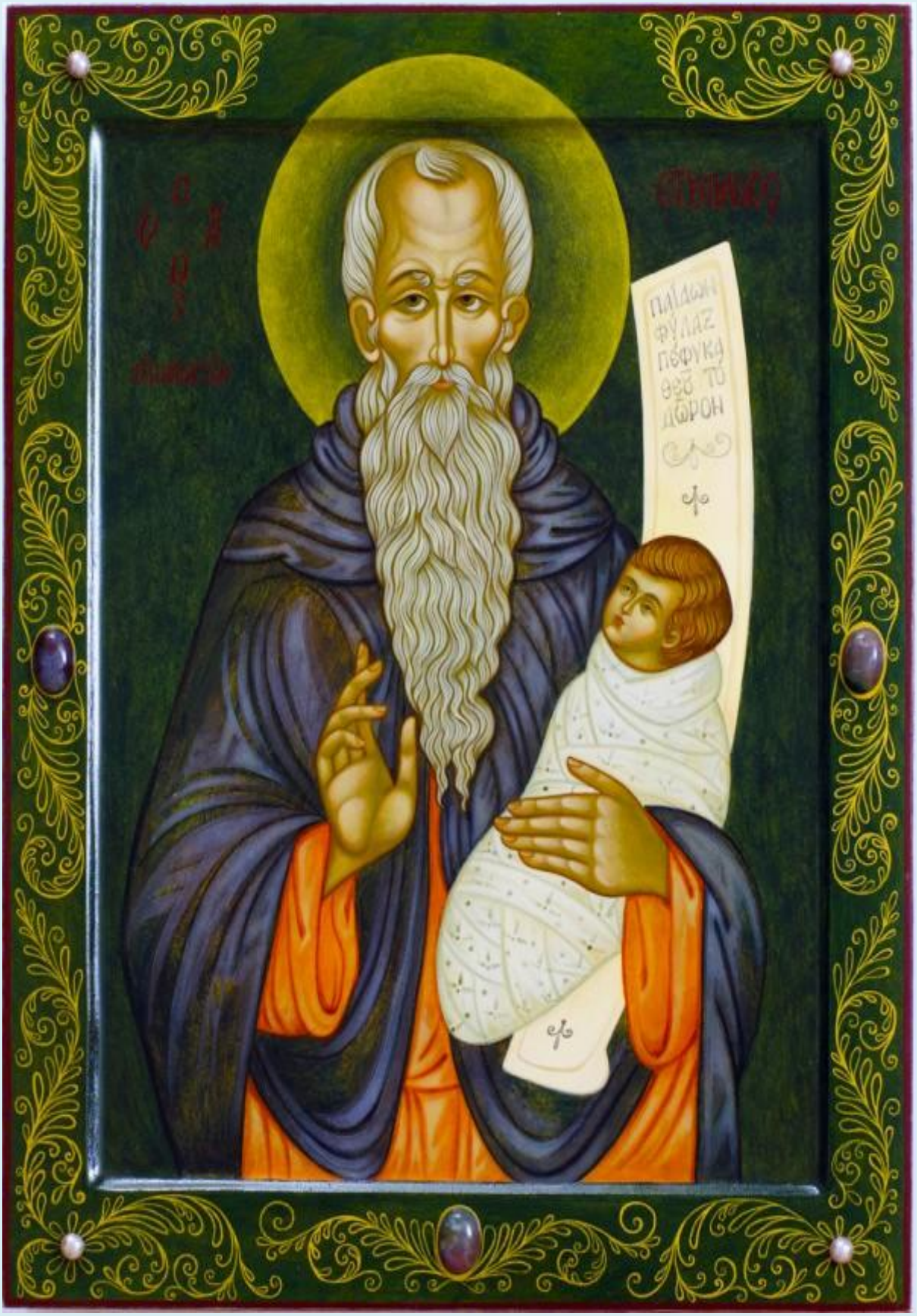

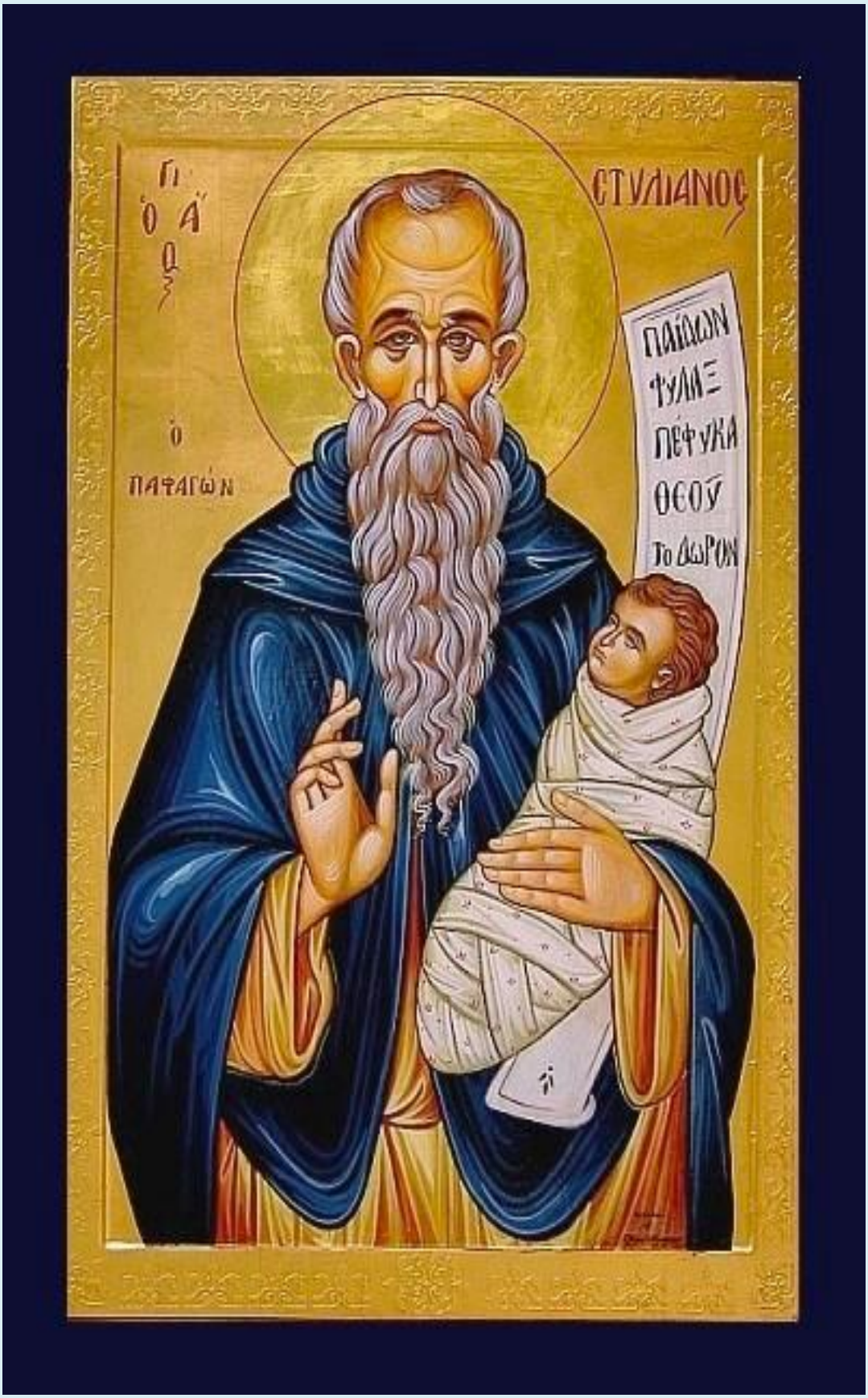
ΕΤΥΛΙΑΝΟϹ
ΠΑΙΔΩΝ
ΦΥΛΑΞ
ΠΕΦΥΚΑ
ΘΕΟΥ
ΤΟ ΔΩΡΟΝ
Ο
ΠΑΦΑΓΩΝ

SCIANTUL
STELIAN

SCÁNTUL STELIAN

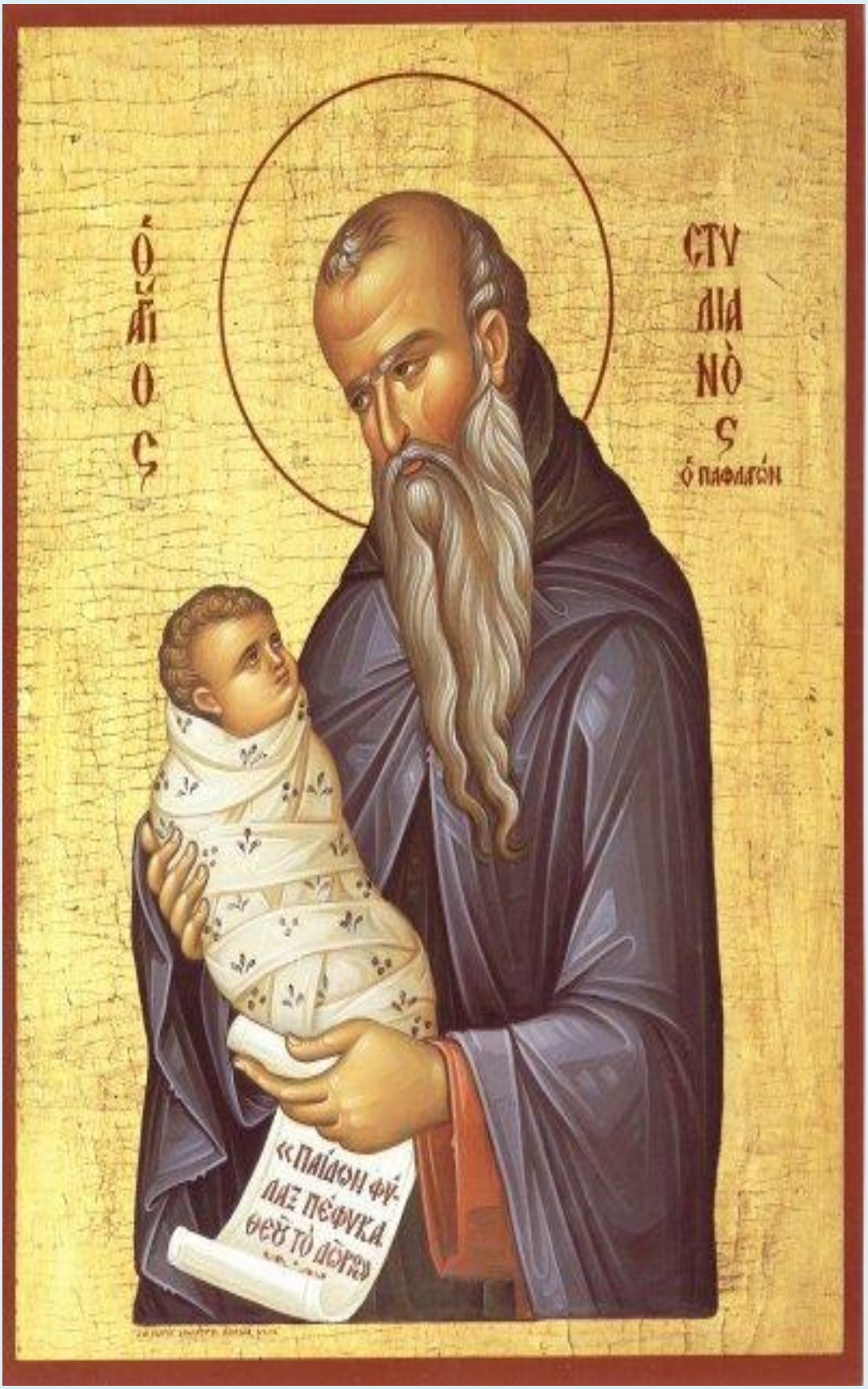
ΟΣΙΟΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ
Ο ΠΑΦΛΑΓΩΝ
«ΠΑΙΔΩΝ ΦΥ-
ΛΑΞ ΠΕΦΥΚΑ
ΘΕΟΥ ΤΟ ΔΩΡΟΝ»

26 noiembrie

Ο ΑΓΙΟΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ
ΠΑΙΔΩΝ
ΦΥΛΑΞ
ΠΕΦΥΚΑ
ΘΕΘ ΒΑΘΡΟΝ

SAINT
ΣTYLIANOS
Ο ΑΓΙΟΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ
Ο ΠΑΦΛΑΓΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

SF. CUV.
„DE LA HRISTOS AM LUAT DARUL AL COPILUL A FI STRAJA.

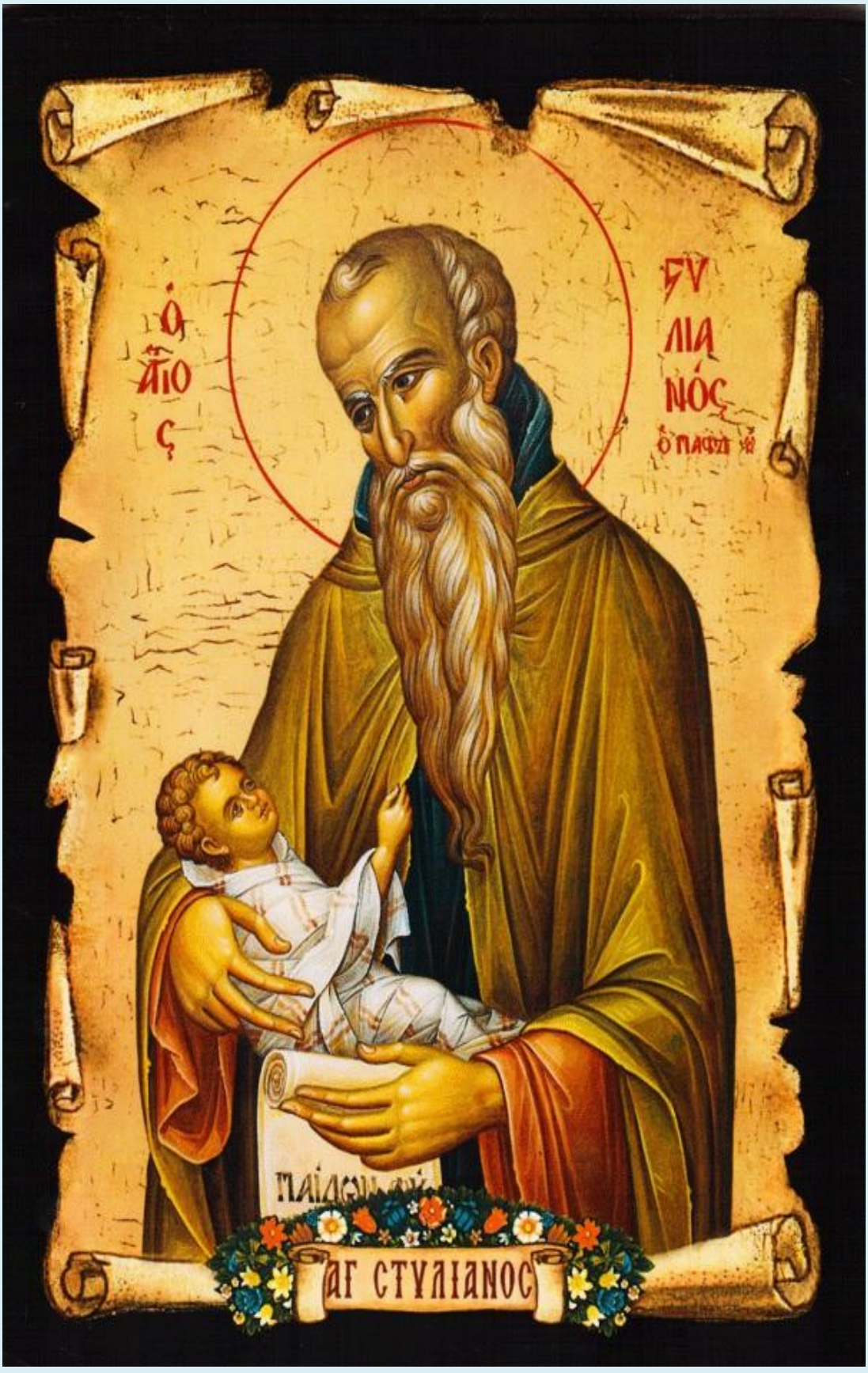
Ο ΑΓΙΟ Σ
ΣΤΥ ΛΙΑ ΝΟΣ
Ο ΠΑΦΛΑ ΓΩ
ΑΓ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

SFANTUL
CUVIOS
STELIAN
„DE LA HRISTOS
AM LUAT DARUL
AL COPILOR Á
PI STRAJA"

СВ ПРѢПБН
СТУЛІАНЪ

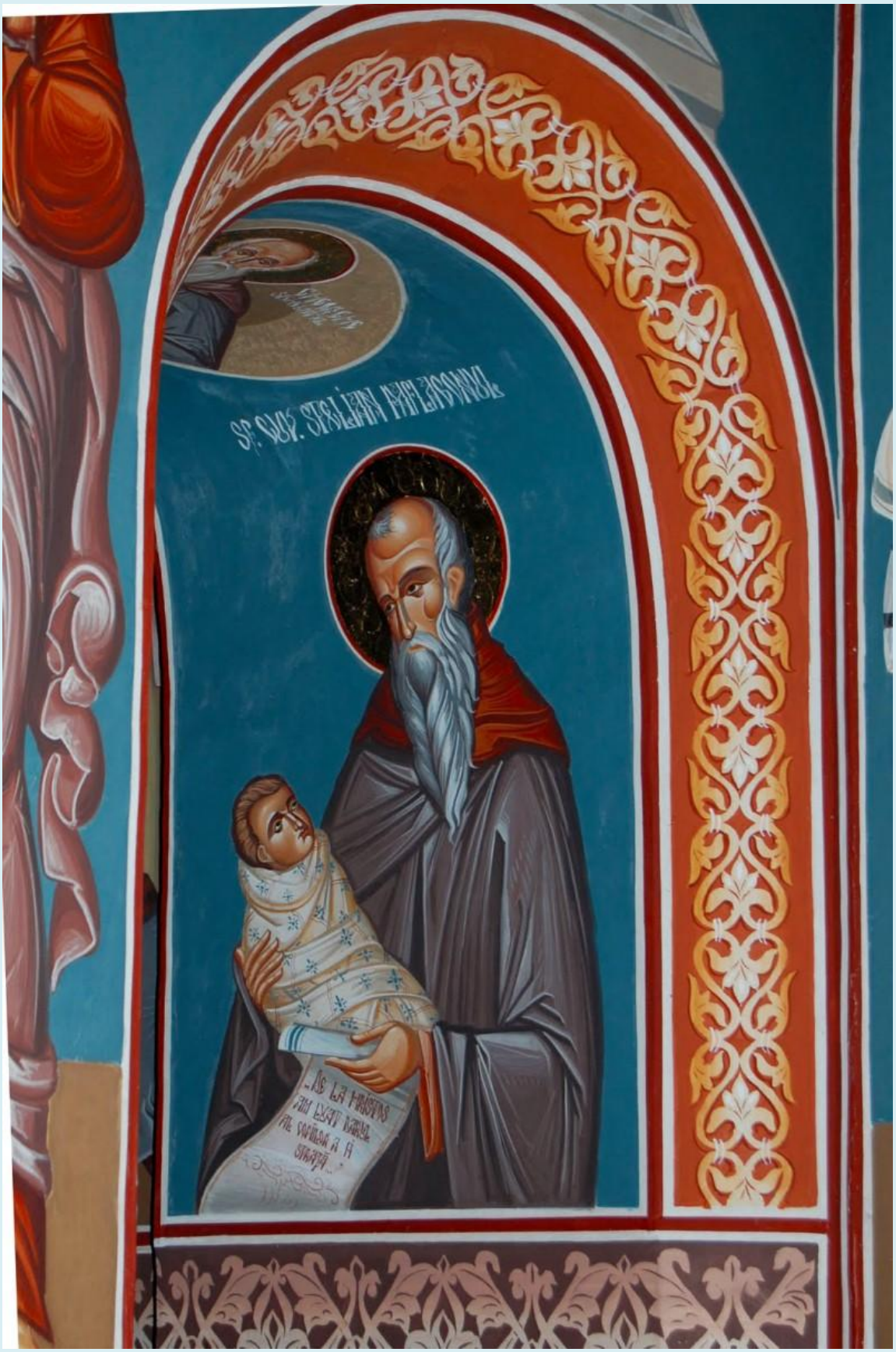

SF. CUV . STELIAN.
Dar am

SF.
CUV.
STELIAN

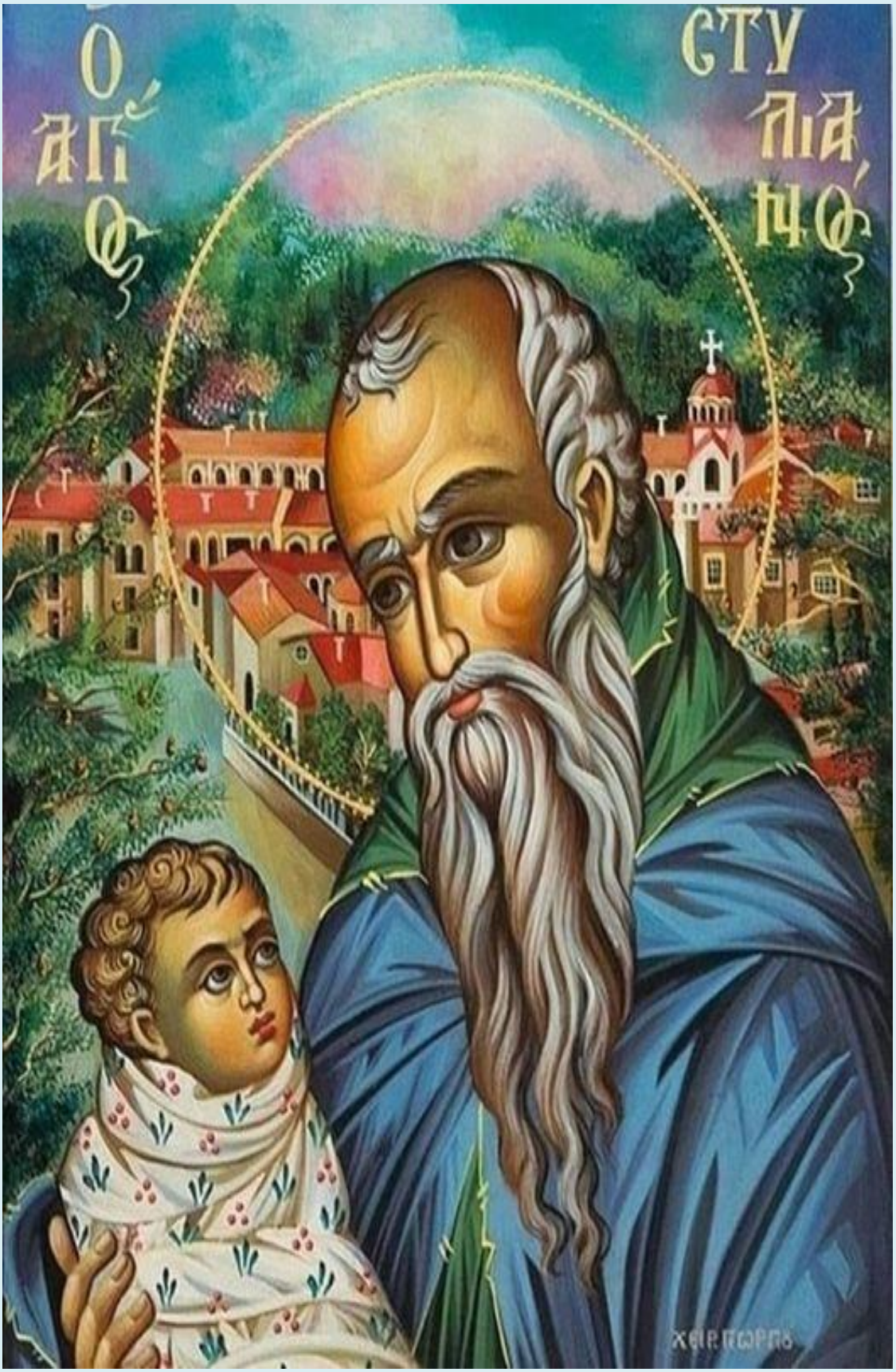
Ο ΑΓΙΟΣ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

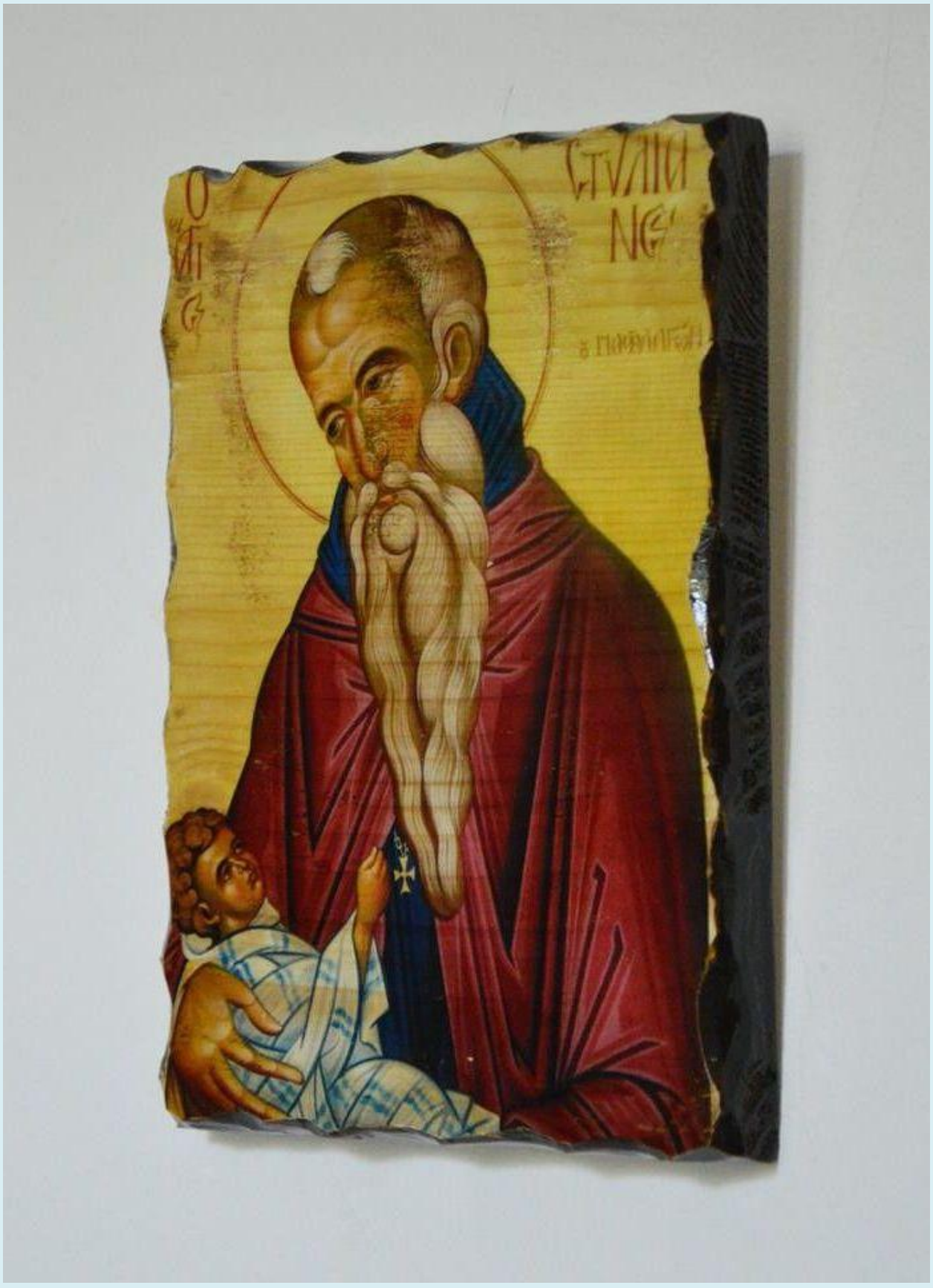

SFANTVL
CVVIOS
STELIAN
PAPIIAGONVL

STELIAN

SE GUMOS
STELIAN

26 Noiembrie

Sfântul Cuvios

Stelian

Paflagonul

video minuni
icoane acatist articole

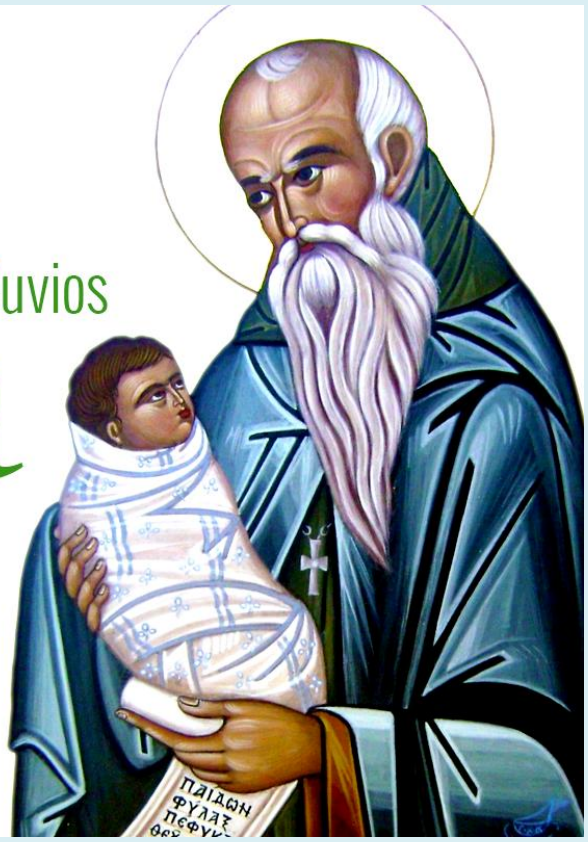

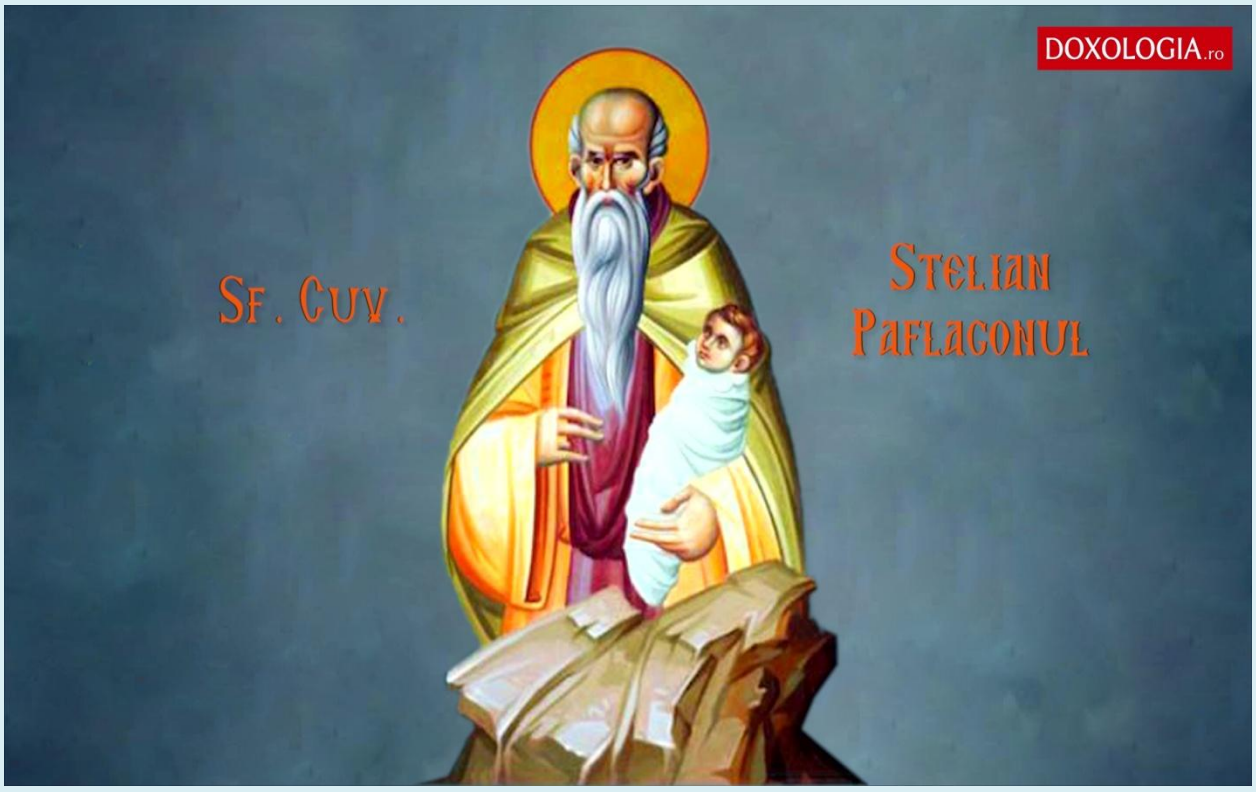

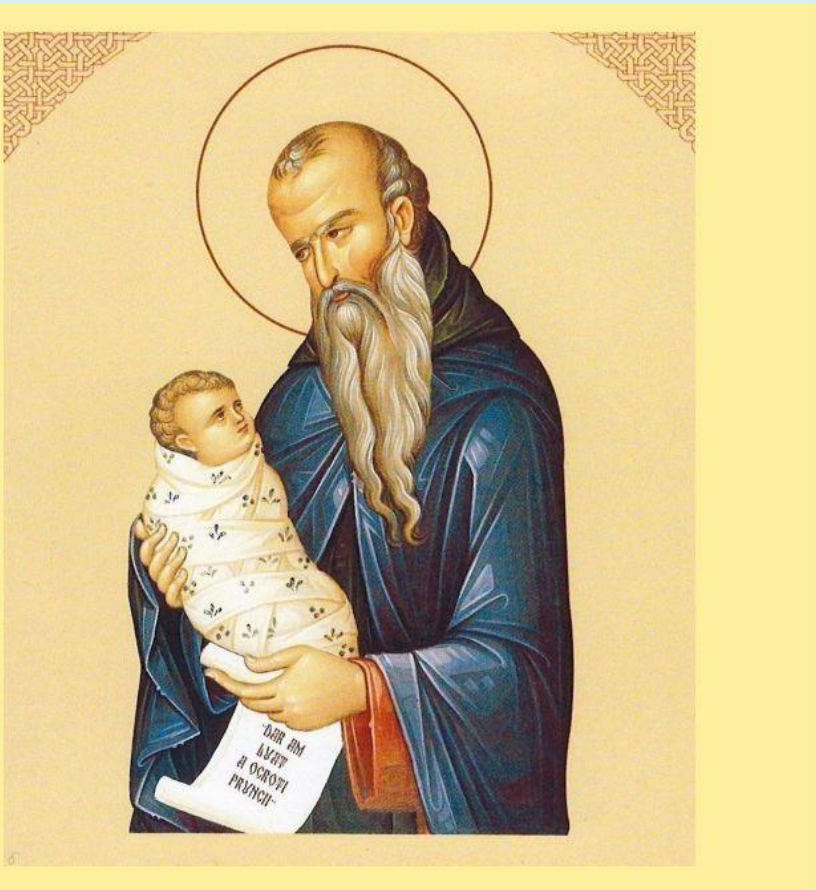

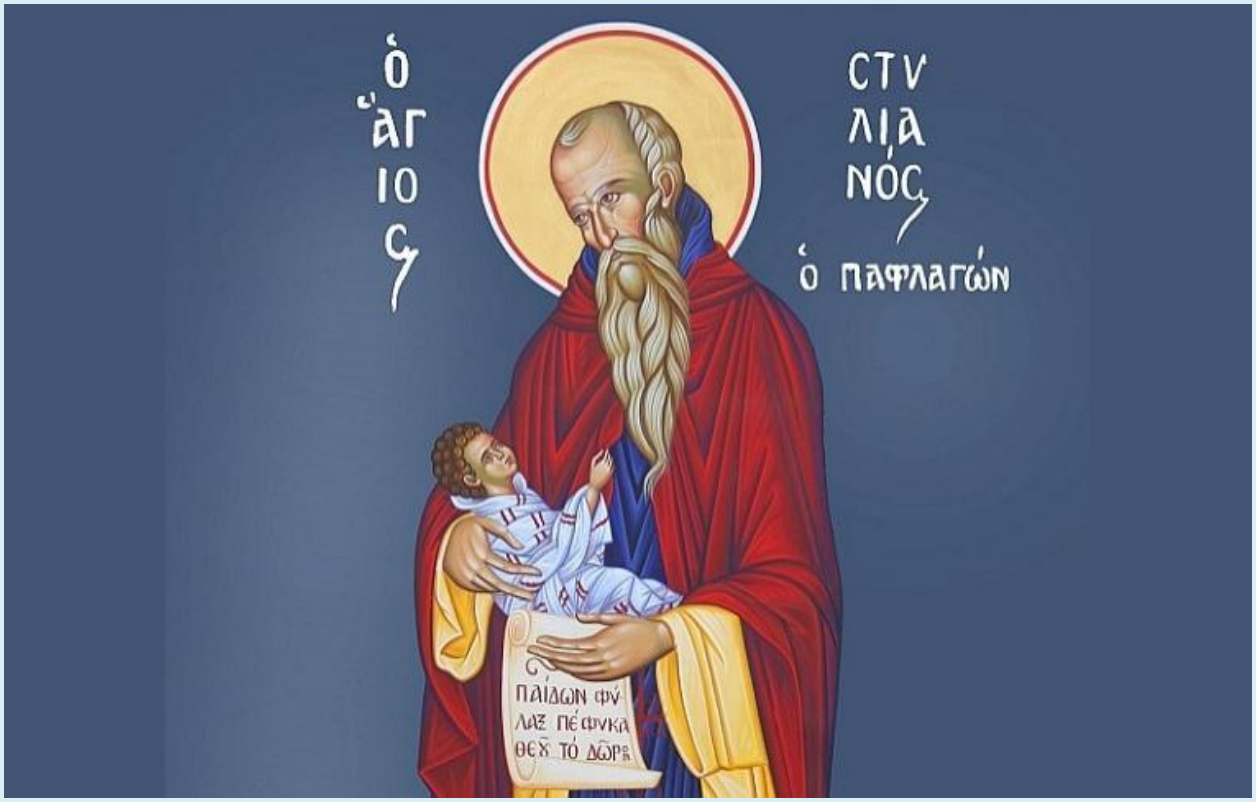
Ὁ ἅγιος
Στυλιανὸς
ὁ Παφλαγών
ΠΑΙΔΩΝ ΦΥ
ΛΑΞ ΠΕΦΥΚΑ
ΘΕΣ ΤΟ ΔΩΡ

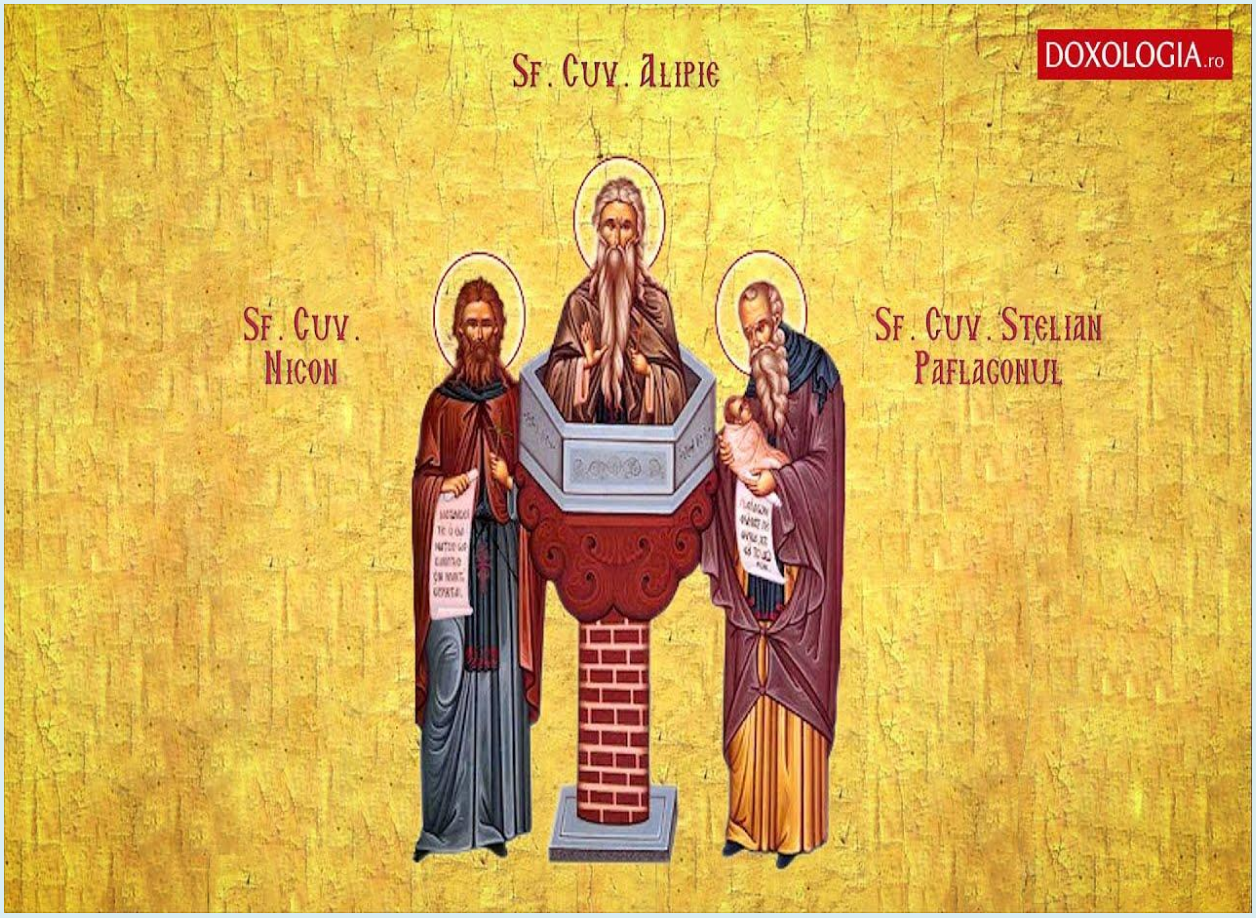
Sf. Cuv. Alipie
DOXOLOGIA.ro
Sf. Cuv.
Nicon
Sf. Cuv. Stelian
Paflagonul

SF. CV.
IOAN
IACOB
SF. CV.
ONUFRIE
DE LA
VORONA
SF. CV.
STELIAN
©doxologia.ro

26 NOIEMBRIE
Sfântul Cuvios
ALIPIE
Sfântul Cuvios
NICON
Sfântul Cuvios
STELIAN

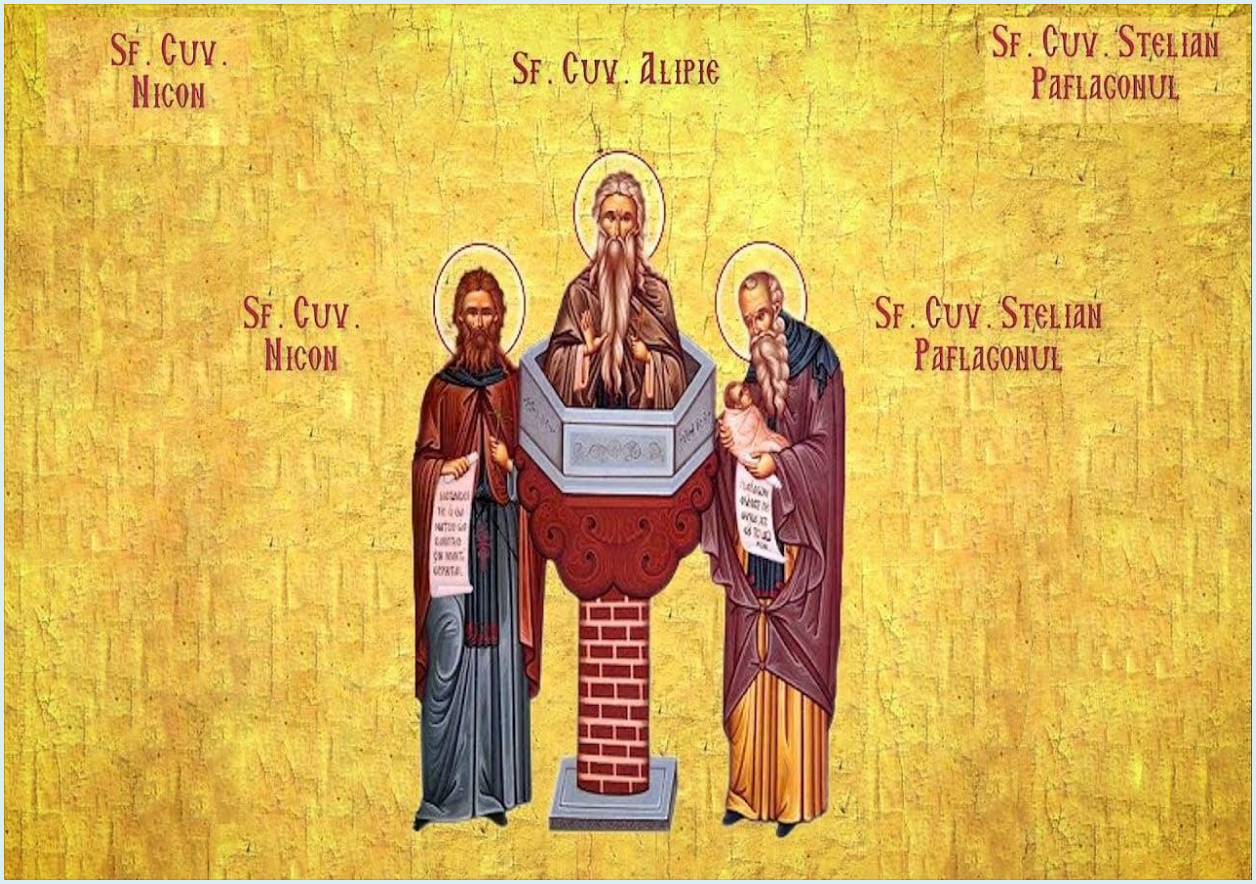
Sf. Cuv.
Nicon
Sf. Cuv. Alipie
Sf. Cuv. Stelian
Paflagonul
Sf. Cuv.
Nicon
Sf. Cuv. Stelian
Paflagonul

Sf. Cuv. Alipie stâlpnicul
Sf. Cuv. Nicon
Sf. Cuv. Stelian
Paflagonul

26 noiembrie

26 noiembrie

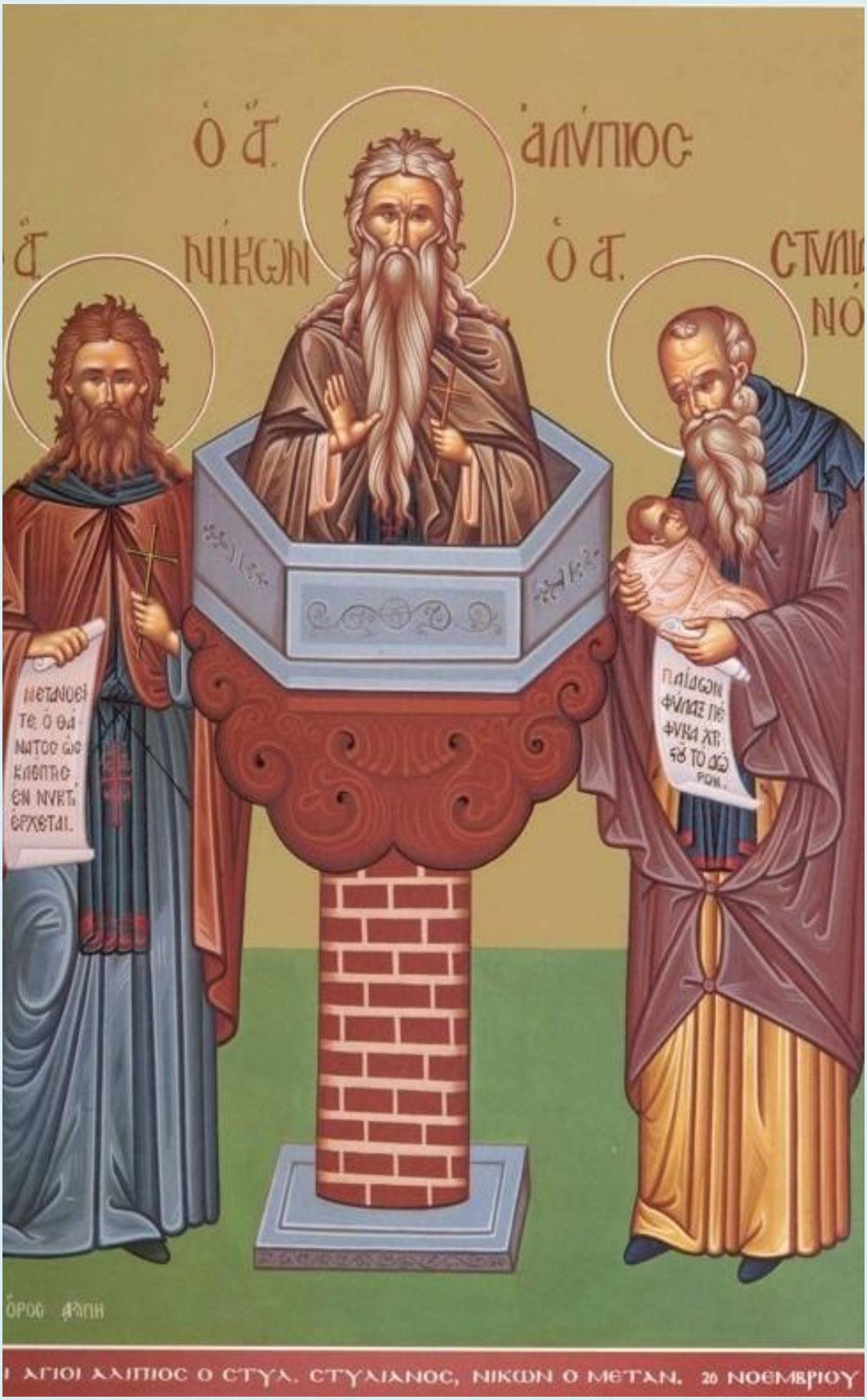
Ο Ἅ. ΑΛΥΠΙΟΣ
Ἅ. ΝΙΚΩΝ
Ο Ἅ. ΣΤΥΛ
ΝΟ
ΜΕΤΑΝΟΕΙ
ΤΕ Ο ΘΑ
ΝΑΤΟΣ ΩΣ
ΚΑΘΗΤΗΣ
ΕΝ ΝΥΚΤΙ
ΕΡΧΕΤΑΙ.
ΠΛΑΙΣΙΩΝ
ΦΥΛΑΞΕ ΠΡΟ
ΦΥΚΑ ΧΡΙ
ΣΘ ΤΟ ΔΩ
ΡΟΝ.
ΟΡΟΣ ΑΘΩ
ΑΓΙΟΙ ΑΛΥΠΙΟΣ Ο ΣΤΥΛ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ, ΝΙΚΩΝ Ο ΜΕΤΑΝ. 26 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

SF. CUV.
OCROTITORUL
COPIILOR
STELIAN

SF. CUV.
STELIAN
PAFLAGONUL

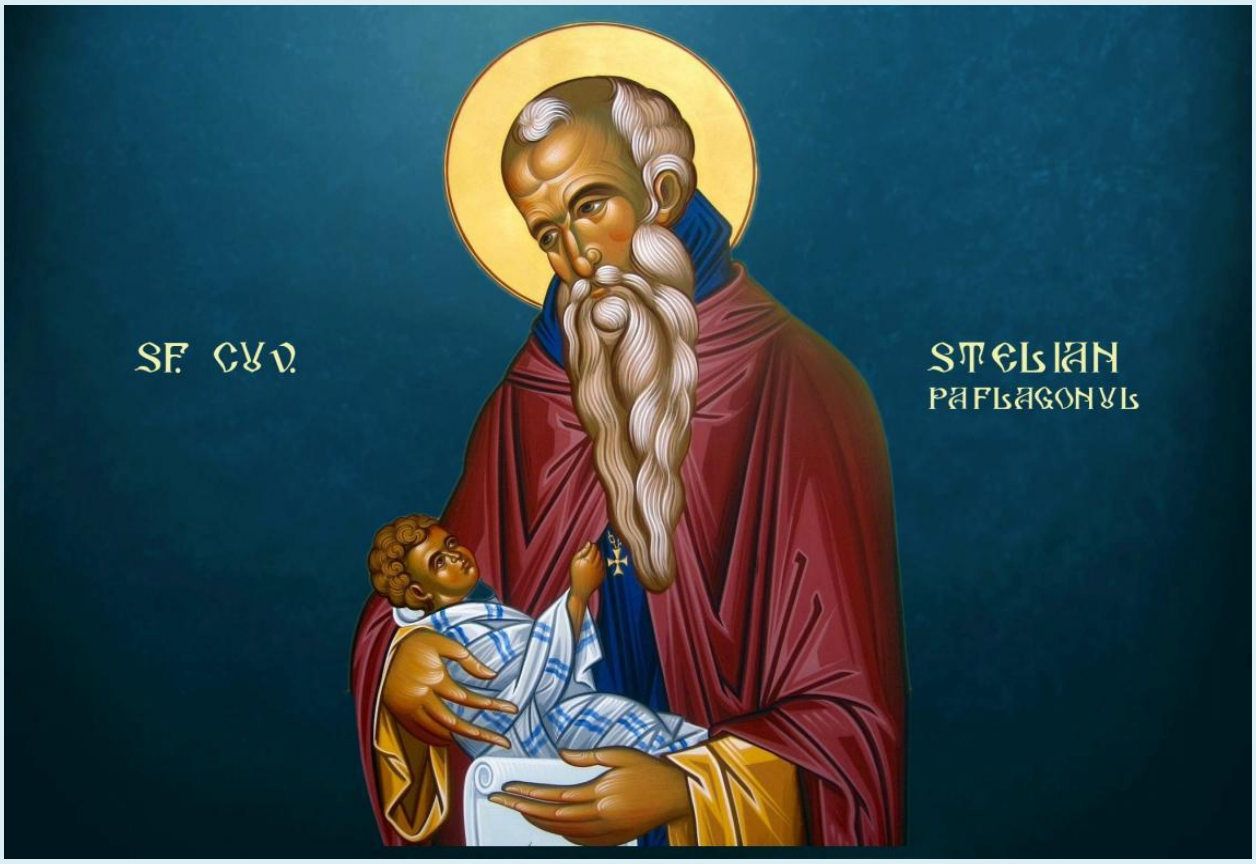
SF. CUV.
STELIAN
PAFLAGONUL

4
Amănunte din viața
Sfântului Stelian Paflagonul
ORTHODOX POSTERS
S-a născut într-o familie foarte bogată
Rugăciunile sale fierbinți la Dumnezeu, pun capăt unei molime și mulți copii sunt salvați de la moarte
A împărțit averea săracilor și a ales viața monahală
Este ocrotitorul copiilor și al familiei creștine

Sfântul Cuvios Stelian Paflagonul

Sfântul Stelian, ocrotitorul copiilor și al familiei creștine, este prăznuit pe 26 noiembrie.

Încă din copilărie era curat și plin de dragoste, de aceea, la vremea potrivită, și-a împărțit întreaga sa avere săracilor și s-a făcut monah.

Dorind să se adâncească în cunoașterea de Dumnezeu și în rugăciune, alege să viețuiască în pustie.

Intră mai apoi într-o peșteră, unde vreme îndelungată primește hrană de la îngeri și vindecă poporul de diferite boli.

Sfântul Stelian Paflagonul este pictat cu un copil în brațe, pentru neobosita sa misiune de a-i apăra pe cei mici, ajutându-i în special pe copiii bolnavi.

portal ortodox
DOXOLOGIA.ro

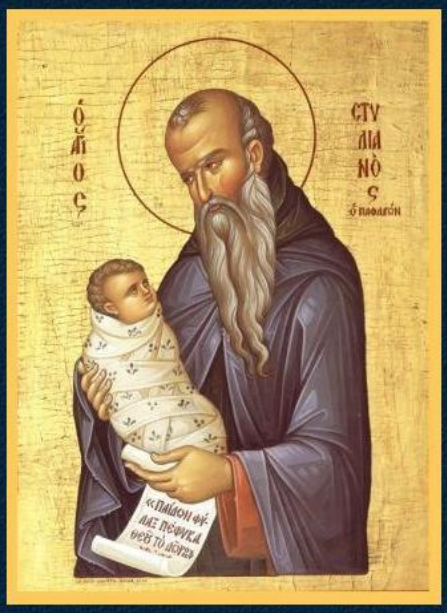

Sfântul Cuvios Stelian

Ocrotitorul copiilor şi al mamelor

Cuvioase Părinte Stelian, sprijinitorul şi călăuzitorul în rugăciunile noastre, patimile trupeşti biruind şi împreună cu îngerii locuind, priveşti neîncetat mărirea cea gătită sfinţilor, de lumină cerească umplându-te. Acum, în slava cerească vieţuind şi înaintea împăratului Hristos stând, nu uita pe credincioşii care cu îndrăzneală înalţă rugăciuni şi cer sprijinul tău. Cel ce de la sânul maicii tale ai fost sfinţit, şi vas ales al Duhului Sfânt te-ai arătat, luând sub ocrotirea ta pe mame şi pe copii, ferindu-i de întristare şi de boală, arată-te grabnic vindecător al suferinţelor şi al bolilor sufleteşti şi trupeşti ale celor ce te laudă pe tine. Cel ce din pustiul Paflagoniei ai făcut loc de preamărire a Sfintei Treimi, fă şi din pustiul inimilor noastre ţărină bineplăcută a harului dumnezeiesc, în care să înfloreasca crinii cei mântuitori ai credinţei şi să se înmulţească roadele sfinţitoare ale faptelor bune; ocroteşte cu rugăciunile tale familiile şi pe copiii nostri, cerând de la Milostivul Dumnezeu iertare de păcate, sănătate şi mântuire, ca prin tine şi împreună cu tine să lăudăm numele cel sfânt al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

BASILICA.RO

Rugăciune către Sf. Stelian pentru ocrotirea părinților și a copiilor

(a Episcopului Macarie Drăgoi)

Sfinte Cuvioase Steliane,
minunat L-ai arătat pe Dumnezeu
întru tine, ocrotitor al familiei făcându-te,
tămăduind pe cei bolnavi, ajutând
pe cei lipsiți, păzind și
învățând pruncii maicilor.
Primește și rugăciunea noastră,
a celor care ne închinăm cu evlavie icoanei
tale și îți cerem ajutorul și mângâierea.
Iată, pruncii pe care ni i-a încredințat Dumnezeu.
Iată și multele noastre neputințe și slăbiciuni.
Oh, Sfinte Steliane, cum ne vom face oare
datoria de părinți în această lume tulburată?
Cum să-i ocrotim pe pruncii noștri
de atâtea sminteli și primejdii?
Cum să le insuflăm credință
lucrătoare și să-i păzim
de veacul acesta întunecat
și necredincios?
Doar alergând la tine aflăm
ușurare și încredere că
Dumnezeu nu ne va lăsa
și pruncii ni-i va ocroti.

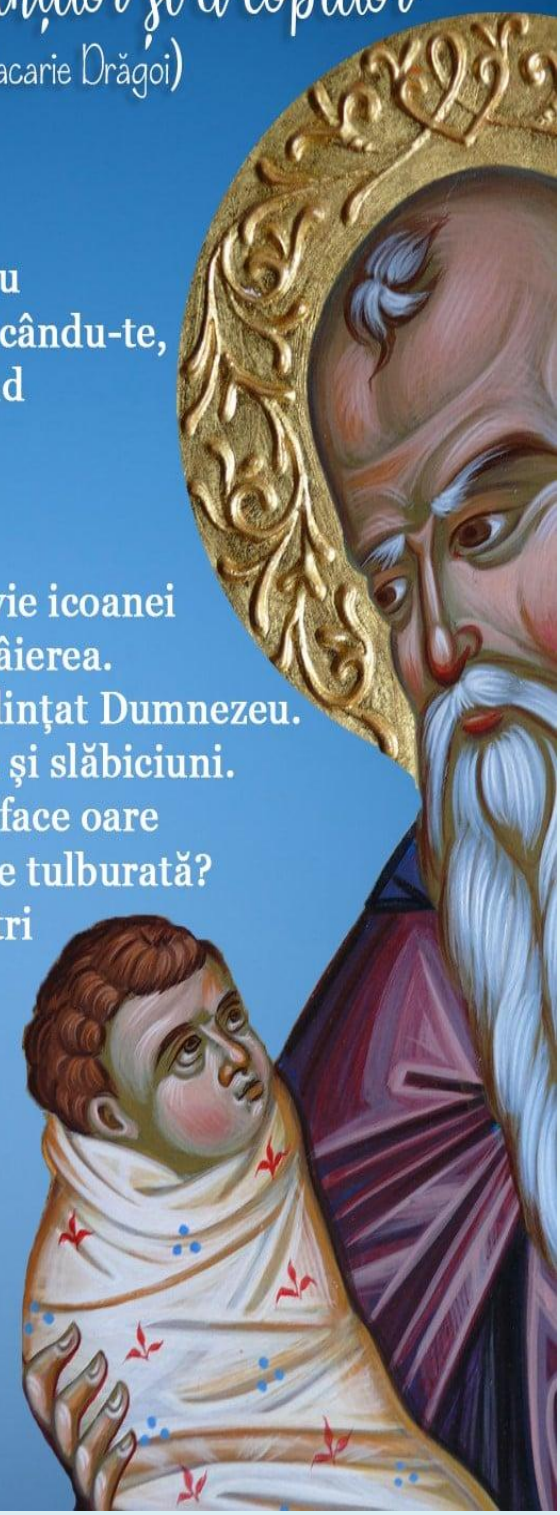

BASILICA.RO
Tropar
Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat
pustiul cel neroditor şi cu suspinurile
cele dintru adânc ai făcut ostenelile
tale însutit roditoare;
şi te-ai făcut luminător lumii,
strălucind cu minunile, Steliane,
părintele nostru.
Roagă-te lui Hristos Dumnezeu
ca să mântuiască sufletele noastre.
Sfântul Stelian Paflagonul

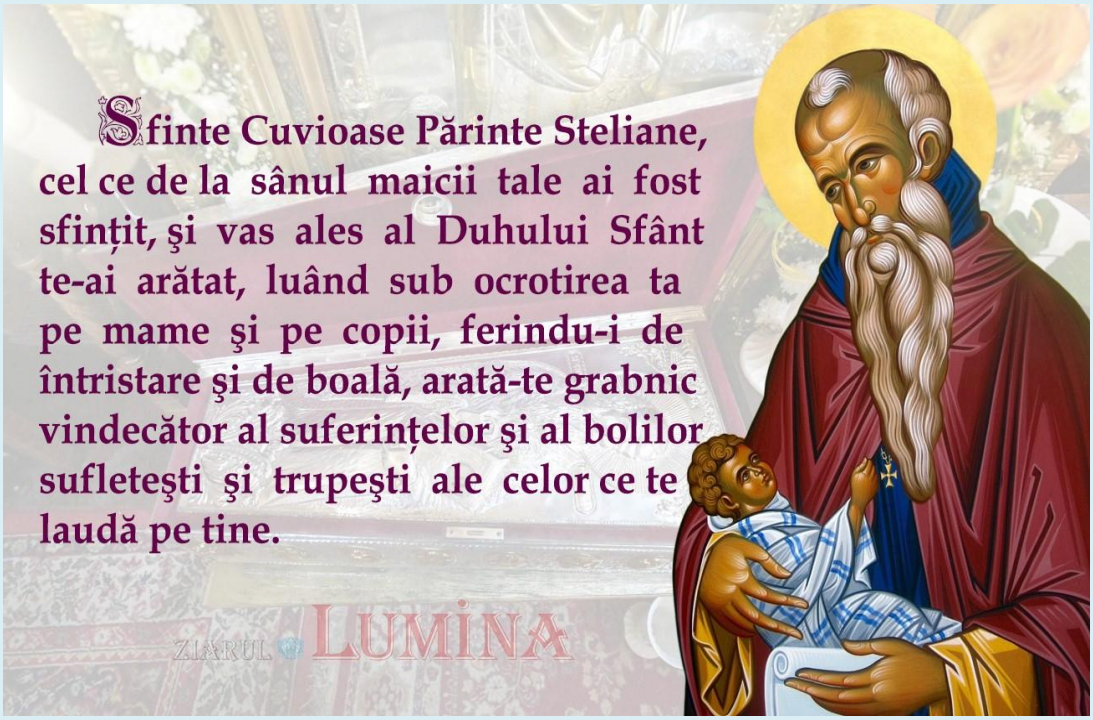
Sfinte Cuvioase Părinte Steliane, cel ce de la sânul maicii tale ai fost sfinţit, şi vas ales al Duhului Sfânt te-ai arătat, luând sub ocrotirea ta pe mame şi pe copii, ferindu-i de întristare şi de boală, arată-te grabnic vindecător al suferinţelor şi al bolilor sufleteşti şi trupeşti ale celor ce te laudă pe tine.
ZIARUL LUMINA

Troparul Sfântului Cuvios Stelian Paflagonul, ocrotitorul pruncilor

26 Noiembrie

Cu curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat, si cu suspinurile tale cele din adânc, spre însutite osteneli o ai făcut roditoare. Si te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Stelian, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

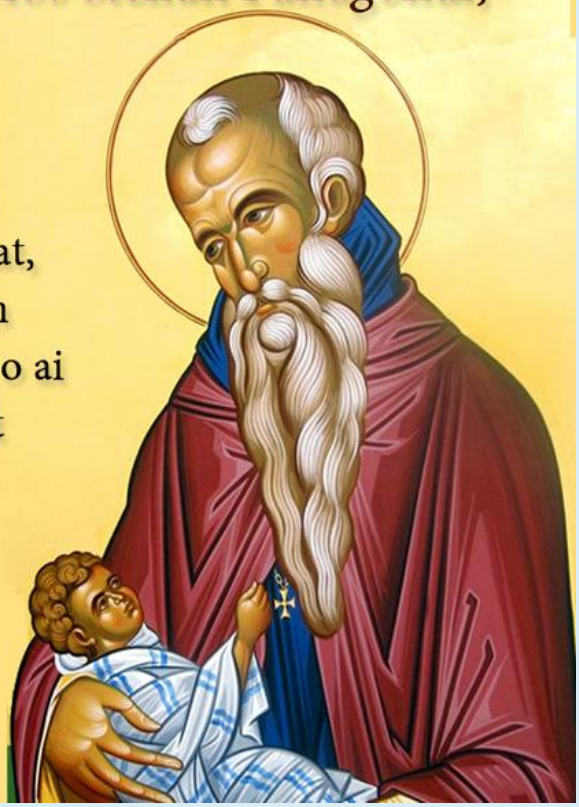

Troparul Sfântului Cuvios Alipie Stâlpnicul

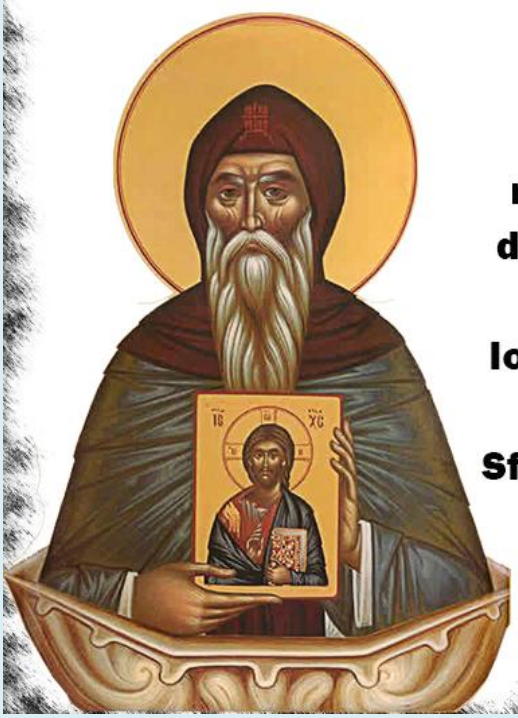

26 Noiembrie - Glasul 1

Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinților celor mai dinainte, cuvioase, Sfântului Iov întru patimi, Sfântului Iosif întru ispite şi vieții celor fără de trup, fiind în trup, Sfinte Alipie, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Mâhnirea maicilor în bucurie ai prefăcut, Sfinte Stelian, dând lor naştere de prunci buni şi ridicând din boli pe cei bolnavi cu rugăciunile tale, ca cel ce ai în tine sălăşluirea harului dumnezeiesc. Pentru aceasta, noi, credincioşii, cunoscând faptele tale cele minunate şi sfinte, cântăm către tine:

Bucură-te, Sfinte Stelian, mare făcător de minuni!

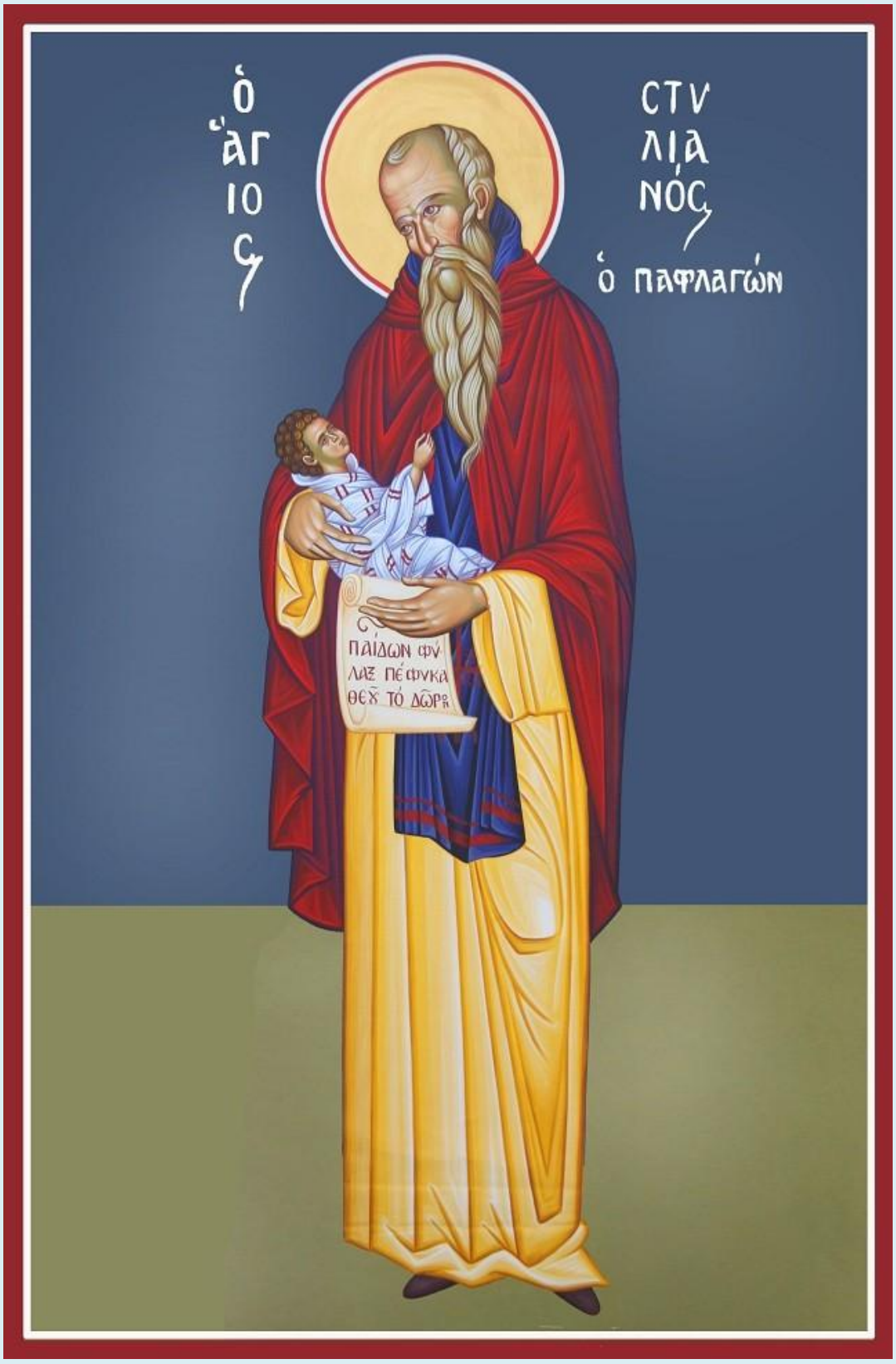

Bucură-te, Sfinte cuvioase Stelian, mare făcător de minuni!